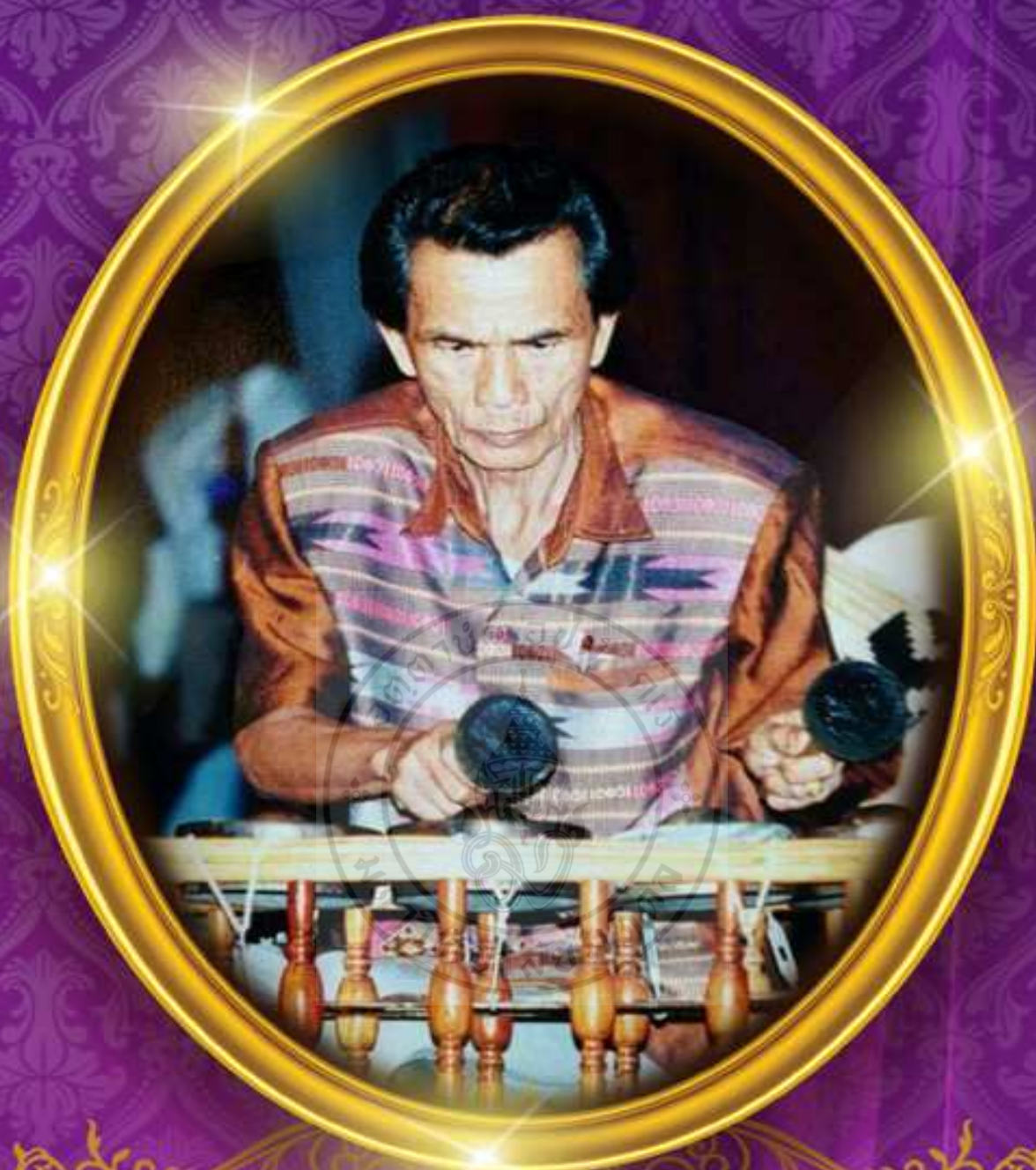

Copyright by Mahachulalongkornrajavidyalaya University

ที่ระลึกงานพระราชทานเพลิงศพ
(เป็นกรณีพิเศษ)

คุณครูข้าว่า ร่มโพธิ์ทอง

๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

ณ วัดบึงป่าสักอาราม อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี

หมายรับสั่งที่..... ๑๙๓๑

สำนักพระราชวัง

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานเพลิงศพ
นายน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง เป็นกรณีพิเศษ ณ เมรุวัดชีป่าสิตาราม อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี

วันเสาร์ ที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ เวลา ๑๖.๐๐ น. พระราชทานเพลิง.

หน้าที่	กองพระราชพิธี
	นำหมายเรียน เจ้าภาพศพ นายน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง
	เพื่อทราบ
	ติดต่อขอรับกล่องเพลิงพระราชทานที่กระทรวงวัฒนธรรม ไปปฏิบัติ

พลอากาศเอก

(สถิตย์พงษ์ สุขวิมล)

เลขาธิการพระราชวัง

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง
(ผู้อำนวยการด้านดนตรีไทย วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี)

ประวัติส่วนตัว

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง เกิดเมื่อวันที่ ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่บ้านหมู่ที่ ๑๐ ตำบลท่าข้าม อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี เป็นบุตรชายของนายผูกและนางหอม ร่มโพธิ์ทอง ครูน้ำว่า มีพี่น้องร่วมบิดามารดา ดังนี้

๑. นางสาว มโนสาร
๒. น.ส. สวิง ร่มโพธิ์ทอง
๓. นางสาว ทองโต
๔. นายน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง
๕. นางเยื่อ ร่มโพธิ์ทอง
๖. ด.ญ.ทองหยอย ร่มโพธิ์ทอง
๗. ด.ญ.สาวหยุด ร่มโพธิ์ทอง
๘. น.ส.บุญยัง ร่มโพธิ์ทอง

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง เมื่ออายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์ ได้อุปสมบทที่วัดสาธุการาม ตำบลท่าข้าม อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี และได้จำพรรษา เป็นเวลา ๑ พรรษา

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ได้สมรสกับนางเชื่อน ร่มโพธิ์ทอง (นามสกุลเดิม ข้าศรี) มีบุตร-ธิดา รวมทั้งสิ้น ๕ คน ดังนี้

๑. นางวรรณภา ร่มโพธิ์ทอง
๒. นายประเวทย์ ร่มโพธิ์ทอง (ถึงแก่กรรม)
๓. นายเชาว์ ร่มโพธิ์ทอง (ถึงแก่กรรม)
๔. นายบรรทม ร่มโพธิ์ทอง
๕. นายพิทักษ์ ร่มโพธิ์ทอง

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้อำนวยการด้านดนตรีไทย วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

ประวัติการศึกษา

- การศึกษาสายสามัญ

ครูน้าว่า ร่มโพธิ์ทอง เข้าศึกษาที่โรงเรียนวัดสาธุการาม อำเภอดำรงวิทยารจัน จังหวัดสิงห์บุรี จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ที่โรงเรียนวัดสาธุการามเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๘ ท่านมีความขยันหมั่นเพียร “**อยากจะเรียนต่อ แต่เนื่องจากฐานะยากจนไม่มีเงินไปเรียนต่อไกลบ้าน จึงต้องออกจากโรงเรียน**” แต่ด้วยความอุตสาหะและกำลังใจจากพ่อที่สอนให้ท่านขวนขวายหาวิชาความรู้ โดยมีให้ความยากจนมาเป็นอุปสรรค ทำให้ครูน้าว่า ร่มโพธิ์ทอง พยายามที่จะศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง **โดยเริ่มจากฝึกหัดคัดลายมือและฝึกเขียนภาษาอังกฤษจากแบบฝึกหัดที่พี่เขยช่วยหามาให้** จนสามารถเขียนภาษาอังกฤษได้สวยงามทั้งแบบตัวพิมพ์เล็กและตัวพิมพ์ใหญ่ ต่อจากนั้นอีก ๑ ปี เพื่อนของพี่เขยซึ่งสอนหนังสือมาเที่ยวบ้าน ได้เห็นความสามารถของท่านจึงแนะนำกับบิดาท่านว่า โรงเรียนวัดกลางท่าข้าม มีโครงการเปิดการศึกษาชั้นมัธยม ๑ ถึงมัธยม ๓ โอกาสในการศึกษาต่อของครูน้าว่า ร่มโพธิ์ทอง จึงเริ่มมีขึ้นอีกครั้งหนึ่ง

ครูน้าว่า ร่มโพธิ์ทอง ได้พยายามฝึกฝนการอ่าน - การเขียนเพิ่มมากขึ้น เพื่อเตรียมตัวในการเข้าศึกษาต่อ แต่แล้วความหวังอันเรืองรองของท่านก็พังทลายลงจนหมดสิ้น ด้วยบิดาของท่านได้ถึงแก่กรรมเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๙ เพราะชะตาชีวิตที่ผันผวนจึงทำให้ครูน้าว่า ร่มโพธิ์ทอง หหมดกำลังใจที่จะเรียนต่อในทางวิชาสามัญ ด้วยขาดแคลนทุนทรัพย์

- การศึกษาดนตรีไทย

ครูน้าว่า ร่มโพธิ์ทอง เมื่อได้อายุ ๑๓ ปี มารดาได้นำท่านไปฝากตัวเป็นศิษย์ของ**ครูเต็ม ทองโต** ซึ่งเป็นครูปี่พาทย์ที่ศักดิ์เป็นญาติกับท่านและมีบ้านอยู่ใกล้เคียงกัน ครูเต็ม มีความเต็มใจรับเป็นศิษย์โดยนัดให้นวดอกไม้ รูป เทียน พร้อมเงินกำนลกหลสัง เข้าทำพิธีฝากตัวเป็นศิษย์ในวันพฤหัสบดีซึ่งเป็นวันครู โดยมีพี่สาวของท่านเป็นคนนำตัวไปฝาก ด้วยเหตุที่มาศึกษาด้านดนตรีที่บ้านของครูเต็ม จึงทำให้ท่านไม่ค่อยช่วยเหลืองานบ้านมากนัก เพียงทำหน้าที่เลี้ยงวัวเลี้ยงควาย กลางคืนก็ไปค้างที่บ้านเครื่องดนตรีไทยซึ่งเป็นบ้านของพ่อตาครูเต็ม เพลงแรกที่เริ่มเรียนจากสำนักครูเต็มคือ เพลงสาธุการ ซึ่งเรียนเครื่องมือ**ฆ้องวงใหญ่** ต่อจากนั้นก็ศึกษาเพลงโหมโรงเช้า โหมโรงเย็น เพลงเรื่องประเภทเพลงช้า เพลงเถา เป็นบางเพลงตามลำดับ ท่านเรียนดนตรีกับครูเต็ม ได้ประมาณ ๔ ปี ก็มีความสามารถพอสมควร ยกเว้นเฉพาะเพลงเดี่ยวเท่านั้นที่ครูเต็มยังไม่ได้ต่อให้ ด้วยความทะเยอทะยานใคร่ศึกษาหาความรู้ ประารถนาที่จะมีฝีมือและได้เพลงเดี่ยวไว้อวดเขาบ้าง จึงมีความใฝ่ฝันที่จะไปฝากตัวเป็นศิษย์ของท่านครูหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ครูดนตรีที่มีชื่อเสียงในขณะนั้น

ด้วยความเป็นคนที่มีนิสัยค้นคว้าหาความรู้อยู่เป็นนิตย์ และประกอบกับในขณะนั้นเพื่อนของท่านคือนายถุงเงิน ทองโตซึ่งเป็นบุตรของครูเต็ม ได้ศึกษาเล่าเรียนดนตรีกับครูหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) อยู่ก่อนแล้ว ได้มาชักชวนให้ท่านเข้าไปฝากตัวเป็นศิษย์เพราะเห็นว่าท่านเป็นนักดนตรีที่มีความจำเพลงได้

แม่นย่า โอกาสแห่งการได้สัมผัสประสบการณ์ตามปรารถนาได้มาแล้ว ท่านจึงตกลงเดินทางเข้ากรุงเทพฯ ฝากตัวสู่สำนักดนตรีไทยบ้านบาตร ซึ่งครูหลวงประดิษฐไพเราะก็เต็มใจรับครูน้ำว่าเป็นลูกศิษย์

วันแรกที่เริ่มเรียนครูหลวงประดิษฐไพเราะถามท่านว่าได้เพลงเดี่ยวอะไรไว้บ้าง ครูน้ำว่าตอบตามนิสัยตรงไปตรงมาของท่านว่ายังไม่ได้เลย ครูหลวงประดิษฐไพเราะก็บอกให้ท่านตีเพลงอะไรก็ได้ให้ฟัง แม้ในขณะนั้นท่านจำเพลงที่ได้เรียนแม่นย่าเกือบทุกเพลง แต่ด้วยความประหม่าจึงตัดสินใจเพลงถอนสมอ ซึ่งตีได้เพียงสามชั้นเท่านั้น ครูหลวงประดิษฐไพเราะก็บอกให้ท่านหยุดตี และกล่าวชมว่าดี หลังจากนั้นมาก็เริ่มต่อเพลงเดี่ยวให้โดยไม่ได้ออกชื่อเพลงแก่ท่าน หลังจากต่อเพลงจบแล้วท่านจึงทราบว่าเป็นเพลงเดี่ยวต่อยุโรป ต่อมาจากนั้นก็ได้ศึกษาเพลงต่างๆ เช่น เพลงเรื่อง เพลงเถา เพลงมอญ และเพลงเดี่ยว (ยกเว้นเพลงเดี่ยวกราวในและเพลงทยอยเดี่ยว)

การเรียนดนตรีไทยที่สำนักครูหลวงประดิษฐไพเราะ ครูน้ำว่าต้องเดินทางไปมาเรื่อยๆ มิได้อยู่ประจำเมื่องานจากบ้านครูหลวงประดิษฐไพเราะ ท่านก็เดินทางกลับบ้านเกิดที่จังหวัดสิงห์บุรี เพื่อช่วยงานบ้าน และร่วมบรรเลงปีพาทย์ในวงของครูเดิม

ครูน้ำว่าได้เล่าถึงการเข้าศึกษาวิชาในสมัยนั้นว่า มิได้สะดวกสบายดังเช่นนักเรียนในปัจจุบัน ท่านต้องเข้ารับใช้งานในบ้านครู-อาจารย์ ในขณะเดียวกันก็ยังถูกรุ่นพี่ควบคุมท่านอีกชั้นหนึ่ง คอยเข้มงวดกวดขัน การต้องผ่านงานที่หนักทั้งยังต้องถูกมอบหมายให้คอยปรนนิบัติรับใช้ โดยมีหน้าที่พิเศษมากมาย ซึ่งครูน้ำว่าก็ได้ย่อท้อกลับทำงานด้วยความเข้มแข็ง หน้าที่พิเศษที่ท่านภูมิใจประการหนึ่งก็คือ การได้รับหน้าที่หมอนวดประจำตัวของครูหลวงประดิษฐไพเราะ

การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความวิริยะอุตสาหะไม่ย่อท้อต่องานหนัก เป็นมูลเหตุทำให้ครูน้ำว่า ได้มีโอกาสใกล้ชิดและจดจำเพลงครูหลวงประดิษฐไพเราะมาได้มากมาย ความอดทนและกำลังใจที่แข็งแกร่งในอันที่จะตั้งใจศึกษาอย่างจริงจัง ได้สัมผัสเป็นประสบการณ์ให้ครูน้ำว่า กลายเป็นผู้มีฝีมือสันทัดในเครื่องมือฆ้องวงใหญ่ และจดจำเพลงได้แม่นย่าเป็นอย่างยิ่ง จนเป็นที่รำลือในวงวิชาชีพนครไทย

ครูน้ำว่าได้เดินทางไปมาๆ ที่บ้านครูหลวงประดิษฐไพเราะ จนกระทั่งท่านครูหลวงประดิษฐไพเราะได้ถึงแก่อนิจกรรม ลงเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๗

ด้วยความเป็นผู้ใฝ่ใจค้นคว้าหาความรู้เป็นนิตย์ ท่านจึงได้ฝากตัวเป็นศิษย์ของ **ครูสมภพ ขำประเสริฐ** เพื่อขอศึกษาเพลงเดี่ยวกราวใน สำหรับเพลงหน้าพาทย์นั้น ท่านได้รับการครอบให้เรียนเพลงหน้าพาทย์จาก **ครูสอน วงฆ้อง** และต่อเพลงหน้าพาทย์จาก **ครูจรัส อุณวงศ์** ซึ่งได้บรรเลงปีพาทย์ร่วมกันที่วัดพระพิเรนทร์ ส่วนเพลงองค์พระพิราพนั้น ได้รับการครอบจาก **ครูสมภพ ขำประเสริฐ** และต่อเพลงจาก **ครูบาง หลวงสุนทร** ส่วนเพลงอื่นๆ ทั่วไปนั้น ครูน้ำว่า ได้ฝากตัวเป็นศิษย์ **คุณหญิงชั้น ศิลปบรรเลง** เพื่อจะได้ศึกษาและต่อเพลงในภายหลังอีก

ประวัติการทำงาน

ในปี พ.ศ. ๒๕๒๖ **ครูประสิทธิ์ ถาวร (ศิลปินแห่งชาติ สาขาดนตรีไทย)** ได้เชิญชวนให้ท่านมาช่วยสอนดนตรีไทย(สาขาวิชาปี่พาทย์) ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ปทุมธานีโดยมีหนังสือแนะนำให้อภิสิทธิ์ชัยชาญ พักจำรูญ ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์ปทุมธานีในขณะนั้น (ปัจจุบันดำรงตำแหน่งศิลปินแห่งชาติและอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์) ครูน้าว่า รมโพธิ์ทอง จึงได้เริ่มทำการสอนดนตรีไทย ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

๑. ตำแหน่งในการปฏิบัติงาน (วิทยาลัยนาฏศิลป์ปทุมธานี)

- ปฏิบัติงานในตำแหน่งครูสอนศิลปะพื้นเมือง พ.ศ. ๒๕๒๖ - ๒๕๒๗
- ดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาดุริยางค์ไทย พ.ศ. ๒๕๒๗ - ๒๕๒๙
- ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาภาควิชาดุริยางค์ไทย พ.ศ. ๒๕๓๐ - ๒๕๓๕
- ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการด้านดนตรีไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ ถึงปัจจุบัน

๒. การปฏิบัติหน้าที่การสอน

- สอนวิชาดนตรีไทย (สาขาวิชาปี่พาทย์) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ระดับอนุปริญาตรวิทยาลัยนาฏศิลป์ปทุมธานี ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๒๖ - ๒๕๔๖ และในปีการศึกษา ๒๕๔๗ เป็นต้นมา วิทยาลัยนาฏศิลป์ปทุมธานี ได้เปิดทำการสอนในระดับปริญาตร คุณครูน้าว่า รมโพธิ์ทอง ได้สอนวิชาดนตรีไทย ทั้งภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี ในระดับปริญาตรด้วย

๓. การปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ

- ให้คำปรึกษา-แนะนำเรื่องการฝึกซ้อมและการปฏิบัติงานการบรรเลงในภาควิชาดุริยางคศิลป์
- เป็นกรรมการดำเนินการประดิษฐ์ผลงานระบำชุดใหม่ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ปทุมธานี ตั้งแต่ ๒๕๓๒ จนถึงปัจจุบัน
- ร่วมสมมนาการแสดงศิลปวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสถาบันนาฏดุริยางคศิลป์ (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์)ในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิของกรมศิลปากร(ต้นสังกัดเดิม)เป็นประจำทุกปี
- เป็นวิทยากรอบรมครูผู้สอนดนตรีไทย ในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาโรงเรียนของจังหวัดลพบุรี และจังหวัดใกล้เคียงในเขตการศึกษา ๖
- เป็นกรรมการ การประกวดดนตรีไทย ระดับประถมศึกษา เขตการศึกษา ๖
- เป็นกรรมการ การประกวดดนตรีไทย ระดับมัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๖
- เป็นกรรมการ การประกวดเครื่องดนตรี เนื่องในวโรกาสที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงมีพระชนมายุครบ ๓๖ พรรษา
- เป็นกรรมการดำเนินการ งานวันแผ่นดินสมเด็จพระนารายณ์ จังหวัดลพบุรี
- เป็นกรรมการชมรมดนตรีไทย และนาฏศิลป์ จังหวัดลพบุรี
- เป็นวิทยากรพิเศษ ในรายวิชาอาศรมศึกษา ระดับปริญาโท ของภาควิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา ๒๕๓๗

๔. ความสามารถพิเศษ

- สร้างเครื่องดนตรีไทย ได้แก่ การสร้างผืนระนาดเอก และผืนระนาดทุ้ม
- สร้างอุปกรณ์ดนตรีไทย ได้แก่ การสร้างไม้ระนาดเอก , ไม้ระนาดทุ้ม , ไม้ฆ้องวง ,

ตะกั่วถ่วงเสียง

ผลงานการประพันธ์เพลงและบทร้อง

ครูน้าว่า ร่มโพธิ์ทอง ได้รับการยอมรับจากวงวิชาการและวิชาชีพดนตรีไทยว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถเป็นเลิศ ในการบรรเลงเครื่องดนตรีไทย “ ฆ้องวงใหญ่ ” ซึ่งท่านได้รับการถ่ายทอดวิชาการด้านการปฏิบัติ ฆ้องวงใหญ่จากท่านคุณครูหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ครูน้าว่า เป็นผู้ที่มีความจำเป็นเลิศ สามารถจดจำเพลงที่ได้ศึกษามาได้อย่างแม่นยำ ด้วยประสบการณ์ด้านการบรรเลงของท่าน ทำให้ท่านมีความสามารถด้านการปรับวงดนตรีได้อย่างสมบูรณ์ นอกจากนั้น ท่านยังมีความสามารถด้านการประพันธ์เพลงไทยอีกด้วย

ครูน้าว่า ร่มโพธิ์ทอง ได้เริ่มประพันธ์เพลงไทย ตั้งแต่ประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๗ โดยได้จดจำและนำโครงสร้างแม่แบบมาจากครูสมภพ ขำประเสริฐ และครูไสว ตาตะวาทิต ซึ่งในช่วงแรกๆท่านเองเพลงที่ประพันธ์ขึ้นส่วนใหญ่เป็นเพลงประเภทลูกบทหรือเพลงหางเครื่อง และเพลงสำเนียงมอญ ในอัตราจังหวะสองชั้นและเพลงเร็ว (ชั้นเดียว)

ผลงานที่สำคัญที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ ประมวลได้ดังนี้

๑. เพลงที่ใช้ประกอบการแสดงที่ประดิษฐ์คิดสร้างสรรค์ขึ้นใหม่ ของวิทยาลัยนาฏศิลปชลบุรี

๑.๑ เพลงระบำนวดข้าว	ประพันธ์ทำนองเพลง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๒
๑.๒ เพลงระบำบันารายณ์	ประพันธ์ทำนองเพลง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๔
๑.๓ เพลงระบำลวปุระ	ประพันธ์ทำนองเพลง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๕
๑.๔ เพลงระบำปรีดีเปรมมานร	ประพันธ์ทำนองเพลง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๖
๑.๕ เพลงระบำฟ้อนพวน	ประพันธ์ทำนองเพลง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๑
๑.๖ เพลงระบำทานตะวัน	ประพันธ์ทำนองเพลง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๕

๒. ประเภทเพลงระบำ (ของบุคคลภายนอก ที่มาขอความอนุเคราะห์)

- ๒.๑ เพลงระบำศรีมหาโพธิ
- ๒.๒ เพลงระบำประทีปสมโภช
- ๒.๓ เพลงระบำตีครก
- ๒.๔ เพลงระบำศรีจินาคะปุระ
- ๒.๕ เพลงระบำนก (กิ่งกะหล่ำ)
- ๒.๖ เพลงระบำหาเห็ด
- ๒.๗ เพลงระบำฉาบประกอบกลองยาว

- ๒.๘ เพลงระบำกระต่าย ไหลประทีปพันดวง
 ๒.๙ เพลงระบำนครลับแล
 ๒.๑๐ เพลงระบำดอกเข้าพรรษา
 ๒.๑๑ เพลงระบำลงช่วงเข็นฝ้าย (ปรับปรุงและเรียบเรียงใหม่)
 ๒.๑๒ เพลงระบำพระพุทธราย

๓. เพลงโหมโรง

- ๓.๑ เพลงโหมโรงเทพเทวา ประพันธ์ทำนองเพลง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๓
 ๓.๒ เพลงโหมโรงปราสาทสามยอด ประพันธ์ทำนองเพลง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๖
 ๓.๓ เพลงโหมโรงมณฑลพิษณุโลก ประพันธ์ทำนองเพลง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๐
 ๓.๔ เพลงโหมโรงชั้นดุสิต ประพันธ์ทำนองเพลง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๒

๔. เพลงเถา

- ๔.๑ เพลงสาวไหม(เถา) ประพันธ์ทำนองเพลง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๒
 ๔.๒ เพลงศึกบางระจัน (เถา) ประพันธ์ทำนองเพลงและบทร้อง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๕
 ๔.๓ เพลงปราสาทแขก (เถา) ประพันธ์ทำนองเพลงและบทร้อง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๗
 ๔.๔ เพลงอนงค์นางคราญ(เถา) ประพันธ์ทำนองเพลงและบทร้อง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๗
 ๔.๕ เพลงฝรั่งรำพัน (เถา) ประพันธ์ทำนองเพลงและบทร้อง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๘
 ๔.๖ เพลงมหาชัยมงคล (เถา) ประพันธ์ทำนองเพลง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙
 ๔.๗ เพลงสิงหพาหุ (เถา) ประพันธ์ทำนองเพลงและบทร้อง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๑
 ๔.๘ เพลงไฟต้องลม (เถา) ประพันธ์ทำนองเพลง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๒
 ๔.๙ เพลงภัทรมหาราช (เถา) ประพันธ์ทำนองเพลง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๒
 ๔.๑๐ เพลงมหาบารมี (เถา) ประพันธ์ทำนองเพลง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๒

๕. เพลงมอญ

- ๕.๑ ขยายเพลงเร็วพม่ากลาง (ไม่ได้ตั้งชื่อ)
 ๕.๒ เพลงพม่าลี้เล Copyright by Mahidol University
 ๕.๓ เพลงพม่าขยาด
 ๕.๔ เพลงเกริงจะเล็ม
 ๕.๕ เพลงสร้างโคก
 ๕.๖ เพลงคู่กุมาร
 ๕.๗ เพลงคู่แมลง
 ๕.๘ เพลงรับพระจับหอก
 ๕.๙ เพลงรับพระแปด
 ๕.๑๐ เพลงหงส์เหิร
 ๕.๑๑ เพลงบางระจันรำลึก

๖. เพลงเดี่ยว (สำหรับเครื่องดนตรี ประเภทต่างๆ)

๖.๑ ข้องวงใหญ่

- เดี่ยวข้องวงใหญ่เพลงนกขมิ้น (สามชั้น)
- เดี่ยวข้องวงใหญ่เพลงหกบาท (สามชั้น)
- เดี่ยวข้องวงใหญ่เพลงนารายณ์แปลงรูป (สามชั้น)
- เดี่ยวข้องวงใหญ่เพลงภิรมย์สุรางค์ (สามชั้น)

๖.๒ ข้องวงเล็ก

- เดี่ยวข้องวงเล็กเพลงสารถี (ครึ่งชั้น)
- เดี่ยวข้องวงเล็กเพลงพญาโคก (สามชั้น)
- เดี่ยวข้องวงเล็กเพลงนกขมิ้น (สามชั้น) สำหรับการประกวดระดับประถมศึกษา
- เดี่ยวข้องวงเล็กเพลงนกขมิ้น (สามชั้น) สำหรับการประกวดระดับมัธยมศึกษา

๖.๓ ระนาดทุ้ม

- เดี่ยวระนาดทุ้มเพลงเทพบันทึก (สี่ชั้น)

๖.๔ ข้องมอญวงใหญ่

- เดี่ยวข้องมอญเพลงนางหงส์ (สี่ชั้น)
- เดี่ยวข้องมอญเพลงมุล่ง (สองชั้น)

๖.๕ ข้องมอญวงเล็ก

- เดี่ยวข้องเล็กเพลงเทพบันทึก (สี่ชั้น)

๖.๖ ประเภทเพลงเดี่ยวรอบวง

- เพลงเอกบาท (สองชั้น)
- เพลงเดี่ยวโหมโรงแขกมอญ (ท่อน ๓)

๗. เพลงประเภททางพื้น

- เพลงนางหงส์(สี่ชั้น)
- เพลงเทพบันทึก (สี่ชั้น)

๘. เพลงเกร็ด

- เพลงลูกบทหรือเพลงหางเครื่องต่างๆเช่น หางเพลงพม่า เป็นต้น

การถ่ายทอดผลงาน

คุณครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ได้เริ่มเป็นครูผู้ถ่ายทอดความรู้ด้านดนตรีไทยอย่างเต็มความรู้ความสามารถ เมื่อครั้งมาเริ่มสอนดนตรีไทยที่วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๑๖ จนถึงปัจจุบัน โดยเริ่มถ่ายทอดความรู้ด้านบทเพลงและความรู้ด้านทฤษฎีให้แก่ครู-อาจารย์และนักเรียน-นักศึกษา ของวิทยาลัยนาฏศิลปบุรี ตลอดจนบุคคลทั่วไป ดังนี้

๑. ครู - อาจารย์และนักเรียน - นักศึกษา ภาควิชาดุริยางคศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลปลพบุรี
๒. ศิษย์ สายจังหวัดลพบุรี
 - ๒.๑ วงครุหลวง จันทร์เพียน
 - ๒.๒ วงครุเหรียญ อัจฉกร
 - ๒.๓ จำสับเอกหม สนใจ
 - ๒.๔ นายสมาน อินอ่อน
 - ๒.๕ นายกฤษฎางค์ ไวยนันท์ (อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี)

๓. ศิษย์ สายจังหวัดสิงห์บุรี
 - ๓.๑ นายประพันธ์ เรือนหลวง
 - ๓.๒ นายวรรณะ ปรีบแว
 - ๓.๓ จ.ส.อ. ลำเจียก บุตรี
 - ๓.๔ วงบางระจัน (ผู้ใหญ่ประคอง สีม่วง)
 - ๓.๕ นายเพียว วงษ์นิล
 - ๓.๖ นายคง ทองโต
 - ๓.๗ วงวัดพระนอนจักรสีห์

๔. ศิษย์สายกรุงเทพมหานคร
 - วงวัดแก้วฟ้าจุฬามณี (นายสุธิ์ สุชีรัช)

๕. ศิษย์สายจังหวัดอยุธยา
 - ๕.๑ นายโกวิท ชมพู
 - ๕.๒ นายศักดิ์อำนาจ ผลเกิด
 - ๕.๓ นายสมศักดิ์ บุญครอบ

๖.บุคคลทั่วไป ที่ขอความอนุเคราะห์เกี่ยวกับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับดนตรีไทย ทั้งภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี รวมทั้งนักศึกษาจากสถาบันการศึกษาต่างๆ ที่ขอให้ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญหรือเป็นที่ปรึกษาในการดำเนินการจัดทำศิลปนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ หรือดุริยนิพนธ์

รางวัลและเกียรติคุณที่ได้รับ

๑. พ.ศ. ๒๕๑๗ ได้รับรางวัลชนะเลิศในการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ ในงานไหว้ครูประจำปี ของสมาคมสังเคราะห์สหายศิลป์ (ส.ส.ศ.) ณ วัดพระพิเรนทร์ กรุงเทพฯ

๒. พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้รับรางวัลพระราชทานโล่รางวัลชนะเลิศ จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เนื่องในโอกาสประจวบการประพันธ์เพลงไทย จากบทประพันธ์เพลงศึกบางระจัน(เถา) ซึ่งท่านเป็นผู้ประพันธ์ทั้งเนื้อร้องและทำนองเพลง

๓. พ.ศ. ๒๕๓๘ ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติว่าเป็นผู้มีผลงานดีเด่นด้านวัฒนธรรมของจังหวัดลพบุรีสาขาศิลปะการแสดง (ดนตรีไทย)

๔. พ.ศ. ๒๕๓๘ ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติว่าเป็น **ผู้มีผลงานดีเด่นด้านวัฒนธรรม สาขา - ศิลปะการแสดง (ดนตรีไทย)** ของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ส.ว.ช.)

๕. พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้รับการยกย่องและประสาทปริญญา “**ครุศาสตรบัณฑิตกิตติมศักดิ์**” จากสถาบันราชภัฏเทพสตรี (ปัจจุบันคือมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี) ได้เข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร ในปี พ.ศ. ๒๕๔๓ จากสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร

๖. พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้รับการประกาศยกย่องและรับโล่เกียรติคุณจากคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เป็น **ศิลปินดีเด่น จังหวัดลพบุรี** สาขาศิลปะการแสดง ด้านดนตรีไทย ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๔๓

๗. พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้รับการประสิทธิ์ประสาทและรับมอบโองการให้ครูจากอาจารย์ประสิทธิ์ ถาวร ศิลปินแห่งชาติ ให้เป็น **ผู้ประกอบพิธีไหว้ครูดนตรีไทย**

๘. พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้รับการประกาศยกย่องเชิดชูเกียรติให้เป็น **ครูของชุมชน จังหวัดลพบุรี**

๙. พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้รับการประกาศยกย่องเชิดชูเกียรติ จากสำนักงานกองทุนเพื่อการลงทุนทางสังคม ธนาคารออมสิน ให้เป็น **ผู้รู้ภาคกลาง สาขาวิชาศิลปะการแสดงพื้นบ้านดนตรีไทย**

๑๐. พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้รับการประกาศยกย่องให้เป็น **ผู้ทรงคุณวุฒิ ภูมิปัญญาอาวุโส ด้าน ศิลปกรรม (ดนตรีไทย- ห้องวงใหญ่)** จากเครือข่ายชมรมผู้สูงอายุจังหวัดลพบุรี

๑๑. พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้รับการประกาศยกย่องให้เป็น **คนดีศรีลพบุรี** สาขาผู้สร้างสรรค์งานศิลปะ นวัตกรรมและช่างฝีมือ จากชมรมคนรักลพบุรี

๑๒. พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้รับการคัดเลือกเป็น ครูผู้สมควรได้รับพระราชทานรางวัลสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหจักรี ระดับจังหวัด พุทธศักราช ๒๕๖๐ จากคณะกรรมการคัดเลือกครูผู้สมควรพระราชทานรางวัลสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหจักรี จังหวัดลพบุรี

วาระสุดท้ายแห่งชีวิต

เมื่อคุณครูนั้นว่า ร่มโพธิ์ทอง มีอายุครบรอบ ๘๘ ปี ในวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๓ คณะผู้บริหารและบรรดาลูกศิษย์ ต่างพร้อมใจกันเข้าร่วมกราบอวยพรวันเกิดแด่คุณครูที่บ้าน ขณะนั้นคุณครูได้แสดงให้ลูกศิษย์เห็นว่าท่านยังมีสุขภาพกายและสุขภาพใจที่แข็งแรงและสดชื่นมาก สังเกตจากรอยยิ้ม เสียงหัวเราะ และคำพูดติดตลกของคุณครู รวมทั้งท่านได้อำนวยพรให้บรรดาลูกศิษย์ทุกคน สร้างบรรยากาศแห่งความสุขและปลอบปลื้มแก่ลูกศิษย์กันถ้วนหน้า ในวันนั้นลูกศิษย์ต่างมีความยินดีและมีความคิดเห็นร่วมกันว่าจะจัดงานมุทิตาการระวเในโอกาสครบรอบวันคล้ายวันเกิด อายุ ๘๐ ปีของคุณครูในอีก ๒ ปีข้างหน้า

แต่แล้วในเดือนกุมภาพันธ์ เหตุการณ์ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น คุณครูมีอาการป่วย และรับประทานอาหารไม่ได้ ติดต่อกันเป็นสัปดาห์ จนกระทั่งช่วงกลางวันของวันอาทิตย์ที่ ๙ กุมภาพันธ์ คุณครูมีอาการอ่อนแรง ทำให้ลูกๆต้องนำคุณครูส่งโรงพยาบาล แต่คุณครูก็จากไปด้วยอาการสงบ ในเวลา ๑๓.๕๐ น. ณ โรงพยาบาลอานันทมหิดล จังหวัดลพบุรี โดยคณะแพทย์ มีความเห็นว่าคุณครูเสียชีวิตด้วยโรคติดเชื้อในกระแสโลหิต สิริรวมอายุได้ ๘๘ ปี ๑ เดือน ๖ วัน

การสืบทอดและถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านดนตรีไทย

ของ

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง

ผู้อำนวยการด้านดนตรีไทย วิทยาลัยนาฏศิลปชลบุรี

การถ่ายทอดความรู้ด้านดนตรีไทย ของครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง

ในปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ครูประสิทธิ์ ถาวร (ศิลปินแห่งชาติ สาขาดนตรีไทย ในขณะนั้น) ได้เชิญชวนให้ท่านมาช่วยสอนดนตรีไทย (สาขาวิชาปี่พาทย์) ที่วิทยาลัยนาฏศิลปชลบุรี โดยมีหนังสือแนะนำให้ถือมาถึง ดร.สิริชัยชาญ พักจำรูญ ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปชลบุรีในขณะนั้น ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง จึงได้เริ่มทำการสอนและถ่ายทอดความรู้ด้านดนตรีไทย ในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาปี่พาทย์ ภาควิชาดุริยางคศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลปชลบุรี ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ความรู้ด้านดนตรีไทย ที่ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ได้ถ่ายทอดให้กับครู-อาจารย์และนักเรียน - นักศึกษาหมวดวิชาปี่พาทย์ วิทยาลัยนาฏศิลปชลบุรี หลักและวิธีการที่สำคัญ ประมวลได้ดังนี้

ความรู้พื้นฐานในการฝึกหัดฆ้องวงใหญ่

การที่จะศึกษาหรือฝึกฝนเครื่องดนตรีใดๆก็ตาม ผู้เรียนจำเป็นต้องศึกษาความรู้หรือหลักการขั้นพื้นฐาน ของเครื่องดนตรีนั้นๆ ก่อน เป็นความรู้ที่โบราณจารย์ด้านดุริยางคศิลป์ได้ ได้คิดค้นคว้ากระบวนการต่างๆ ในการฝึกหัด แล้วเกิดการสั่งสมและถ่ายทอดมายังอนุชนรุ่นหลัง ความรู้พื้นฐานในการฝึกหัดฆ้องวงใหญ่ ประกอบด้วย

๑. ต้องรู้จักเครื่องดนตรีที่จะบรรเลงก่อน

ต้องศึกษาประวัติความเป็นมาของฆ้องวงใหญ่ ว่ากำเนิดขึ้นมาในสมัยใด มีวิวัฒนาการมาอย่างไร มีบทบาทและหน้าที่อย่างไร ศึกษาลักษณะและสัดส่วนทางกายภาพ เช่น ทำมาจากวัสดุอะไร มีส่วนผสมอย่างไรถึงจะให้คุณภาพดี มีขนาดสัดส่วนเท่าใดจึงจะเกิดเสียงที่มีคุณภาพที่สุด รวมทั้งต้องรู้วิธีดูแลเก็บรักษาด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ฆ้องวงใหญ่มีอายุการใช้งานได้ยาวนานตลอดไป

๒. ทำน้

เป็นพื้นฐานที่สำคัญของการฝึกหัดฆ้องวงใหญ่ ทำน้ที่ถูกต้อง นอกจากทำให้ผู้บรรเลงมีกำลังในการบรรเลงแล้ว ยังทำให้บุคลิกสง่างามอีกด้วย

ผู้บรรเลง ควรจะนั่ง โดยการตั้งลำตัวและศีรษะให้ตรง หลังไม่งอ อาจจะนั่งพับเพียบหรือนั่งขัดสมาธิก็ได้ (ถ้ากำลังต่อเพลงจากครุควรนั่งพับเพียบ เพื่อเป็นการแสดงความเคารพต่อครูผู้สอน) นั่งหันหน้าให้ตรงกับศูนย์กลางของฆ้องวงใหญ่ คือ ระหว่างลูกที่ ๘ กับลูกที่ ๙ (นับจากลูกทางซ้ายมือ) ก่อนและหลังจากการบรรเลง (ไม่ว่าจะเป็นการต่อเพลงหรือทบทวนเพลง) ต้องทำเคารพโดยการไหว้หรือกราบลงไปที่ฆ้องวงทุกครั้ง เพื่อระลึกถึงพระคุณของครูบาอาจารย์ ตลอดจนเทพทางดุริยางคศิลป์ เมื่อทำความเคารพเรียบร้อยแล้ว ก็จะต้องวางตัวให้สวยงาม อยู่ในอาการสำรวม ทำตัวให้สบาย หน้าอกผาย ไหล่ผึ่งลำตัวตรง มองตรงไปข้างหน้า (ไม่เงยหน้าหรือก้มหน้า) อยู่ในลักษณะเตรียมพร้อมอยู่ตลอดเวลา

๓. การสำรวจเครื่องดนตรี

หมายถึงการสำรวจร้านฆ้องและลูกฆ้องวงใหญ่ เพื่อตรวจสอบดูว่าเครื่องดนตรี อยู่ในสภาพที่พร้อมจะบรรเลงหรือไม่ ต้องตรวจสอบดูว่าช่องว่างระหว่างลูกฆ้องแต่ละลูก มีระยะห่างเท่ากันหรือไม่ เปียกติดติดกันหรืออยู่ห่างกันมากเกินไปหรือไม่ ถ้าลูกฆ้องติดกัน ก็จะต้องขยับด้วยมือซ้ายและมือขวาข้างละลูกให้ห่างออกจากกันพอสมควร และสำรวจดูความตึงของหนังที่ร้อยอยู่ตรงฉัตรของฆ้องว่าตึงดีแล้วหรือยัง ถ้ายังไม่ตึง ต้องถอดหนังยึดอยู่กับร้านฆ้องมาผูกใหม่ให้ตึง (ก่อนจะบรรเลงฆ้องวงเป็น จะต้องผูกลูกฆ้องได้ด้วย) ซึ่งเป็นการสร้างความเคยชินให้แก่ผู้บรรเลงฆ้องวงใหญ่และจะส่งผลไปถึงเสียงของฆ้องวงใหญ่ที่จะดังกังวานไพเราะชัดเจน ทำให้ผู้บรรเลงสามารถที่จะสร้างเสียงต่างๆ ในการบรรเลงทำนองเพลงได้ดียิ่งขึ้น

๔. การจับไม้ตีฆ้อง

ไม้สำหรับตีฆ้องวงใหญ่ เรียกว่า “ ไม้ฆ้อง ” ๑ คู่ ประกอบด้วย ๒ ข้างหรือ ๒ อัน ไม้ฆ้อง มี ๒ ประเภทคือ

๑. ไม้ نرم ส่วนหัวของไม้ฆ้อง จะพันด้วยด้ายสลักกับผ้า โดยพันค่อนข้างแน่นและพันไว้หลายชั้น ให้หัวของไม้ฆ้องมีขนาดพอเหมาะ ส่วนก้านของไม้ฆ้องนั้น จะทำด้วยไม้จริงหรือไม้ไผ่ก็ได้ ความยาวของก้านไม้ตี (อาจเรียกว่า ตั้มไม้ตีก็ได้) และน้ำหนักนั้น มีความพอเหมาะกับผู้บรรเลง อาจกล่าวได้ว่าขึ้นอยู่กับความถนัดของแต่ละบุคคล

๒. ไม้แข็งหรือไม้หนัง ส่วนหัวของไม้ฆ้อง ทำด้วยหนังสัตว์ อาจจะเป็นหนังควายหรือหนังช้าง ที่มีขนาดใหญ่พอเหมาะ เป็นหนังแผ่นเดียว มีความหนาพอประมาณ ผ่านกระบวนการทำให้หนังมีความนุ่ม ไม่แข็งจนเกินไป (ถ้าแข็งเกินไป จะทำให้ลูกฆ้องแตก) ส่วนก้านไม้หนังนั้น นิยมใช้ไม้ไผ่ (ไม้สีสุก ที่เฝือกขึ้นใหม่ที่กอไผ่) ถ้าก้านไม้ ที่มีความยาว ประมาณ ๑ คืบ มีข้อของไม้ไผ่ ถือว่าเป็นไม้ฆ้อง ที่มีความสวยงามและเป็นของที่หาได้ยาก ที่นิยมมากที่สุดคือก้านไม้หนัง ที่มี ๙ ข้อ

การจับไม้ฆ้องนั้น ใช้มือข้างซ้ายและมือขวาจับไม้ตีข้างละอัน ให้ก้านไม้ตีพาดอยู่กลางอุ้งมือ (กลางร่องมือ) ใช้นิ้วกลาง นิ้วนางและนิ้วก้อยจับที่ก้านไม้ฆ้องไว้ ใช้นิ้วหัวแม่มือแตะอยู่ที่ด้านข้าง ปลายนิ้วชี้กดที่ด้านบนของก้านไม้ตีฆ้อง โดยให้ปลายนิ้วชี้เหยียดตรง ไปจรดกับหัวไม้ตีฆ้อง ในลักษณะที่จะควบคุมเสียงของฆ้องวงใหญ่ (นิ้วชี้ มีความสำคัญในการสร้างเสียงต่างๆมากมาย)

รูปแบบของการจับไม้ตีมีอยู่หลายวิธี เช่น จับแบบปากกา จับแบบปากโก๋ และจับแบบปากนกแก้ว (ไม่ค่อยนิยมใช้) ซึ่งจะมีลักษณะไม่เหมือนกัน และให้เสียงที่ตีลงไปดังผิดแผกแตกต่างกันไป ด้วยคือไปเสียงแหลมเล็ก เสียงเล็ก เสียงโต แล้วแต่การจับไม้และการใช้กล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ของลำแขน และร่างกายเป็นส่วนประกอบ ส่วนข้อศอกให้เสมอกับแนวสันหลังและห่างออกจากลำตัวพอประมาณ และเหยียดแขนท่อนล่างให้ตรงได้ระดับเป็นมุมฉากกับแขนท่อนบน ถ้าต้องการตีเสียงที่ต่ำสุดทางซ้าย หรือเสียงที่สูงสุดทางขวาให้ขำเลียงตาไปดูและเอี้ยวลำตัวเล็กน้อยไปตี ไม่จำเป็นต้องหันหน้าหรือหันลำตัวไปตี เพราะจะหันกลับมาไม่ทันและดูไม่สวยงาม (เหมือนคนตะตะกร้อ)

๕. การตีฆ้อง

ลักษณะที่สำคัญของการตีฆ้องคือต้องตีให้หน้าไม้ตีฆ้องตั้งฉากกับลูกฆ้อง ตีบริเวณตรงกลางปุ่ม ลูกฆ้องให้เต็มปิ่นไม้ตี ใช้ข้อมือและกล้ามเนื้อแขนเป็นส่วนหลัก ยกไม้ตีสูงพอสมควร (ประมาณ ๕ - ๖ นิ้ว) ขณะที่บรรเลงฆ้องนั้น ควรหมั่นกำนัมน้อยอยู่เสมอ เพื่อไม่ให้หัวของไม้ตีฆ้องเสียรูปทรง

การตีฆ้องวงใหญ่ เวลาตีจะต้องใช้วิธีตีต่างๆ เสียงเพื่อสร้างหรือประดิษฐ์เสียง เรียกการตีอย่างนี้ว่า “การตีประคบมือ” ประโยชน์ของการตีประคบมือคือจะให้คุณภาพเสียงที่ไพเราะน่าฟัง ไม่ดังกังวานจนเกินไป ทำให้การบรรเลงมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

วิธีการฝึกหัดฆ้องวงใหญ่

ฆ้องวงใหญ่สามารถสร้างเสียงขึ้นได้หลายเสียง เช่น ตะ ติด ตีต ตึง หนัด หนับ หนอด โหน่ง เป็นต้น คุณภาพเสียงที่เกิดขึ้นนี้ โดยการตีประคบมือ เพราะฉะนั้นผู้บรรเลงที่จะทำเสียงต่างๆ เหล่านี้ได้ จะต้องใช้ระยะเวลาและความอดทนในการฝึกฝน ตลอดจนเรียนรู้หลักวิธีการที่ถูกต้องเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ วิธีการฝึกหัดฆ้องวงใหญ่ ควรฝึกหัดไปตามขั้นตอนคือจากง่ายไปหายาก ควรจะฝึกอย่างช้าๆ ฝึกหัดและฝึกฝนซ้ำๆ กันหลายๆ เทียว จึงจะประสบผลสำเร็จ

ฆ้องวงใหญ่ มีทั้งหมด ๑๖ ลูก (๑๖ เสียง) ตัวโน้ต ซึ่งใช้แทนเสียงของฆ้องวงใหญ่คือ

**๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖*
**๑	ม	ฟ	ช	ล	ท	ด	ร	ม	ฟ	ช	ล	ท	ด	ร	ม*

**

ลูกทั้งหรือลูกทวน

*

ลูกยอด

วิธีการฝึกหัดฆ้องวงใหญ่ ควรเริ่มต้นดังนี้

๑. การแบ่งมือฆ้อง เพื่อความสมดุลระหว่างมือซ้ายและมือขวา สามารถใช้มือได้อย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว ดูแล้วสวยงาม เป็นระเบียบในการใช้มือหรือแบ่งมือ โดยเริ่มต้นจาก

แบบฝึกหัดเบื้องต้น สำหรับฆ้องวงใหญ่ มีดังนี้

๑. ตีไล่เสียงทีละมือ ขึ้น - ลง

โดยการใช้มือซ้ายตี ที่ลูกทั้ง (ลูกทวน) หรือลูกที่มีเสียงต่ำสุด ซึ่งอยู่ทางซ้ายมือของผู้บรรเลง และตีเรียงเสียงขึ้นไป จนได้คู่แปดกับลูกทั้ง คือครึ่งวงของลูกฆ้อง แล้วเปลี่ยนไปใช้มือขวา ไล่ไปต่อจนถึงลูกยอดหรือลูกที่มีเสียงสูงสุด ซึ่งอยู่ทางขวามือของผู้บรรเลง (เป็นไปการไล่เสียง จากเสียงต่ำไปหาเสียงสูง)

ต่อไป เป็นการไล่เสียง จากเสียงสูง มาหาเสียงต่ำ โดยการใช้มือขวา ตีที่ลูกยอด ไล่เสียงเรียงลงมาให้ได้คู่แปด กับลูกยอด แล้วเปลี่ยนไปใช้มือซ้ายไล่เรียงเสียงลงมาถึงลูกทั้ง

(โน้ตที่มาแสดงนี้ ประกอบด้วย ๒ บรรทัด บรรทัดบน แทนการบรรเลงด้วยมือขวา และบรรทัดล่าง แทนการบรรเลงด้วยมือซ้าย)

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
- - - จ	- - - ม	- - - ฟ	- - - ช	- - - ล	- - - ท	- - - ด	- - - ร
- - - ม	- - - ฟ	- - - ช	- - - ล	- - - ท	- - - ด	- - - ร	- - - ม
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
- - - ม	- - - ร	- - - ด	- - - ท	- - - ล	- - - ช	- - - ฟ	- - - ม
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
- - - ร	- - - ด	- - - ท	- - - ล	- - - ช	- - - ฟ	- - - ม	- - - ร

๒. ตีไล่เสียงสลับมือ โดยการตีสลับมือซ้าย - มือขวา จากเสียงต่ำสุด ไปหาเสียงสูง

๒.๑ เริ่มต้นด้วยมือซ้าย

โดยใช้มือซ้ายตีไปก่อน แล้วตามด้วยมือขวา เมื่อมือขวาตีถึงลูกยอด (เสียงสูงสุด) ให้ตีถอยลงมา โดยเริ่มด้วยมือซ้ายตีที่ลูกรองยอดก่อน ตามด้วยมือขวาตีลงที่ลูกยอด แล้วตีสลับกลับลงมาจนถึงเสียงต่ำสุด

- - - -	- - - ม	- - - -	- - - ฟ	- - - -	- - - ช	- - - -	- - - ล
- - - ร	- - - -	- - - ม	- - - -	- - - ฟ	- - - -	- - - ช	- - - -
- - - -	- - - ท	- - - -	- - - ด	- - - -	- - - ร	- - - -	- - - ม
- - - ล	- - - -	- - - ท	- - - -	- - - ด	- - - -	- - - ร	- - - -
- - - -	- - - ฟ	- - - -	- - - ช	- - - -	- - - ล	- - - -	- - - ท
- - - ม	- - - -	- - - ฟ	- - - -	- - - ช	- - - -	- - - ล	- - - -
- - - -	- - - ด	- - - -	- - - ร	- - - -	- - - ม	- - - -	- - - -
- - - ท	- - - -	- - - ด	- - - -	- - - ร	- - - -	- - - -	- - - -

- - - -	- - - ม	- - - -	- - - ร	- - - -	- - - ด	- - - -	- - - ท
- - - ร	- - - -	- - - ด	- - - -	- - - ท	- - - -	- - - ล	- - - -
- - - -	- - - ล	- - - -	- - - ช	- - - -	- - - ฟ	- - - -	- - - ม
- - - ช	- - - -	- - - ฟ	- - - -	- - - ม	- - - -	- - - ร	- - - -

- - - -	- - - ร	- - - -	- - - ด	- - - -	- - - ท	- - - -	- - - ล
- - - ด	- - - -	- - - ท	- - - -	- - - ล	- - - -	- - - ช	- - - -

- - - -	- - - ช	- - - -	- - - ฟ	- - - -	- - - ม
- - - ฟ	- - - -	- - - ม	- - - -	- - - ร	- - - -

๒.๒ เริ่มต้นด้วยมือขวา

โดยใช้มือขวาตีไปก่อน แล้วตามด้วยมือซ้าย เมื่อมือซ้ายตีถึงลูกทรงยอด (เสียงเร) ให้ตีถอยลงมา โดยเริ่มด้วยมือขวาตีที่ลูกยอดก่อน ตามด้วยมือซ้ายตีลงที่ลูกทรงยอด แล้วตีสลับกลับลงมาจนถึงเสียงต่ำสุด

- - - ม	- - - -	- - - ฟ	- - - -	- - - ช	- - - -	- - - ล	- - - -
- - - -	- - - ร	- - - -	- - - ม	- - - -	- - - ฟ	- - - -	- - - ช

- - - ท	- - - -	- - - ด	- - - -	- - - ร	- - - -	- - - ม	- - - -
- - - -	- - - ล	- - - -	- - - ท	- - - -	- - - ด	- - - -	- - - ร

- - - ฟ	- - - -	- - - ช	- - - -	- - - ล	- - - -	- - - ท	- - - -
- - - -	- - - ม	- - - -	- - - ฟ	- - - -	- - - ช	- - - -	- - - ล

- - - ด	- - - -	- - - ร	- - - -	- - - ม	- - - -
- - - -	- - - ท	- - - -	- - - ด	- - - -	- - - ร

- - - ม	- - - -	- - - ร	- - - -	- - - ด	- - - -	- - - ท	- - - -
- - - -	- - - ร	- - - -	- - - ด	- - - -	- - - ท	- - - -	- - - ล

- - - ล	- - - -	- - - ช	- - - -	- - - ฟ	- - - -	- - - ม	- - - -
- - - -	- - - ช	- - - -	- - - ฟ	- - - -	- - - ม	- - - -	- - - ร

- - - ร	- - - -	- - - ด	- - - -	- - - ท	- - - -	- - - ล	- - - -
- - - -	- - - ด	- - - -	- - - ท	- - - -	- - - ล	- - - -	- - - ช

- - - ช	- - - -	- - - ฟ	- - - -	- - - ม	- - - -
- - - -	- - - ฟ	- - - -	- - - ม	- - - -	- - - ร

๓. ตีผสมมือและการแบ่งมือเบื้องต้น

๓.๑ ไถ่เสียงขึ้น ๓ เสียง

โดยเริ่มต้นจากลูกทั้ง ไปหาลูกยอด แบบเรียงเสียง โดยรูปแบบการแบ่งมือ ซ้าย - ขวา - ขวา แล้วตีสลับกลับลงมาจนถึงเสียงต่ำสุด

- - ม ฟ	- - ฟ ซ	- - ซ ล	- - ล ท	- - ท ด	- - ด ร	- - ร ม	- - ม ฟ
- ร - -	- ม - -	- ฟ - -	- ซ - -	- ล - -	- ท - -	- ด - -	- ร - -

- - ฟ ซ	- - ซ ล	- - ล ท	- - ท ด	- - ด ร	- - ร ม	- - ม ฟ	- - ฟ ซ
- ม - -	- ฟ - -	- ซ - -	- ล - -	- ท - -	- ด - -	- ร - -	- ม - -

- - ท ด	- - ล ท	- - ซ ล	- - ฟ ซ	- - ม ฟ	- - ร ม	- - ด ร	- - ท ด
- ล - -	- ซ - -	- ฟ - -	- ม - -	- ร - -	- ด - -	- ท - -	- ล - -

- - ล ท	- - ซ ล	- - ฟ ซ	- - ม ฟ
- ซ - -	- ฟ - -	- ม - -	- ร - -

๓.๒ ไถ่เสียงลง ๓ เสียง

โดยเริ่มต้นจากลูกยอด ไปหาลูกทั้ง แบบเรียงเสียง โดยรูปแบบการแบ่งมือ ขวา - ซ้าย - ซ้าย แล้วตีสลับกลับลงมาจนถึงเสียงต่ำสุด

- ฟ - -	- ซ - -	- ล - -	- ท - -	- ด - -	- ร - -	- ม - -	- ฟ - -
- - ม ร	- - ฟ ม	- - ซ ฟ	- - ล ซ	- - ท ล	- - ด ท	- - ร ด	- - ม ร

- ซ - -	- ล - -	- ท - -	- ด - -	- ร - -	- ม - -	- ร - -	- ซ - -
- - ฟ ม	- - ซ ฟ	- - ล ซ	- - ท ล	- - ด ท	- - ร ด	- - ม ร	- - ฟ ม

- ด - -	- ท - -	- ล - -	- ซ - -	- ฟ - -	- ม - -	- ร - -	- ด - -
- - ท ล	- - ล ซ	- - ซ ฟ	- - ฟ ม	- - ม ร	- - ร ด	- - ด ท	- - ท ล

- ท - -	- ล - -	- ซ - -	- ฟ - -
- - ล ซ	- - ซ ฟ	- - ฟ ม	- - ม ร

๓.๓ ไหล่เสียงขึ้น ๔ เสียง

โดยเริ่มต้นจากลูกทั้ง ไปหาลูกยอด แบบเรียงเสียง โดยรูปแบบการแบ่งมือ ซ้าย - ซ้าย - ขวา

- ขวา

๓.๔ ไหล่เสียงลง ๔ เสียง

โดยเริ่มต้นจากลูกยอด ไปหาลูกทั้ง แบบเรียงเสียง โดยรูปแบบการแบ่งมือ ขวา - ขวา - ซ้าย

- ซ้าย

๔. ตีสองมือพร้อมกัน เป็นคู่แปด

ใช้มือซ้าย ตีลงไปที่ลูกทั้งและมือขวา ตีลงไปเป็นคู่แปด พร้อมกัน (โดยใช้น้ำหนักมือทั้งสองเท่ากันและมีเสียงพอประมาณ) ตีเรียงเสียง (เป็นคู่แปด) ไปหาเสียงสูงสุดจนถึงลูกยอด จากนั้น ตีเรียงเสียงลงมาหาเสียงต่ำ จนถึงลูกทั้ง

๕. ตีเสียง “ ดิง - โหน่ง - โหน่ง ”

โดยเริ่มต้นด้วยมือซ้ายตีลูกทั้ง ๑ ครั้ง จากนั้นใช้มือขวา ตีที่ลูกช่องตำแหน่งคู่แปด ๒ ครั้ง (โดยใช้รูปแบบการแบ่งมือ เป็น ซ้าย - ขวา - ขวา) ตีเรียงเสียง ไปหาเสียงสูงสุดจนถึงลูกยอด จากนั้น ตีเรียงเสียงลงมาหาเสียงต่ำ จนถึงลูกทั้ง

๖. ตีกรอ เป็นคู่แปด

โดยที่มือซ้าย อยู่ที่ตำแหน่งลูกทั้ง และมือขวา อยู่ที่ลูกช่องตำแหน่งคู่แปด เริ่มต้นด้วยการใช้มือซ้ายตีลงก่อน ตามด้วยมือขวา สลับกันให้เกิดพยางค์ถี่ ๆ มือซ้ายและมือขวา ต้องมีน้ำหนักเท่ากัน โดยให้จบลงด้วยมือขวา ตีกรอจากตำแหน่งดังกล่าว ไปหาเสียงสูงสุดจนถึงลูกยอด จากนั้น ตีเรียงเสียงลงมาหาเสียงต่ำ จนถึงลูกทั้ง

ที่กล่าวมานี้ เป็นแบบฝึกหัดเบื้องต้น

การศึกษาเพลง (วิชาการด้านดนตรีไทย เรียกว่า การต่อเพลง)

การเริ่มเรียนฆ้องวงใหญ่ ครูจะเริ่มต่อเพลงสาธิตการให้แก่ผู้เรียนก่อนเป็นเพลงแรก เพราะถือว่าเป็นเพลงครู และแบบของการใช้มือ-การแบ่งมือที่สำคัญต่างๆอยู่ในเพลงสาธิตการเป็นส่วนมาก ถ้าผู้เรียนสามารถศึกษาหรือบรรเลงเพลงสาธิตการได้แล้ว เพลงต่างๆ ก็จะง่ายต่อการสอนของครู และการเรียนของผู้เรียน เพราะฉะนั้นผู้ที่ศึกษาหรือฝึกหัดฆ้องวงใหญ่ จำเป็นต้องเรียนเพลงสาธิตการเป็นลำดับแรก จึงจะถือว่าเป็นผู้ที่ได้เริ่มเรียนพื้นฐานดนตรีไทย (โดยเฉพาะสาขาวิชาปี่พาทย์) ตามอย่างโบราณและถือว่าเป็นสิริมงคลแก่ผู้เรียน จากนั้นจึงจะศึกษาเพลงในลำดับต่อไป เป็นขั้นเป็นตอน จนถึงเพลงในระดับสูง เช่น เพลงเดี่ยว เป็นต้น เพื่อเป็นการอวดฝีมือของผู้บรรเลง ทั้งหมดของการศึกษาและเรียนรู้วิชาการด้านต่างๆทางดนตรีไทยนี้ สิ่งจำเป็นก็คือการฝึกหัด การฝึกฝน ซ้ำๆแล้ว ซ้ำอีก จนเกิดความแม่นยำ เกิดทักษะ เกิดความชำนาญ เกิดความคล่องแคล่ว ที่เรียกว่า “มีฝีมือ” ในที่สุด

ความแม่นยำ ๕ ประการ

หลักการที่ครูนำว่า ร่มโพธิ์ทอง ได้รับการถ่ายทอดและปลูกฝังจากครูหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) จนกลายเป็นสิ่งที่ยึดเหนี่ยวในจิตใจมาโดยตลอดก็คือความแม่นยำ ๕ ประการ ที่ครูนำว่า ร่มโพธิ์ทอง ได้อบรมสั่งสอนลูกศิษย์ ได้แก่

๑. แม่นมือ
๒. แม่นปาก
๓. แม่นตา
๔. แม่นหู
๕. แม่นใจ

ความแม่นยำทั้ง ๕ ประการนี้ จะเกิดประโยชน์สูงสุดอันเป็นเลิศแก่ผู้เรียนทุกคนได้ ต้องฝึกฝนทักษะให้รวมตัวจนเกิดเป็นพลังอันเดียวกัน แม้ว่าจะไม่ได้ครบ ๕ ประการ จะได้เพียง ๓ ประการ ก็ยังนับว่าดี แต่ถ้าต่ำกว่านี้ ถือว่ายังใช้ไม่ได้ ในที่นี้จะอธิบายถึงความแม่นยำ ๕ ประการ แต่ละข้อพอเป็นแนวทางให้รู้ถึงความสำคัญของความแม่นยำ แต่ละอย่างว่าใช้ประโยชน์ต่างกันอย่างไร

๑. แม่นมือ

ประโยชน์ของความแม่นยำมือ เราจะใช้ตั้งแต่เรายังไม่รู้ว่าจะอะไรเป็นอะไร คือเริ่มต่อเพลงครั้งแรก เราก็ต้องใช้มือ ดีด สี หรือ ตี ถ้าเป่าก็ต้องใช้นิ้วอันเป็นส่วนประกอบของมือ เมื่อต่อแล้วก็ต้องท่องให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้โดยอาศัยความมานะอดทน ความแม่นยำมือก็จะเกิดกับเราโดยไม่รู้ตัว และจะมารู้ผลเอาก็ตอนที่จะต้องออกแสดงท่ามกลางผู้ชมเป็นจำนวนมาก เกิดความประหม่า ประสาทส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับหู ตา ใจ ทำงานไม่เป็นปกติ ประโยชน์ของความแม่นยำมือก็จะเกิดขึ้นในคราวนี้เอง และจะหน้าทื่ออย่างดีต่อไปก็คือ ทำงานไปตามอัตโนมัติ ไม่ต้องอาศัยการสั่งงานจากใคร แม้จะประหม่าอย่างรุนแรงก็สามารถผ่านงานต่าง ๆ ไปได้ จะมีส่วนเสียอยู่ก็ตรงที่จะหารสชาติไม่ได้เลยในขณะนั้น เพราะขาดสติที่เคยมีอยู่ ข้อดีที่พิเศษสุดของความแม่นยำมือก็คือ แม้แต่ในที่มืดก็สามารถบรรเลงได้อย่างสบาย ไม่เป็นอุปสรรคแต่อย่างใด

๒. แม่นปาก

โอกาสที่จะใช้ปากมีไม่ใช่น้อย เพราะปากก็ทำเสียงเพลงได้อยู่คนละฝั่งคลองเราก็ตะโกนบอกเพลงต่อเพลงกันได้ เราเจ็บป่วยลุกขึ้นไม่ได้ มีธุระสำคัญจะต้องใช้เพลงนอนบอกกันด้วยปาก กำลังบรรเลงอยู่จะเพิ่มเติมแก้ไขอะไรเป็นพิเศษ ไม่สามารถสื่อสารกันด้วยท่าทางได้ เราก็ใช้ปากบอกเสียงได้ แต่มีข้อแม้อยู่ตรงที่ว่าผู้รับจะต้องเข้าใจสำเนียงที่บอกด้วยปากแล้วไปแปลให้เป็นสำเนียงดนตรี นี่คือประโยชน์ของความแม่นยำปาก

๓. แม่นตา

ใช้ในโอกาสที่เราไม่สามารถได้ยินเสียง แต่มองเห็น เช่นเห็นเขาบรรเลง อยู่ในห้องเก็บเสียง เราอาจจะรู้ว่าเขาบรรเลงผิดหรือถูก หรือเราไม่ได้เพลงที่เขาบรรเลงกันอยู่ และเมื่อเราคิดจะจำก็คงไม่ยากนัก เพราะกำหนดได้ด้วยตาของเราว่า ที่เขาต้องไปอย่างนั้น ต้องเป็นเสียงอย่างนั้น ไม่ว่าจะหลับตาหรือลืมตาต้องมองเนื้อหาที่เป็นสาระของดนตรีได้ทั้งหมด และต้องไวต่อสิ่งสัมผัสเพียงชั่วเล็งด้วยหางตา ก็ต้องมองเห็นได้อย่างสบายเพราะบางครั้งเราอาจจะต้องบรรเลงโดยไม่มีโอกาสมองเครื่องมือนี่บรรเลงเต็มที่นัก

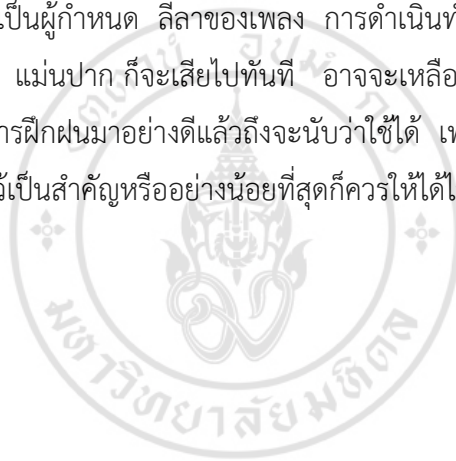
เพราะต้องมองอย่างอื่นเป็นสำคัญ เช่น การบรรเลงเกี่ยวกับมหรสพ ซึ่งต้องดูท่าทางการรำรำ จะไปจะมาอย่างไร เป็นต้น

๓. แม่นหู

ข้อนี้มีความสำคัญเป็นอันดับสองรองลงมาจากใจ เพราะหูของเราต้องไวต่อเสียงเสมอ จะเป็นเสียงสูง ต่ำ หนัก เบา เสียงเรียง เสียงข้าม ช้าหรือเร็ว เมื่อได้ยินเสียงต่างๆ เหล่านี้ไม่เกิน 3 ครั้ง ต้องจำให้ได้ทันทีอย่างนี้เรียกว่า หู ไม่บอดเสียง ประโยชน์สำคัญที่สุดของหูก็คือ มีหน้าที่สร้างความเจริญให้แก่หมู่คณะ เพราะการได้ยินได้ฟังแต่ละครั้ง ถึงแม้จะจำมาไม่ได้ทั้งหมด แต่ก็ได้แนวทางพอที่จะมาปรับปรุงแก้ไข และเสริมสร้างแนวทางให้กับหมู่คณะได้อีกอย่างหนึ่ง แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับการฟังว่าอะไรดีหรือไม่ดี

๔. แม่นใจ

ใจของเราเปรียบเสมือนกองบัญชาการใหญ่ซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุด มีหน้าที่ สั่งงาน วิเคราะห์ พิจารณา ใคร่ครวญ เก็บข้อมูล และหาเหตุผล เพราะฉะนั้นใจต้องมีความเฉียบขาด กล้าหาญ มั่นคง เพราะใจเท่านั้นที่จะเป็นผู้กำหนด ลีลาของเพลง การดำเนินทำนองเพลง ฯลฯ ถ้าไม่มีความมั่นใจ อีก ๓ ข้อคือ แม่นหู แม่นตา แม่นปาก ก็จะเสียไปทันที อาจจะเหลือแต่เพียง แม่นมือแต่เพียงอย่างเดียว แต่ต้องหมายความว่าผ่านการฝึกฝนมาอย่างดีแล้วถึงจะนับว่าใช้ได้ เพราะฉะนั้นผู้ที่จะเป็นนักดนตรีจะต้องยึดหลักแม่น ๕ ประการนี้ไว้เป็นสำคัญหรืออย่างน้อยที่สุดก็ควรให้ได้ไว้ ๓ ประการ ถึงจะพอนับได้ว่า เป็นนักดนตรีที่ดีได้

คุณสมบัติที่ดีของผู้เรียนดนตรีไทย

ผู้ที่ศึกษาหรือฝึกหัดดนตรีไทยของครูนั้นว่า ร่มโพธิ์ทองนั้น ท่านความคิดเห็นว่าทุกคนสามารถศึกษาหรือฝึกหัดดนตรีไทยได้ทั้งสิ้น ถ้ามีคุณสมบัติที่เหมาะสมตามหลักการฝึกหัด ดังนี้

๑. มีใจรัก

การที่จะประกอบกิจกรรมใดๆก็ตาม ต้องเริ่มด้วยความมีใจรัก มีความศรัทธาในสิ่งต่างๆ เหล่านั้น ผู้ที่จะเริ่มศึกษาดนตรีไทย ต้องเริ่มต้นด้วยมีใจรักในดนตรีไทยเป็นประการแรก

๒. มีความอดทน

ตามประสบการณ์ ของการเป็นศิลปินและครูดนตรีไทยของครูนั้นว่า ร่มโพธิ์ทอง ท่านพบว่า ผู้ที่เรียนดนตรีไทยแล้วประสบผลสำเร็จ ล้วนแต่มีความอดทนสูงทั้งสิ้น ต้องอดทนกับความเมื่อยล้า ตั้งแต่ การนั่ง การจับไม้ตี การใช้กำลังในการตี การยกไม้ ซึ่งต้องกระทำอย่างถูกต้อง จนเกิดความเคยชินในการปฏิบัติ

๓. มีสมาธิ

การศึกษาดนตรีไทยนั้น สมาธิเป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง จะพบว่าการสร้างสมาธิใน ขณะที่ฝึกหัดหรือบรรเลงดนตรีไทยก็ตาม ผู้ปฏิบัติจะบังคับสายตาของตนเอง ให้อยู่กับเครื่องดนตรีที่ตนเอง บรรเลงอยู่ ณ ตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่ง การมีสมาธิ จะช่วยทำให้การปฏิบัติกิจกรรมทุกอย่างประสบผลสำเร็จ ถ้าสมาธิเลื่อนลอยหรือไม่มีสมาธิ จะมีผลทำให้การศึกษาศึกษาหรือการบรรเลงดนตรีไทยล้มเหลว

๔. มีความสังเกต

ในการศึกษาดนตรีไทย ไม่ว่าจะเป็นการต่อเพลง การฝึกซ้อม การบรรเลงหรือการชมการ ฟังดนตรีไทยในโอกาสต่างๆ ต้องใช้การสังเกตทั้งสิ้น สังเกตการใช้มือ การแบ่งมือในขณะที่ต่อเพลง หรือการ สังเกตลักษณะเฉพาะของการปฏิบัติในแต่ละเครื่องมือ ว่ามีหลักการและวิธีการอย่างไร เป็นต้น การเป็นคนช่างสังเกต จะช่วยให้ผลการศึกษาดนตรีไทยได้ผลสำเร็จตามความประสงค์

๕. มีการจดจำดี

การจดจำที่ดี เป็นคุณลักษณะที่สำคัญอีกประการหนึ่งของนักดนตรีไทย เนื่องจากระบบ การศึกษาดนตรี ระหว่างดนตรีไทยต่างจากดนตรีสากล ดนตรีสากลนั้น นักดนตรีไม่ต้องเปลืองสมองมาก เนื่องจากเวลาบรรเลง มีตัวโน้ตให้ผู้ดนตรีดูและบรรเลงตามตัวโน้ตตามที่ผู้ประพันธ์ได้แต่งบทเพลงนั้นๆ ไว้ แต่ ดนตรีไทย นักดนตรีต้องใช้สมองจดจำเพลงทั้งหมดไว้ ยิ่งบรรเลงหลายเพลงก็ต้องใช้สมองจำเพลงมากขึ้น ฉะนั้น คุณลักษณะที่ดีของนักดนตรีไทยประการหนึ่งก็คือมีความจำดี การจดจำที่ดี จะส่งผลให้เกิดความ แม่นยำด้วย (ซึ่งต้องประกอบด้วยความขยันหมั่นเพียรในการฝึกซ้อมด้วย)

๖. มีความขยันหมั่นเพียร

ผู้ที่ประสบผลสำเร็จในการศึกษาดนตรีไทย ความขยัน มานะ พากเพียรเป็นสิ่งสำคัญมาก จะต้องขยันศึกษาต่อเพลงต่างๆ ตลอดทั้งขยันฝึกฝน - ฝึกซ้อม มีเวลาว่างตอนไหน ก็ต้องฝึกซ้อมตลอดเวลา จะต้องฝึกซ้อมจนเกิดความแม่นยำ เมื่อแม่นยำแล้ว จะกลายเป็นความชำนาญและความเชี่ยวชาญในที่สุด

วิธีปฏิบัติตนที่ดี ในการเรียนดนตรีไทย

๑. แสดงความเคารพต่อเครื่องดนตรีที่ใช้ศึกษาเล่าเรียน ทั้งก่อนและหลัง ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนหรือการฝึกซ้อมทบทวนทุกครั้ง
๒. แสดงความเคารพต่อครูผู้สอน ทั้งก่อนและหลัง ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนทุกครั้ง
๓. ฟังคำแนะนำ- การสาธิต แล้วปฏิบัติตาม
๔. หมั่นทบทวนความรู้ที่ได้ศึกษาไปแล้วหรือหมั่นฝึกซ้อม จนเกิดความแม่นยำ ความชำนาญและความเชี่ยวชาญในที่สุด
๕. แสดงกิริยาอ่อนน้อมต่อครูผู้สอน ทั้งกาย วาจาและใจ เป็นต้นว่า เวลาต่อเพลง ควรนั่งพับเพียบ เพื่อเป็นการแสดงความเคารพนอบน้อม ส่วนเวลาทบทวนเพลงหรือเวลาบรรเลง ก็นั่งขัดสมาธิก็ได้ เป็นต้น
๖. ในขณะที่เรียนดนตรี (รวมทั้งการบรรเลงดนตรี) ต้องอยู่ในความสำรวม ความเรียบร้อย ทั้งกาย วาจาและใจ ต้องแสดงกิริยาสุภาพตลอดเวลา
๗. ต้องหมั่นดูแล บำรุงรักษาเครื่องดนตรีให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์อยู่เสมอ รักและหวงแหนเหมือนเครื่องดนตรีที่ใช้ศึกษา เสมือนเป็นสมบัติส่วนตัว

เกร็ดความรู้ด้านดนตรีไทย
โดย คุณน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง
(ผู้ชำนาญการด้านดนตรีไทย วิทยาลัยนาฏศิลปปทุมธานี)

คุณคุณน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ได้เล่าเกร็ดความรู้ต่างๆเกี่ยวกับดนตรีไทย ให้นักเรียน-นักศึกษาและลูกศิษย์ที่มาศึกษาหรือปรึกษาเรื่องดนตรีไทยกับท่าน เนื่องจากท่านเป็นทั้งศิลปินและครูดนตรีไทย ที่ทรงความรู้และเชี่ยวชาญด้านดนตรีไทย โดยเฉพาะเครื่องดนตรี “ ฆ้องวงใหญ่ ” ตลอดทั้งท่านได้เป็นศิษย์ของครูดนตรีที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการและวิชาชีพดนตรีไทยคือหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) เพราะฉะนั้น เกร็ดความรู้ด้านดนตรีไทย จากคำบอกเล่าของท่าน ล้วนเป็นประโยชน์แก่อนุชนคนดนตรีไทยรุ่นหลัง เป็นอย่างดี

เกร็ดความรู้ด้านดนตรีไทย ของคุณคุณน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง พอประมวลได้ดังนี้

- เรื่องพรสวรรค์

“ พรสวรรค์ เป็นสิ่งสำคัญมากในการฝึกหัดดนตรีไทย ลองสังเกตดูจากการที่ครูคนหนึ่ง มีศิษย์หลายคน ศิษย์แต่ละคน เก่งไม่ทัดเทียมกัน เพราะเป็นเรื่องพรสวรรค์ของแต่ละคน ”

- เรื่องการหวนวิชา

“ เรื่องการหวนวิชานั้น คงมีจริง ก็เนื่องจากครูเห็นว่าศิษย์ผู้นี้ ไม่สามารถรักษาวินัยไว้ได้ ก็เลยไม่อยากถ่ายทอดให้หรือบอกให้ไปแล้ว ศิษย์จำผิดเพี้ยนหรือหลงลืม กลับมาถามใหม่ ก็ไม่อยากบอกให้ เพราะดูแลรักษาวินัยไม่ได้แน่ ”

- เรื่องความสำคัญของการฝึกซ้อม

“ การฝึกซ้อมนี้สำคัญมาก ต้องตีไปเรื่อยๆ ตีไปบ่อยๆ ก็จะคล่องไปเอง คล่องทั้งมือ คล่องทั้งเพลง แล้วตา ก็พลอยแม่นยำไปด้วย เดี่ยวฆ้องนี้ เมื่อสมัย ๒๐-๓๐ ปีก่อนนี้ ตีคล่องแทบทุกเพลง นึกจะตีอะไรก็ได้ สมัยก่อนที่เริ่มต่อเดี่ยว ตัวเองห่อมาก ขนาดเดี่ยวเล็กๆ พวกอาหนู ขิมใหญ่หรืออาเฮีย ตีชะคล่องหมด จะตีงานไหน ไม่ต้องซ้อมกันอีก เพราะห่อ เลยขยันซ้อม ”

“ เดี่ยวง่ายๆ นี้ ลองไม่ซ้อม ไม่ตีดูซิ ใครก็ตีให้ตียาก อย่างเดี่ยวจินขิมใหญ่หรือเดี่ยวอาเฮีย ใครอย่าเห็นว่าเป็นเดี่ยวเล็กๆนะ ลองไม่ซ้อมไม่ตีซิ เอาตียากเหมือนกัน ”

“ ตีคล่องแล้ว แนวไหนก็ตีทัน จะตีทันหรือไม่ทัน อยู่ที่ตีมากตีน้อยด้วย ”

“ ต้องหมั่นตีบ่อยๆ ถึงจะคล่อง ตีให้ได้สักวันละ ๓๐ - ๔๐ เที้ยว รับรองคล่องแน่ ”

“ ยิ่งซ้อมมาก ตีบ่อยๆ มันก็คล่องไปเอง ยิ่งซ้อมมาก ก็ยิ่งได้เปรียบมาก สมัยก่อน ฉันไม่ยอมไปไหน ตีกันเป็นวันเลย ”

- เรื่องหุหนา ตาฟาง หุบาง ตาใส

“ สมัยต่อเพลงกับคุณครู (หมายถึงหลวงประดิษฐไพเราะ) เคยถูกดูว่า อย่าหุหนา อย่าตาฟาง เวลาต่อเพลง ท่านให้ใช้ทั้งหูและตา หุคอยฟังเสียง ตาต้องคอยจ้องมองมือของท่าน เวลาท่านสอน ท่านจะไม่จ้ำจี้จ้ำไข่มมาก จะใช้วิธีให้เรียนรู้เอาเอง ตอนไหนดีไม่ได้ ก็ดีให้ดูใหม่ แต่ไม่ได้บอกมือ ถ้าดีให้ดูซ้ำแล้วซ้ำอีก เรายังดีไม่ได้ จะถูกดูว่า หุหนา ตาฟาง แต่ถ้าดีได้ ก็จะไม่บอกว่า หุบาง ตาใส ”

- เรื่องหัวล้านได้หวี หรือ วานรได้แก้ว

“อุปมาเหมือนกับได้ศึกษาหรือปฏิบัติเพลงต่างๆไปแล้ว ไปรู้จักนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ก็เหมือนกับหัวล้านได้หวี หรือ วานรได้แก้ว”

- เรื่องท่าทางของการบรรเลงฆ้องวงใหญ่

“เวลาตีฆ้อง พยายามอย่ายกมือ ให้กดหรือปิดมือเอาไว้ก่อน มือไหนยังไม่ได้ใช้ก็ให้กดไว้ เวลาจะใช้จึงยกมือขึ้น ดีแล้วยกมือเลย ดูแล้วไม่สวยงาม คุณครู (หมายถึงหลวงประดิษฐไพเราะ) เคยสอนเรื่องที่ทำเวลาตีฆ้องว่า ท่านให้ใช้เพียงสายตาชำเลื่อง อย่าเหยลียวไปเหยลียวมา จะเหมือนลิง ท่านยกตัวอย่าง โดยให้ดูลีลาของคนเตะตะกร้อลอดบ่วง เขาใช้สายตาชำเลื่อง กระยะลูก ลีลายังดูสวยงาม ”

- เรื่องเทคนิคการกวาดฆ้อง

“ การกวาดฆ้องนั้น ต้องกวาดให้มันนวล อย่าให้กระทบหู การกวาดฆ้อง มีหลายอย่าง เช่น

- กวาดเกรี้ยวกราด
- กวาดนิ่มนวล
- กวาดทิ้งถึงขยะ ”

- เรื่องความเป็นคนมีอุดมคติ

“ เพลงที่ไม่รู้ต้นสายปลายเหตุ ไม่รู้ที่มา จะไม่ยอมตีเด็ดขาด อย่างพวกหางเพลง ถ้าไม่รู้ที่มาว่าเอาของใครมาตี เกิดพลาดพลั้งตีของเขาไม่ถูกต้อง เจ้าของดันมานั่งฟังด้วย ขายหน้าเขาตาย ”

- เรื่องความสำคัญของไม้ค้ำฆ้อง

“ ความจริงแล้ว ไม้ค้ำฆ้องก็มีส่วนสำคัญ จะแน่นก็ด้วยไม้ค้ำฆ้องนี้แหละ จะช่วยสายตาเราได้มาก ฉันทฆ้อง จะขาดไม่ได้เลยไม้ค้ำฆ้องนี้”

- เรื่องการไขว้มือ

“ ดีลูกไขว้ให้ดีๆ อย่าให้ผิด ดีไม่ผิดลูก ดีไม่ผิดปุมถือว่าดี เพราะลูกไขว้มือ เป็นลูกไขว้ของฆ้อง ดีให้บ่อย ลูกอื่นไม่ค่อยมีอะไร ผ่านลูกอันตรายชะแล้ว ก็ไม่เป็นปัญหา ”

“ ลูกไขว้มือนี่ ต้องระวังหน่อย การไขว้มือเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญของฆ้องวงใหญ่ ใช้เป็นสิ่งอวดฝีมือ คนอื่นได้ ”

- เรื่องการประดิษฐ์เสียงของฆ้องวงใหญ่

“ เสียงของฆ้องนั้น มือซ้ายก็จะมี ตะ ติด ติด ตึง ส่วนมือขวาก็มีลักษณะเดียวกัน ก็จะเป็นเสียง หนิด หนับ หนอด หน่อง เสียงตะ ก็ตีลงไป ปล่อยให้เสียงออกนิตเดียว แล้วกดมือปิดเสียงคือเสียงสั้น แล้วปิดเสียง เสียงติด ก็กดมือลงไปปิดเสียงเลย เสียงติด ก็คล้ายๆเสียงตะ เพียงแต่ปล่อยให้เสียงยาวกว่า แล้วถึง

กดห้ามเสียง ส่วนเสียงตึงนั้น ก็ดีแล้วปล่อยมือ ไม่ต้องห้ามเสียง อันนี้เป็นมือซ้าย ส่วนมือขวาก็ปฏิบัติเหมือนมือซ้าย จริงๆแล้ว มันก็เสียงเดียวกันนั่นแหละ แต่เราเปลี่ยนมือตีกีเท่านั้นเอง ”

อธิบายเสียงของฆ้องวงใหญ่ ได้ดังนี้

๑. เสียงตะ คือการตีฆ้อง โดยการใช้มือซ้ายตีสกลงไปที่ปทุมของลูกฆ้อง แล้วยกไม้ตีเพียงเล็กน้อย เพื่อให้เกิดเสียงกังวานพอประมาณ แล้วใช้ไม้ตีสกลงไปเพื่อห้ามเสียงทันที

๒. เสียงตืด คือการตีฆ้อง โดยการใช้มือซ้ายตีสกลงไปที่ปทุมของลูกฆ้อง แล้วยังคงวางติดไว้คือไม่ยกมือและไม่กดมือที่ลูกฆ้อง

๓. เสียงตืด คือการตีฆ้อง โดยการใช้มือซ้ายตีสกลงไปที่ปทุมของลูกฆ้อง แล้วยกไม้ตีขึ้นเพื่อให้เกิดเสียงกังวานยาวพอควร แล้วจึงใช้ไม้ตีกดห้ามเสียง

๔. เสียงตึง คือการตีฆ้อง โดยการใช้มือซ้ายตีสกลงไปที่ปทุมของลูกฆ้อง ด้วยการใช้กำลึงแขนและข้อมือ ช่วยเน้นให้เกิดเสียงกังวาน แล้วรีบยกมือขึ้นทันที

๕. เสียงหนืด คือการตีฆ้อง โดยการใช้มือขวาตีสกลงไปที่ปทุมของลูกฆ้อง แล้วยกไม้ตีเพียงเล็กน้อย เพื่อให้เกิดเสียงกังวานพอประมาณ แล้วใช้ไม้ตีสกลงไปเพื่อห้ามเสียงทันที

๖. เสียงหนับ คือการตีฆ้อง โดยการใช้มือขวา ตีสกลงไปที่ปทุมของลูกฆ้อง แล้วยังคงวางติดไว้คือไม่ยกมือและไม่กดมือที่ลูกฆ้อง

๗. เสียงหนอด คือการตีฆ้อง โดยการใช้มือขวาตีสกลงไปที่ปทุมของลูกฆ้อง แล้วยกไม้ตีขึ้น เพื่อให้เกิดเสียงกังวานยาวพอควร แล้วจึงใช้ไม้ตีกดห้ามเสียง

๘. เสียงโหน่ง คือการตีฆ้อง โดยการใช้มือขวา ตีสกลงไปที่ปทุมของลูกฆ้อง ด้วยการใช้กำลึงแขนและข้อมือ ช่วยเน้นให้เกิดเสียงกังวาน แล้วรีบยกมือขึ้นทันที

ผลงานการประพันธ์เพลงไทย ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง

Copyright by Mahidol University

ผลงานการประพันธ์ “เพลงไหมโรง”

Copyright by Mahidol University

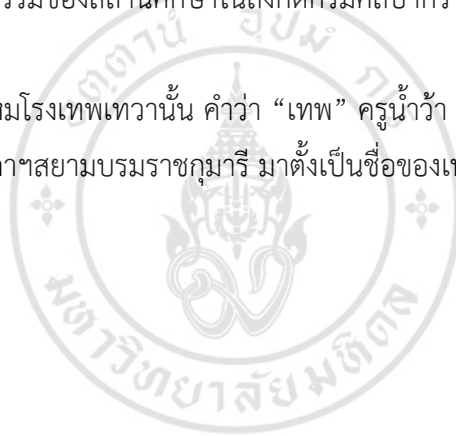
เพลงโหมโรงเทพเทวา (เถา)

เพลงโหมโรงเทพเทวา (เถา) นี้ ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ได้นำทำนองเพลงเถา ซึ่งเป็นเพลงหน้าพาทย์เพลงหนึ่ง ที่ใช้บรรเลงประกอบการแสดงโขน - ละคร เป็นเพลงลำดับแรกที่ใช้บรรเลงเริ่มต้นการแสดง มาเป็นโครงสร้างต้นแบบในการประพันธ์ โดยท่านได้ประพันธ์เพลงโหมโรงเทพเทวา(เถา) เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๓

สำหรับทำนองของเพลงนี้ เป็นเพลงที่มีความไพเราะน่าฟังเพลงหนึ่ง โดยท่านได้เปลี่ยนแปลงลูกตกในอัตราสองชั้นใหม่ ให้มีความเหมาะสมสอดคล้องและกลมกลืนกับอัตราสามชั้น เพลงนี้ยังมีลักษณะพิเศษอีกประการหนึ่งคือท่านได้ประพันธ์เพลงโหมโรง ให้มีทั้งอัตราสามชั้น สองชั้นและชั้นเดียว ครบเป็นเพลง”เถา” จึงจัดว่าเป็นเพลงโหมโรง ในลักษณะของ”เพลงเถา” อีกเพลงหนึ่ง

แรงบันดาลใจในการประพันธ์เพลงนี้ก็คือ ท่านมีความประสงค์จะให้เพลงคู่กันกับเพลงโหมโรงเทพสรเสรีญ ซึ่งเพลงนี้ บรรเลงโดยวิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง ในงานมหกรรมการแสดงดนตรี – นาฏศิลป์และนิทรรศการทางศิลปวัฒนธรรมของสถานศึกษาในสังกัดกรมศิลปากร ณ วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๓

สำหรับชื่อเพลงโหมโรงเทพเทวานั้น คำว่า “เทพ” ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ได้อัญเชิญพระนามของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯสยามบรมราชกุมารี มาตั้งเป็นชื่อของเพลงโหมโรงนี้

เพลงโหมโรงเทพเทวา (เถา)

ครุฑน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ประพันธ์ทำนอง

ขึ้นต้นเพลง

--- ฟ	--- ช	--- ล	--- ด	- ช ฟ ร	- ด - ท	--- ล	--- ช
-------	-------	-------	-------	---------	---------	-------	-------

สามชั้น ท่อน ๑

ฟ ฟ ช ฟ	ม ร ด ช	ด ด ช ด	ร ม ฟ ช	ล ฟ ช ล	ช ล ท ด	ท ร ด ท	ด ท ล ช
ล ฟ ช ล	ช ล ด ร	ฟ ช ฟ ร	ฟ ร ด ล	ด ล ช ฟ	ด ฟ ช ล	ด ร ด ล	ด ล ช ฟ
ด ร ด ล	ร ด ล ช	ด ล ช ฟ	ล ช ฟ ร	ฟ ด ด ด	ฟ ร ร ร	ช ฟ ฟ ฟ	ล ช ช ช
ด ร ม ฟ	ม ฟ ช ล	ด ร ด ล	ด ล ช ฟ	ม ด ร ม	ฟ ล ช ฟ	ม ร ด ร	ม ฟ ช ล
ด ช ช ช	ด ล ล ล	ร ด ด ด	ช ล ด ร	ช ร ม ฟ	ช ฟ ม ร	ช ม ร ด	ม ร ด ล
ด ฟ ช ล	ช ล ด ร	ล ช ฟ ร	ฟ ร ด ล	ด ล ช ฟ	ด ฟ ช ล	ด ร ด ล	ด ล ช ฟ
ช ล ด ร	ด ร ฟ ช	ล ช ด ช	ล ช ฟ ร	ฟ ด ร ด	ช ล ด ร	ช ฟ ร ฟ	ด ร ฟ ช
ฟ ช ฟ ฟ	ช ล ช ช	ล ด ล ล	ด ร ด ด	ช ล ท ด	ท ร ด ท	ฟ ช ล ท	ด ล ล ช

ท่อน ๒

ฟ ฟ ช ฟ	ม ร ด ช	ด ด ช ด	ร ม ฟ ช	ล ฟ ช ล	ช ล ท ด	ท ร ด ท	ด ท ล ช
ร ด ม ร	ม ด ร ล	ด ล ร ด	ร ล ด ช	ล ช ด ล	ด ล ช ฟ	ช ฟ ล ช	ล ช ฟ ร
ช ฟ ล ฟ	ล ช ฟ ร	ฟ ร ช ฟ	ช ร ฟ ด	ฟ ร ด ล	ช ฟ ร ด	ล ช ฟ ร	ด ล ช ฟ
ด ร ม ฟ	ม ฟ ช ล	ด ร ด ล	ด ล ช ฟ	ล ฟ ช ล	ช ล ท ด	ท ร ด ท	ด ท ล ช
ด ช ล ช	ด ท ล ช	ฟ ช ล ช	ด ท ล ช	ล ฟ ช ล	ช ล ท ด	ท ร ด ท	ด ท ล ช
ล ช ด ล	ด ล ช ม	ช ม ล ช	ล ม ช ร	ม ร ช ม	ช ร ม ด	ร ด ม ร	ม ร ด ล
ร ด ม ร	ม ด ร ล	ด ล ร ด	ร ล ด ช	ด ล ช ม	ร ด ล ช	ม ร ด ล	ช ม ร ด
ช ล ช ม	ช ม ร ด	ม ร ด ร	ม ร ช ม	ร ม ช ล	ด ล ช ม	ช ล ช ม	ช ม ร ด
* - ด ฟ	ช ล ท ด	- - ช ม	ช ร ม ด	- - ม ร	ม ร ด ล	ด ล ร ด	ร ล ด ช

เที่ยวหลัง ไม่ต้องบรรเลงบรรทัด *

ท่อน ๑ เทียบเปลี่ยน

- - ด ฟ	ช ล ท ด	- - ม ม	ช ม ร ด	- - ล ล	ด ล ช ม	ล ช ม ร	ช ม ร ด
- - ร ด	- - ร ล	- - ม ร	ม ด ร ล	- - ร ร	ม ร ด ล	ร ด ล ช	ด ล ช ฟ
- ล ด ล	- ช ล ช	- ฟ ช ฟ	- ร ฟ ร	- ด ร ด	- ร ฟ ร	- ฟ ช ฟ	- ช ล ช
- ร ฟ ร	- ล ด ล	- ช ล ช	- ฟ ช ฟ	- ด ร ด	- ฟ ช ฟ	- ช ล ช	- ล ด ล
- - - -	- ช - ล	- - - -	- ด - ร	- ด ร ม	- ล ด ร	- ช ล ด	- ฟ ช ล
- ฟ ช ล	ช ล ด ร	ด ม ร ด	ม ร ด ล	- ม ร ด	ม ร ด ล	ร ด ล ช	ด ล ช ฟ

- ร ด ล	- ด ล ช	- ล ช ฟ	- ช ช ร	ฟ ล ด ร	- ช ฟ ร	- ล ช ฟ	- ด ล ช
- - ช ฟ	ช ฟ ล ช	ล ช ด ล	ด ล ร ด	- - ม ร	ม ร ม ด	ร ด ร ล	ด ล ด ช

เทียวลหลัง ใช้บรรทัดนี้ แทนบรรทัดแรก

- - ช ฟ	ม ร ด ช	- - ม ด	ร ม ฟ ช	- - ล ฟ	ช ล ท ด	- - ท ร	ด ท ล ช
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ท่อน ๒ เทียวลเปลี่ยน

- - ช ฟ	ม ร ด ช	- - ม ด	ร ม ฟ ช	- - ล ฟ	ช ล ท ด	- - ท ร	ด ท ล ช
- - ช ล	- - ด ล	- - ฟ ช	- - ล ช	- - ร ฟ	- - ช ฟ	- - ร ด	- - ฟ ร
- - ล ล	ด ล ด ล	- - ด ด	ร ด ร ด	- - ร ร	ฟ ร ฟ ร	- - ฟ ฟ	ช ฟ ช ฟ
- - ช ช	ล ช ล ช	- - ล ล	ด ล ด ล	- - ด ด	ร ด ร ด	- - ช ช	ล ช ล ช
- ด ร ด	- ช ล ช	- ด ร ด	- ช ล ช	- ด ร ด	- ช ล ช	- ด ร ด	- ช ล ช
- - ร ม	- - ช ม	- - ด ร	- - ม ร	- - ล ด	- - ร ด	- - ช ล	- - ด ล
- - ล ล	ด ล ช ม	- - ด ด	ร ด ล ช	- - ร ร	ม ร ด ล	- - ม ม	ช ม ร ด
- - ด ล	- - ร ด	ด ล ด ร	ม ร ช ม	- - ช ม	- - ล ช	ช ม ล ช	ด ล ด ด

เทียวลหลัง ใช้บรรทัดนี้ แทนบรรทัดแรก

- ด ร ด	- ช ล ช	- ด ร ด	- ช ล ช	- ด ร ด	- ช ล ช	- ด ร ด	- ช ล ช
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

สองชั้น ท่อน ๑

- - - ล	- ด ด ด	- ล - ร	ด ด ด ด	- ม ร ด	ม ร ด ล	ร ด ล ช	ด ล ช ฟ
- ฟ - ช	ล ช ม ม	ร ด ร ม	ร ม ฟ ช	ช ล ด ร	ฟ ด ร ด	ด ร ฟ ช	ล ฟ ช ล
- - ร ร	ฟ ร ด ล	- - ร ร	ฟ ร ด ล	- ม ร ด	ม ร ด ล	ร ด ล ช	ด ล ช ฟ
- ฟ - ช	ล ช ฟ ม	ร ด ร ม	ร ม ฟ ช	- ฟ ช ล	ช ล ท ด	ท ร ด ท	ด ท ล ช

เทียวลหลัง ใช้ ๔ ห้องนี้ แทน ๔ ห้องแรก

ด ช ล ช	ด ท ล ช	ฟ ช ล ช	ด ท ล ช
---------	---------	---------	---------

ท่อน ๒

ด ช ล ช	ด ท ล ช	ฟ ช ล ช	ด ท ล ช	ม ร ด ล	- ด ล ช	ด ล ช ฟ	ล ช ฟ ร
ฟ ร ด ล	ช ฟ ร ด	ล ช ฟ ร	ด ล ช ฟ	ล ฟ ช ล	ช ล ท ด	ท ร ด ท	ด ท ล ช
ด ช ล ช	ด ท ล ช	ฟ ช ล ช	ด ท ล ช	ด ล ช ม	ล ช ม ร	ช ม ร ด	ม ร ด ล
ด ร ม ร	ด ท ล ช	ท ล ช ล	ท ด ร ด	ช ล ท ด	ท ด ร ม	ช ล ช ม	ช ม ร ด

เทียวลหลัง ใช้ ๔ ห้องนี้ แทน ๔ ห้องแรก

- ด ร ด	- ช ล ช	- ด ร ด	- ช ล ช
---------	---------	---------	---------

ท่อน ๑ เทียบเปลี่ยน

--- ล	- ด ด ด	- ล - ร	ด ด ด ด	-- ม ร	ม ด ร ล	-- ด ช	-- ล ฟ
-- ร ด	-- ฟ ร	ฟ ด ฟ ร	ช ฟ ล ช	-- ด ล	-- ร ด	ฟ ร ช ฟ	ล ช ด ล
-- ด ล	-- ด ล	-- ม ร	ม ร ด ล	-- ร ร	ม ร ด ล	ร ด ล ช	ด ล ช ฟ
-- ฟ ด	-- ฟ ร	ฟ ด ฟ ร	ช ฟ ล ช	-- ด ล	-- ร ด	ร ล ร ด	ร ล ด ช

เทียวล้าง ใช้ ๔ ห้องนี้ แทน ๔ ห้องแรก

-- ช ฟ	ม ร ด ช	-- ช ด	ร ม ฟ ช
--------	---------	--------	---------

ท่อน ๔

-- ช ฟ	ม ร ด ช	-- ช ด	ร ม ฟ ช	-- ด ล	ด ล ด ช	ล ช ล ฟ	ช ฟ ช ร
-- ด ล	ด ล ร ด	ร ด ฟ ร	ฟ ร ช ฟ	-- ล ช	-- ด ร	ม ร ม ด	ร ล ด ช
-- ช ฟ	ม ร ด ช	-- ม ด	ร ม ฟ ช	-- ช ม	ช ม ช ร	ม ร ม ด	ร ด ร ล
-- ช ม	ช ม ล ช	ล ช ด ล	ด ล ร ด	-- ล ช	ล ช ล ม	ช ม ช ร	ม ร ม ด

เทียวล้าง ใช้ ๔ ห้องนี้ แทน ๔ ห้องแรก

- ด ร ด	- ช ล ช	- ด ร ด	- ช ล ช
---------	---------	---------	---------

ชั้นเดียว ท่อน ๑

-- ด ด	- ด - ด	- ด - ร	- ม - ฟ	ร ด ม ร	ฟ ม ช ฟ	ล ช ด ล	- ล - -
- ด ร ด	- ล ด ล	- ช ล ช	- ฟ ช ฟ	- ด ร ม	ร ม ฟ ช	ฟ ช ล ท	- ล - ช

ชั้นเดียว ท่อน ๒

-- ช ช	- ช - ช	ด ล ด ช	ล ช ฟ ร	ด ล ด ช	ล ช ฟ ด	ม ร ฟ ม	ช ฟ ล ช
-- ช ช	- ช - ช	ช ม ช ร	ม ร ด ล	ช ล ท ด	ท ด ร ม	ช ล ช ม	ช ม ร ด

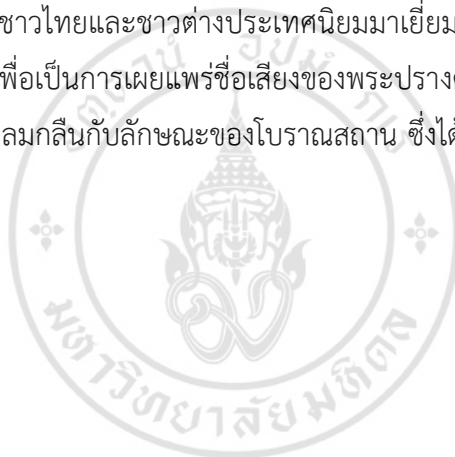
เทียวล้าง เปลี่ยนบรรทัดสุดท้ายเป็น

-- ช ช	- ช - ช	ช ม ช ร	ม ร ด ล	- ม ร ท	- ล - ฟ	--- ม	--- ร
--------	---------	---------	---------	---------	---------	-------	-------

เพลงโหมโรงปราสาทสามยอด

เพลงโหมโรงปราสาทสามยอด ผู้ประพันธ์ทำนองเพลงคือครุฑน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ผู้ชำนาญการด้านดนตรีไทย วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ท่านได้นำทำนองเพลงที่มีท่วงทำนอง ลีลา และสำเนียงเขมร จำนวน ๓ เพลง คือเพลงชะแมร์กอฮอม เพลงชะแมร์ซอ และเพลงชะแมร์ธม อัตราสองชั้น โดยนำทำนองเพลง มาเพลงละ ๑ ท่อน มาเป็นต้นแบบและโครงสร้างในการประพันธ์เพลง ได้แต่งขยายขึ้นเป็นอัตราสามชั้น และนำมาเรียบเรียงตามลำดับให้เหมาะสมกลมกลืนกัน โดยตั้งชื่อเพลงว่า เพลงโหมโรงปราสาทสามยอด ซึ่งได้ประพันธ์ขึ้น เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๖

สาเหตุที่ตั้งชื่อเพลงว่าเพลงโหมโรงปราสาทสามยอด เนื่องจากท่านเป็นครูผู้สอนดนตรีไทย ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีประวัติความเป็นมาของโบราณสถานที่เก่าแก่อยู่มากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พระปราสาทสามยอด ซึ่งปัจจุบัน ตั้งเด่นเป็นสง่าอยู่ในเมืองลพบุรี เป็นโบราณสถานที่มีคุณค่าและสำคัญเป็นอย่างยิ่ง มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศนิยมาเยี่ยมชม อยู่เสมอ ท่านจึงเกิดแรงบันดาลใจในการประพันธ์เพลงนี้ขึ้นเพื่อเป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงของพระปราสาทสามยอด และเหตุที่เพลงนี้มีสำเนียงเขมร เพราะว่าเพื่อให้เหมาะสมกลมกลืนกับลักษณะของโบราณสถาน ซึ่งได้รับอิทธิพลทางศิลปะจากเขมร

เพลงโหมโรงปราสาทสามยอด

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ประพันธ์ทำนอง

สามชั้น ท่อน ๑

----	---ฟ	---ช	-ล-ด	---ร	ฟชฟด	-ลดช	ลชฟร
----	-ด-ล	-ดฟช	ลชฟร	---ด	-ด--	ฟรดล	-ช-ฟ
----	---ล	----	---ด	-ฟชล	ดชลด	ชลดร	ฟดรฟ
---ด	---ล	---ช	ดลชฟ	ชลดร	ฟดรฟ	ดรฟช	ลฟชล
----	----	---ฟ	---ร	----	ดลดร	ดลฟร	ดล-ด
--ล-	ชลดร	ดรฟร	ดล-ด	-ล-ด	----	ชลดร	ฟรดล
----	-ด-ด	-ล-ด	รฟ-ร	-ดลด	รฟ-ร	ฟดฟร	-ด-ล
----	-ด-ด	--รร	ฟรดล	--ดช	----	ลชดล	-ช-ฟ
----	----	-ร-ร	---ฟ	----	ชฟรด	ลดรด	-ร-ฟ
-ร-ฟ	----	-ช-ช	---ล	--ดล	ชฟชล	ชลดร	ดรฟด
---ล	---ช	---ฟ	---ด	-ฟ-ช	-ล-ด	----	-ด-ด
----	-ล-ล	---ด	----	-ร-ร	---ด	ฟรดล	ชฟ-ช
----	----	-ฟ-ช	-ล-ด	---ล	-ร--	ฟรดล	-ช-ด
----	----	ลชฟช	-ล-ด	---ล	-ร--	ฟรดล	ชฟ-ช
----	---ด	----	---ล	----	---ด	--ฟร	ดล-ช
----	---ด	--ฟร	ดล-ช	ลชฟร	ฟช--	ลชดล	-ช-ฟ

สามชั้น ท่อน ๒

----	---ฟ	---ช	-ฟ-ล	---ช	-ด-ล	---ช	-ฟ-ร
----	-ด-ล	--ชฟ	-ช-ร	---ด	-ร--	-ฟ-ช	ดลชฟ
----	----	ชลดร	ดล-ด	-ด--	ฟรดล	ดลชล	ดร-ด
ล---	ชลดร	ดรฟร	ดล-ด	-ล-ด	----	รดลด	รดฟร
--ฟฟ	--รร	--ดด	--ลล	ลลดล	ดช-ล	ชลดร	ฟด-ร
----	-ด-ร	ฟรดล	ดลชล	-ลดล	ดช-ล	ชลดร	ฟด-ร
----	ฟฟฟฟ	----	ชชชช	----	-ฟ-ล	--ชฟ	-ช-ร
----	---ฟ	---ช	ลชฟร	---ฟ	ชฟรด	รดฟร	-ด-ล
(---ด	--ลช	ลชฟช	-ล-ด)	-ล-ด	----	ลดรด	ฟรฟช
(---ฟ	--รด	รดลด	-ร-ฟ)	-ร-ฟ	----	ฟรชฟ	ลชดล

-----	- ล - ด	-----	- ล - ร	-----	- ล - ด	-- ร ด	ร ช - ล
-- ล ด	-- ล ร	-- ล ด	-- ช ล	ช ล ด ร	ด ล - ด	ร ด ล ด	ร พ - ร
-- พ พ	-- ร ร	-- ด ด	-- ล ล	- ร- ด	- ล - ร	- ด - ล	-----
---- พ	---- ร	---- ด	---- ล	---- ด	- ล --	ช ล ด ล	ช พ - ช
-----	---- ด	---- ล	- ช - ด	-----	- ร - ด	- ร - ร	- พ - ช
-----	---- ด	-- พ ร	ด ล - ช	ล ช พ ร	พ ช --	ล ช ด ล	- ช - พ

สามชั้น ท่อน ๓

(-----	---- ด	-- ร ด	ร ด ร ด	- ล - ช	- พ - ด	-- ร ด	ร ด ร ด)
-----	---- ด	-- ร ด	ร ด ร ด	- ล - ช	- พ - ด	-- ร ด	ร ด ร ล
(-----	---- ด	-- ร ด	ร ด ร ด	- ล - ช	- พ - ด	-- ร ด	ร ด ร ล)
-----	---- ด	-- ร ด	ร ด ร ด	- ล - ช	- พ - ด	-- ร ด	ร ด ร พ
(-----	พ ช ล ด	- ร พ -	ร ด ล ด	ร ด ล ช	พ ช ล ด	- ร พ -	ร ด ล ด)
-----	พ ช ล ด	- ร พ -	ร ด ล ด	ร ด ล ช	พ ช ล ด	- ร ด -	ร ด ร ล
(-----	พ ช ล ด	- ร พ -	ร ด ล ด	ร ด ล ช	พ ช ล ด	- ร ด -	ร ด ร ล)
-----	พ ช ล ด	- ร พ -	ร ด ล ด	ร ด ล ช	พ ช ล ด	- ร ด -	ร ด ร พ
-- ช ล	-- ช ล	-- ช ล	-- ช ล	- ล ช ล	ด ล ช พ	- ร ด ร	พ ร ด ล
-- ช ด	-- ช ล	-- ช ด	-- ช ล	- ร ด ร	พ ร ด ล	- ล ช ล	ด ล ช พ
-- ช ล	-- ช ล	-- ช ด	-- ช ล	- ร ด ร	พ ร ด ล	- ล ช ล	ด ล ช พ
-----	-----	ล พ ช ล	- ช - พ	- ร ด ร	พ ช --	ล ช ด ล	- ช - พ

ทำนองลงจบ

- ม ร ท	- ล - ร	--- ท	--- ล	--- ช	--- พ	--- ม	--- ร
---------	---------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

เพลงโหมโรงมงคลฤกษ์

เพลงโหมโรงมงคลฤกษ์นี้ ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ได้นำทำนองเพลงมหาฤกษ์ (สองชั้น) ซึ่งเป็นเพลงหนึ่งในเพลงเรื่องทำขวัญหรือเพลงเรื่องเวียนเทียน มี ๒ ท่อน มาเป็นโครงสร้างต้นแบบ โดยท่านได้แต่งขยายขึ้นเป็นอัตราสามชั้น ส่วนท่อนที่ ๓ ท่านได้ประพันธ์เป็นทางฝรั่ง โดยแต่งขยายขึ้นจากเพลงมหาฤกษ์ ทางสากล (ซึ่งเป็นการนำเพลงมหาฤกษ์ ท่อน ๑ และท่อน ๒ มาบรรเลงติดต่อกัน) สำหรับให้ระนาดทุ้ม และซออว่งเล็กบรรเลง

สำหรับเพลงโหมโรงมงคลฤกษ์นี้ บรรเลงครั้งแรกในกิจกรรมบรรเลงถวายมือบูชาครู พิธีไหว้ครู ประจำปีการศึกษา ๒๕๔๐ ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี

เพลงโหมโรงมงคลฤกษ์

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ประพันธ์ทำนอง

ขึ้นต้นเพลง

- - - ชื	- - มื	- - - รื	- - - ดื	- ท ล ช	ร ช - ดื	- - - รื	- - - ล
----------	--------	----------	----------	---------	----------	----------	---------

ท่อน ๑

- ท - ท	- - - ล	- - - ช	- - - ม	- ช ล ท	- ร - ม	- ช - ช	ล ท - ล
- ช ล ท	- รื - มื	- ลื ช มื	- รื - ท	- รื - ท	- ล - ท	- รื - มื	มื มื - รื
- - - มื	- มื มื มื	- รื - มื	มื มื - รื	- ลื ช มื	- รื - ดื	ดื ดื - รื	รื รื - มื
ดื ดื ดื ช	ช ช ช ล	ล ล ล ช	ช ช ช มื	ช ร ช ม	ล ช ท ล	ดื ท รื ดื	ท ล ช ม
ดื ดื ดื ช	ช ช ช ล	ล ล ล ช	ช ช ช ม	รื ท ล ช	ท ล ช ม	ล ช ม ร	ช ม ร ท
ช ช ช ล	ร ร ร ท	ม ม ม ล	ร ร ร ท	ล ช ม ร	ช ม ร ท	ม ร ท ล	ร ท ล ช
- ร - ช	- ช ล ท	- ม ร ท	ร ท ล ช	- ร - ช	ช ช ล ท	- ล - ท	- ดื - รื
- - รื ดื	ท ล ช ร	- - ร ด	ท ล ช ร	- - ท ช	ล ท ด ร	- - ร ช	ล ท ดื รื

กลับต้นใช้บรรทัดนี้ แทนบรรทัดแรก

- ท - ท	ท ท - ล	ล ล - ช	ช ช - ม	ช ม ร ท	ล ท ร ม	ร ม ช ล	ท ช - ล
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ท่อน ๒

รื มื รื ท	มื รื ล ท	ร ท ล ช	ท ล ช ม	ช ท ร ม	ร ล ช ม	ช ท ล ช	ล รื ท ล
- รื - -	- - - รื	- ช ม -	ช ร ม ท	- ม ร -	ม ด ร ช	- ด ท -	ร ด ม ร
- ช - -	- - - ช	- ล ช -	ล ม ช ร	- ม ร -	ฟ ม ช ฟ	- ล ช -	ท ล รื ท
- - - -	รื มื รื ท	มื รื ท ล	รื ท ล ช	- - - -	มื รื ท ล	รื ท ล ช	ท ล ช ม
- - - -	- รื ท ล	- ล ช ม	- ช ม ร	- ม ร ท	- ช ม ร	- ล ช ม	- ท ล ช
- ท รื ท	- ล ท ล	- ช ล ช	- ม ช ม	- ม ร ท	- ล ช ม	- ท ล ช	- รื ท ล
- ช ล ท	ล รื ล ท	ล ช ล ท	ล ท ดื รื	ดื ท ล มื	รื ดื ท รื	ดื ท ล ดื	ท ล ช ล
ท ล ช ล	ช ฟ ม ร	มื รื ดื มื	รื ดื ท ล	- รื มื รื	- ท รื ท	- ล ท ล	ช ล ช

กลับต้นใช้บรรทัดนี้ แทนบรรทัดแรก

- ท รื ท	- ล ท ล	- ช ล ช	- ม ช ม	- ท ร ท	- ม ช ม	- ท รื ท	- ล ท ล
----------	---------	---------	---------	---------	---------	----------	---------

ท่อน ๓ (สำหรับปีใน ระยะเวลาเอก และห้องวงใหญ่)

- - - ล	- ล - ล	- รี่ - ท	- ท ล ซ	- ฟ ม ร	- ม - ซ	- ร - ซ	- ซ ล ท
- มี่ รี่ ท	รี่ ท ล ซ	- ร - ซ	ซ ซ ล ท	- ดี่ - รี่	มี่ รี่ ดี่ ท	ล ซ ล ท	ล ท ดี่ รี่
- ซ - ดี่	- - รี่ มี่	- ซี่ - มี่	- รี่ - ดี่	- ล - ซ	ซ ซ - ดี่	ดี่ ดี่ - รี่	รี่ รี่ - มี่
- - - มี่	- มี่ - มี่	- ซี่ - มี่	- รี่ - ดี่	- ล - ซ	ซ ซ - ดี่	ดี่ ดี่ - รี่	รี่ รี่ - มี่
- ลี่ ซี่ มี่	- รี่ - ดี่	ดี่ ดี่ - รี่	รี่ รี่ - มี่	- ซี่ - ลี่	- ซี่ - มี่	มี่ มี่ - รี่	รี่ รี่ - ท
- - - รี่	- รี่ - รี่	- ซี่ - มี่	- รี่ - ท	- รี่ - มี่	- รี่ - ท	ท ท - ล	ล ล - ซ
- - - ล	- ล - ล	- รี่ - ท	- ล - ซ	- ล ล ล	- ท - ซ	- ล - ท	- ดี่ - รี่
- - - ดี่	- รี่ รี่ รี่	- - - มี่	- รี่ รี่ รี่	- - รี่ ล	ท ล ซ ร	ท ซ ล ท	ล ท ดี่ รี่
- - ท รี่	- มี่ รี่ ล	- รี่ - -	ทลซ - ม	- ท - ล	- ซ - -	ฟมร - ม	- ฟ ซ ล
- ซ ล ท	- รี่ - มี่	- ล ซ ม	- รี่ - ท	- รี่ - มี่	- รี่ - ท	- รี่ - ล	- ท - รี่
- - - รี่	- รี่ - รี่	- ซี่ - มี่	- รี่ - ท	- - - ท	- - - ล	- ล - ล	- - - ท
- - - ท	- ท - ท	- รี่ - ท	- ท ล ซ	- - ท รี่	- มี่ รี่ ล	- รี่ - -	ทลซ - ม
- ฟ ซ ล	- ซ - ม	- ล - ซ	- ฟ ม ร	- ด ท ล	- ท - ร	- ท - -	ดรม - ซ
- ซ ล ท	- รี่ - ล	- รี่ - -	ทลซ - ม	- ท - ล	- ซ - -	ฟมร - ม	- ฟ ซ ล
- ร - ซ	- ซ ล ท	- ล - ท	- ดี่ - รี่	- มี่ มี่ มี่	- รี่ - ดี่	ดี่ ดี่ - ท	ท ท - ล
- - - ล	- ล - ล	- ร - ซ	- - ล ท	- รี่ - มี่	- รี่ - ท	ท ท - ล	ล ล - ซ
- - รี่ รี่	- - ท ท	- - ล ล	- - ซ ซ	- - รี่ รี่	- - ดี่ ดี่	- - ท ท	- - ล ล
- มี่ รี่ ท	- ล - รี่	- - - ท	- - - ล	- - - ซ	- - - ฟ	- - - ม	- - - ร

ท่อน ๓ ทางฝรั่ง (สำหรับขนาดท่อม และห้องวงเล็ก บรรเลง)

- - - ฟ	- ช - ล	- ด - ท	- ล ํ ํ ช	- - - ช	- ช ช ช	- ร - ช	- ล ํ - ํ
- - - ํ	- ด - ํ	- ม - ฟ	- ช ล ํ ํ	- - - ํ	- ํ ํ ํ	- ล ํ - ํ	- ด - ํ
- - - ํ	- ด - ํ	- ม - ํ	- ด ํ ํ	- ล ํ ช ม	- ํ - ด	ด ํ - ํ	ํ ํ - ม
- - - ม	- ม ํ ม	- ม - ม	- ด ํ ด	- - - ํ	- ม - ด	- ด - ํ	- ม - ม
- ล ํ ช ํ	- ํ - ด	ด ํ - ํ	ํ ํ - ม	- ช ํ - ล	- ช ํ - ม	ม ํ - ํ	ํ ํ - ท
- - - ํ	- ํ ํ ํ	- ช ํ - ม	- ํ ํ ํ	- ํ - ม	- ํ - ท	ท ท - ล	ล ล - ช
- - - ฟ	- ช - ล	- ด - ํ	- ล ํ ํ ช	- - - ล	- ํ - ช	- ร - ช	ํ ช ํ ํ
- - - ช	ร ช ํ ํ	ช ํ ํ ช	ํ ํ ช ํ	- - - -	- ํ - ม	- ํ - ม	- ํ ํ ํ
- - - ล	- ช ช ํ	- ล - ช	ช ช - ม	- ล - ช	ช ช - ม	- ล - ช	ช ช - ล
- - - ํ	- ํ ํ ํ	- ช - ํ	- ํ ํ ํ	- - - ช	- ช ช ํ	- ช - ํ	- ํ ํ ํ
- - - ํ	- ํ ํ ํ	- ช ํ - ํ	- ํ ํ ํ	- - - ช	- ช ช ํ	- ช - ํ	- ํ ํ ํ
- - - ช	- ล - ํ	- ด ํ ล	- ํ ล ช	- - - ฟ	- ช - ล	- ํ ล ช	- ช ฟ ม
- ม ํ ด	- ํ - ล	- ช - ฟ	- ม - ร	- - - ร	- - ม ฟ	- - ม ช	- - ช ช
- - - ช	- ช ช ช	- - - ช	- ช ช ช	- - - ช	- ช ช ช	- ร - ม	- ฟ ช ล
- ํ - ํ	- ํ - ช	- ร - ช	ํ ช ํ ํ	- - - ช	ร ช ํ ํ	- ํ - ด	- ํ - ล
- - - ล	- - ํ ล	- - ช ม	- - ร ํ	- - ํ ด	- - ํ ล	- - ํ ช	- - - ช
- - ํ ํ	- - ํ ํ	- - ล ล	- - ช ช	- - ํ ํ	- - ด ด	- - ํ ํ	- - ล ล
- ม ํ ํ	- ล - ํ	- - - ท	- - - ล	- - - ช	- - - ฟ	- - - ม	- - - ร

เพลงไหมโรงชั้นดูลิต

เพลงไหมโรงชั้นดูลิตนี้ ครูน้าว่า ร่มโพธิ์ทอง ได้นำทำนองเพลงไหมโรงปฐมดูลิต ซึ่งเป็นผลงานเพลงของท่านครูหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) มาเป็นโครงสร้างต้นแบบในการประพันธ์ ตามหลักการประพันธ์เพลงไทย โดยท่านได้แต่งขยายขึ้นจากเพลงไหมโรงปฐมดูลิต

สำหรับเพลงไหมโรงชั้นดูลิตนี้ ท่านได้ประพันธ์ขึ้นสำหรับเป็นเพลงไหมโรงประจำ “วงดนตรีเครื่องไม้ไผ่” ซึ่งเป็นโครงการของสำนักศิลปวัฒนธรรม จังหวัดลพบุรี ซึ่งได้ขอความอนุเคราะห์ให้ท่านออกแบบและประดิษฐ์สร้างเครื่องดนตรีต่างๆที่ทำจากไม้ไผ่ รวมทั้งประพันธ์เพลงไหมโรงประจำวงดนตรีด้วย

นอกจากเพลงไหมโรงชั้นดูลิตนี้ จะเป็นเพลงไหมโรงประจำวงดนตรีเครื่องไม้ไผ่แล้ว ยังนิยมไปบรรเลงทั้งวงปี่พาทย์ เครื่องสายและมโหรีอีกด้วย

เพลงโหมโรงชั้นดุสิต

ครุฑน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ประพันธ์ทำนอง

ท่อน ๑

--- ชี่	--- มี่	--- รี่	ซี่ มี่ รี่ ท	----	- ท - ล	- ท - รี่	ซี่ มี่ รี่ ท
--- รี่	--- มี่	ซี่ ลี่ ชี่ มี่	- รี่ - ท	- รี่ - ท	- ล - ท	- รี่ มี่ ชี่	- มี่ - รี่
----	----	-- ร ช	ล ท ดี่ รี่	----	--- รี่	- รี่ รี่ รี่	- รี่ - รี่
--- ล	--- ท	--- รี่	--- ท	--- มี่	--- ท	มี่ รี่ ท รี่	มี่ ชี่ - มี่
----	- ท - รี่	----	- มี่ - ชี่	----	- รี่ - ชี่	ลี่ ที่ ลี่ ชี่	- รี่ - มี่
----	รี่ย ท - รี่	- ท - รี่	มี่ ชี่ - มี่	รี่ย ท - รี่	มี่ ชี่ - มี่	ซี่ รี่ ชี่ มี่	- รี่ - ท
----	- ล - ท	- รี่ - มี่	- ชี่ - ที่	- รี่ - ท	- ล - ท	- รี่ - มี่	- รี่ - ชี่
----	--- ท	--- รี่	- มี่ - ชี่	- ลี่ ชี่ มี่	- รี่ - ชี่	--- มี่	ซี่ มี่ รี่ ท
----	- ล - ท	- รี่ - มี่	- รี่ - ชี่	- ลี่ ชี่ มี่	- รี่ - ชี่	- ชี่ - มี่	ซี่ มี่ รี่ ท
----	- รี่ - มี่	ซี่ ลี่ ชี่ มี่	- รี่ - ท	- รี่ - มี่	ซี่ มี่ รี่ ท	--- ล	รี่ย ท ล ช
----	----	- รี่ - รี่	--- ท	----	- ล - ท	- รี่ - มี่	- ชี่ - ที่
----	--- รี่	--- มี่	- ชี่ - ที่	----	ทลช ล ท	รี่ย มี่ รี่ย ท	รี่ย ท ล ช
----	----	- ท รี่ ล	ท ล ช ม	----	ท ล ช ท	- รี่ ช ล	ท ล ช ม
----	----	- ท รี่ ล	ท ล ช ม	- ม ช ม	ร ท ร ม	- ล ท ล	ช ม ช ล
----	----	- รี่ - ท	- ล - รี่	----	- ชี่ - มี่	- รี่ - ท	ล ช - ล
--- ท	--- รี่	มี่ รี่ ชี่ มี่	รี่ย ท - ล	มี่ รี่ ชี่ มี่	- รี่ - ท	--- ล	รี่ย ท ล ช

ท่อน ๒

--- ร	--- ม	--- ฟ	--- ช	--- ล	--- ท	รี่ย ท ล ช	----
--- รี่	--- ท	--- ล	--- ช	ล ท ล ช	----	ท ร ม ช	- ล - ท
----	----	-- ร ม	ฟ ช ล ท	----	--- ท	- ท ท ท	- ท - ท
--- รี่	--- ท	--- ล	--- ช	ล ท ล ช	----	ท ร ม ช	- ล - ท
(----	- ท - ท	-- ล ช	-- ล ท	-- รี่ มี่	ซี่ มี่ รี่ ท	-- ล ช	-- ล ท)
----	- ท - ท	-- ล ช	-- ล ท	-- รี่ มี่	ซี่ มี่ รี่ ท	-- มี่ รี่	ท รี่ - มี่
----	----	- ช - ช	--- ล	- ท - ล	- ช - ร	- ม - ฟ	- ช - ล
----	----	- ช - ช	--- ล	- ท - ล	- ช - ร	- ม - ล	- ช - ม
----	----	- ร - ร	--- ม	----	- ช - ท	--- ล	- ช - ม
----	----	- ร - ร	--- ม	- ท รี่ ล	ท ล ช ม	ร ท ร ม	- ช - ล

- - - -	- - - -	- ร - ท	ร ม ร ม	- - - -	- ร - ม	- ช - ม	ช ล ช ล
- ร - ท	ร ม ร ม	- ช - ม	ช ล ช ล	ม ร ี ช ม	- ร ี - ท	- - - ล	ร ี ท ล ช
- - - -	- - - -	- ร - ร	- - - ม	- - - -	- ช - ท	- - - ล	- ช - ม
- - - -	- - - -	- ร - ร	- - - ม	- ท ร ี ล	ท ล ช ม	ร ท ร ม	- ช - ล
- - - -	- - - -	- ร - ท	ร ม ร ม	- - - -	- ร - ม	- ช - ม	ช ล ช ล
- ร - ท	ร ม ร ม	- ช - ม	ช ล ช ล	ม ร ี ช ม	- ร ี - ท	- - - ล	ร ี ท ล ช

กลับต้น แล้วใช้บรรทัดนี้ แทนบรรทัดสุดท้าย

- ม ร ี ท	- ล - ร ี	- - - ท	- - - ล	- - - ช	- - - ฟ	- - - ม	- - - ร
-----------	-----------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ผลงานการประพันธ์ “เพลงเถา”

Copyright by Mahidol University

เพลงสาวไหม (เถา)

เพลงสาวไหม (เถา) ผู้ประพันธ์ทำนองเพลงคือครูน้าว่า ร่มโพธิ์ทอง ผู้ชำนาญการด้านดนตรีไทย วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ท่านได้นำทำนองมาจากเพลงสาวไหม อัตราสองชั้น ที่ใช้บรรเลงประกอบการแสดง ฟ้อนสาวไหม มาเป็นโครงสร้างในการประพันธ์ โดยท่านได้เพิ่มเติมทำนองเข้าไปในเพลงสาวไหมของเดิม จากนั้นได้แต่งขยายขึ้นเป็นอัตราสามชั้นและตัดลงเป็นอัตราชั้นเดียว ครบเป็นเพลงเถา โดยมีการสอดแทรก การบรรเลงเดี่ยวแต่ละเครื่องดนตรี นอกจากนั้น ท่านยังได้ประพันธ์บทร้องและทำนองร้องของเพลงสาวไหม (เถา) ด้วย

เพลงสาวไหม (เถา) ได้ประพันธ์ขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๒ โดยได้รับแรงบันดาลใจในการแสดงฟ้อนสาวไหม ของวิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ เนื่องในงานมหกรรมศิลปวัฒนธรรมสี่ภาค ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี เป็นเจ้าภาพในการดำเนินการ เมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๒ เพราะฉะนั้นท่วงทำนองและลีลาของเพลงนี้ จึงมีความไพเราะ อ่อนหวานและอารมณ์เพลงคล้ายคลึงกับเพลงฟ้อนสาวไหม

เพลงสาวไหม (เถา)

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ประพันธ์ทำนองเพลง

สามชั้น ท่อน ๑

-----	--- ด	--- ร	- ม - ช	--- ล	ด้ ร ด้ ช	ม ช ล ด้	- ร ด้ - ม
-----	- ช ด้ - ม	- ช ด้ - ร	- ด้ - ล	- - ด้ ล	ช ม ช ล	ช ล ด้ ล	- ช - ช
-----	--- ช	- - ล ด้	ล ช ม ช	ม ช ล ด้	ล ช ม ช	ม ช ม ร	ม ร ม ร
--- ล	ช ล ด้ ร	- ช ด้ - ม	ร ด้ ด้ ร	--- ล	ช ล ม ช	ม ช ร ม	ร ม ด ร
--- ล	ช ล ด้ ร	- ช ด้ - ม	ร ด้ ด้ ร	- - ด้ ม	- ร ด้ ม	- ร ช ด้ ม	- ร ด้ ล
--- ม	--- ร	--- ด้	--- ล	- ม ช ด้	ม ด้ ด้ ล	- ม ด้ ด้	- ล - ช

ท่อน ๒

-----	--- ช	--- ช	-----	- ช - ล	ช ล ช ช	- ด้ - ล	ช ล ช ช
-----	- ด้ - ล	-----	- ด้ - ล	-----	- ด้ - ล	- ด้ - ร	- ด้ - ม
-----	- ล - ช	-----	- ล - ช	-----	- ล - ช	- ล - ช	- ม - ร
- ม ช ล	ช ด้ ล ร	ม ด้ ช ด้	ม ด้ ด้ ล	- ล ด้ ล	ช ม ช ล	- ร ด้ ม	ด้ ล ด้ ร
- ม ช ล	ช ด้ ช ล	ช ม ช ล	ช ล ด้ ร	ช ด้ ม ด้	ร ด้ - ร	--- ด้	--- ล
--- ม	--- ร	--- ด้	--- ล	- ม ช ด้	ม ด้ ด้ ล	- ม ด้ ด้	- ล - ช

เที่ยวเปลี่ยน ท่อน ๑

--- ด	ช ด ม ช	ม ช ล ด	ล ช ม ช	ร ด ล ด	ล ช ม ช	ด ล ช ล	ช ม ร ม
-----	ร ด ร ม	- ล ด ร	ม ร ด ล	- ล ด ล	ช ม ช ล	ช ล ด ล	- ช - ช
--- ช	ล ช ล ด	ล ด ล ช	ล ช ม ช	ล ด ล ช	ล ช ม ร	ม ช ม ร	ม ร ด ร
--- - ล	ช ล ด ร	- ม - ล	ด ร ด ร	- ช - ล	ด ร ด ร	- ช - ล	ด ร ด ร
--- ล	ช ล ด ร	ม ร ด ล	ด ร ด ร	- ม - ร	ด ม - ร	ด ม - ม	- ร ด ล
--- ม	--- ร	--- ด้	--- ล	- ม ช ด้	ม ด้ ด้ ล	- ม ด้ ด้	- ล - ช

ท่อน ๒

-----	- ล ด ช	- ล ด ช	-----	ม ด ร ม	ร ม ช ล	ช ล ด ช	- ล ด ช
-----	- ล ด ล	- ช ล ช	- ล ด ล	- ม ช ม	- ล ด ล	- ช ล ช	- ม ช ม
-----	- ช ล ช	- ล ด ล	- ช ล ช	- ม ช ม	- ช ล ช	- ม ช ม	- ร ม ร
--- ม	--- ร	--- ด	--- ล	--- ช	--- ล	--- ด	--- ร
ร ม ช ล	ช ล ช ล	ช ล ด ร	ด ร ด ร	- ร ม ร	ม ล ด ร	ด ม ด ร	ล ด ช ล
ม ด ร ม	ร ช ร ม	ร ด ร ม	ร ม ช ล	- ม ช ด้	ม ด้ ด้ ล	- ม ด้ ด้	- ล - ช

สองชั้น ท่อน ๑

----	---ช	---ล	-ด-ม	---ร	มรดล	ดมรด	-ล-ช
----	---ช	--ลช	-ม-ร	-ด-ร	-ม-ช	-ล-ช	-ม-ร
-ม-ร	-ด-ม	--ชร	มรดล	-มชร	มรดล	ชมรด	-ล-ช

ท่อน ๒

---ล	ชลชช	-ด-ล	ชลชช	----	-ด-ล	----	-ด-ม
----	-ล-ช	----	-ม-ร	-ม-ร	-ด-ล	ชมชล	-ด-ร
-ม-ร	-ด-ม	ช-ดล	มรดล	-มชร	มรดล	ชมรด	-ล-ช

เพียวเปลี่ยน ท่อน ๑

---ด	ชดมช	มชลด	ชดรม	--ลด	ลชมช	มชลด	ลชมช
---ช	มชลด	ดลลช	ลชมช	มชลด	ลชมช	มชลด	รดลร
---ล	ชลดล	ดมดล	ดลชล	-ดรม	รมชล	ชลดล	ชลชช

ท่อน ๒

---ล	ชลชช	-ด-ล	ชลชช	-มรม	ชลชช	ดลชล	ดรดม
---ล	ชลชช	ดลชล	ดรดล	---ล	ชลดล	ดรมร	มลดล
--ดม	--ดล	--ลด	--ชล	-ลดล	ชมชล	ชลดล	ชลชช

ชั้นเดียว ท่อน ๑

----	ดลชม	-มชล	ดช--	ดลชม	ชลดช	ลชมร	มร--
ชมชร	มดล	ชมรด	-ล-ช				

ท่อน ๒

--ลช	ลชลช	ดลชล	ทดรม	--ดล	ดลดช	ลชลม	ชมชร
ชมชร	มดล	ชมรด	-ล-ช				

ลูกหมด

----	ดลชม	--ชล	ดช--	ดลชม	ชลดช	ดลชล	ดรดล
--มร	ดลดช	--ดล	ชมชร	-รมช	-มชล	-ชลด	-ลดล

เพลงศึกบางระจัน (เถา)

เพลงศึกบางระจัน (เถา) ผู้ประพันธ์ทำนองเพลงคือครุฑน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ผู้ชำนาญการด้านดนตรีไทย วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรีได้นำทำนองเพลงปลุกใจที่ชื่อว่า “ศึกบางระจัน” ซึ่งเป็นลักษณะของเพลงประเภท ปลุกใจมาเป็นต้นแบบและโครงสร้างในการประพันธ์ โดยเปลี่ยนเป็นลักษณะทำนองเพลงไทย ในอัตราสองชั้น ก่อน ใช้บรรเลงเดี่ยวแรกและได้ประพันธ์เป็นเดี่ยวเปลี่ยนอีกเดี่ยวหนึ่ง จากนั้นได้ขยายเป็นอัตราสามชั้นและ ได้ตัดลงเป็นชั้นเดียว บรรเลงติดต่อครบเป็นทำนองเพลงเถา โดยได้ประพันธ์เพลงศึกบางระจัน(เถา) ขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๕

ด้วยแรงบันดาลใจดังกล่าวนี้เอง ครุฑน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง จึงได้นำเพลงศึกบางระจัน (เถา) ส่งเข้า ประกวดการแต่งเพลงไทยในวโรกาสที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเจริญพระชนมายุ ๓๖ พรรษา และได้รับรางวัลชนะเลิศ ได้มีโอกาสเข้าเฝ้ารับพระราชทานโล่รางวัลชนะเลิศ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๖ ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน กรุงเทพมหานคร ถือเป็นเกียรติยศของครุฑน้ำว่ายังความปลาบปลื้ม และสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเป็นอย่างยิ่ง

เพลงศึกบางระจัน เภา

สามชั้น เทียวแรก

ครั้งชะตาบ้านเมืองชาดอนาถิต	หวนคิดให้เจ็บแสนแค้นไม่หาย
มันเจาะเอ็นต้อยร้อยหูเยี่ยงวัวควาย	แล้วกวาดต้อนผู้คนไปเป็นเชลย
ช่างกระไรน้ำใจเจ้าพระยา	พระราชโอรสธำมรงค์เสก
ข้าศึกประชิดไม่คิดสู้ศัตรูเลย	พม่าก็เลยเหิมหัวเข้าเผาเมือง
อันเวียงวังวัดว่าเป็นถ้ำถ่าน	ราชสมบัติพิสดารไม่ผลาญก็ชน
ประชาไทยออกใจตื่นผินใจทน	ดูเขารบของไทยไปเมืองมัน

เทียวกลับ

ยอดเจดีย์ชะเวดากองคทองไทย	มันหล่อหลอมรวมไปเข้าเขตขันฑ์
ธานีศรีสยามคร้ามมีอมัน	แต่วีรชนบางระจันไม่หวั่นไหวเลย
แต่ด้วยกำลังน้อยเหลือรำพัน	พมามันมีพันเศษประวัติเฉลย
สี่ครั้งยังยับย้อยไม่น้อยเลย	สุรินทร์เอ๋ยจ้องต้องมาตาย
ครั้งต่อมาตัวอะกาคะป็นยี	เห็นว่ามีการมากกว่าหลาย
ไม่เกรงกลัวจึงเอาตัวมาวางวาย	ดูเรียงรายเลือดนองแผ่นดิน

สองชั้น เทียวแรก

ครั้งที่แปดเสียท่าแก่ข้าศึก	มันชุดลิกเป็นอุโมงค์ตรงเข้าหา
ได้ระยะปืนใหญ่ที่เตรียมมา	ปลุกหอสูงคอยท่าอย่างถาวร
มันเข็นปืนขึ้นหอนำรื้อซ้ำ	เอาลูกมาอัดใส่ในลำกล้อง
เลื่อนขยับปรับศูนย์ดังใจปอง	ลูกจะต้องตกกลางค่ายบางระจัน
มันเริ่มยิงปืนใหญ่ใส่ไม่หยุด	นายทองเหม็นถึงจุดสุดจะกลั่น
ชีควายหวังไปตายในค่ายมัน	แล้วขบเขี้ยวเคี้ยวฟันฟันตลวย

เทียวกลับ

มีใบบอกถึงกรุงศรีขอปืนสู้	เขารับรู้แต่บายเบี่ยงให้ไม่ได้
เจ็บอะไรจะซ้ำชอกถึงทรวงใน	เท่าเจ็บไทยไม่ช่วยไทยนั้นไม่มี
เมื่อสิ้นหวังทางกรุงศรีไม่รื้อ	เราจะหล่อปืนสู้ไม่รู้หนี
เกณฑ์กันขันโตกเท่าที่มี	ด้วยแรงรักสามัคคีเสร็จเป็นปืน
พอยิงไปปืนก็แยกแตกพินาศ	เป็นเพราะชาดวัสสุหรือโฉน
เป็นกลางบอกเหตุถึงเกทภัย	เลือดต้องหมดยดสุดท้ายแล้วไทยเรา

ชั้นเดียว เทียวแรก

เมื่อเดือนแปดปีจวันจันทร์
วันแรมสองค่ำเขาทำเรา
ค่ายต้องแตกหลักไปด้วยไฟเผา
แผ่นดินธรรมขวานทองนามประเทือง
สมศักดิ์ศรีเป็นชายชาตินักรบ
เพื่อปกป้องอนุรักษ์มรดกไทย

พุทธศกสองพันสามร้อยเก้า
ประชาชนหงอยเหงาเศร้าทั้งเมือง
ตัวตายกลายเป็นเถ้าซื้อลือเลื่อง
ซื้อลือเลื่องเกรกแคว้นทั่วแดนไทย
ไม่ยอมสยบสู้จนคนสุดท้าย
ให้ดำรงคงไว้ชั่วกาลนาน

เทียวกลับ

สิบเอ็ดชายวีรชนชั้นหัวหน้า
ศรีบัวทองลาดเป็ดวิเศษไชยชาญ
สุพรรณบุรีมีอาจารย์พระธรรมโชติ
ปลุกเสกเลขยันต์กันศาสตรา
บางระจันสัญลักษณ์อนุสาวรีย์
ยืนเงื้อมทำจ้องมองเหมือนเป็น

ถือกำเนิดเกิดมาจากถิ่นฐาน
บ้านกลับบางระจันสรรค์บุรี
ท่านโปรดรับนิมนต์ดั้นมาหา
ถ้วนหน้าคงกระพันชาตรี
บารมีน่าเกรงขามเมื่อยามเห็น
ผู้ใดประสบพบเห็นกราบวันทา

เพลงศึกบางระจัน (เถา)

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ประพันธ์ทำนองเพลง

สามชั้น เพี้ยวแรก

- - - ล	- ล - ล	- ด - ล	- ช - ฟ	- ม - ร	ร ร - ฟ	ฟ ฟ - ช	ช ช - ล
- ร ด ล	ด ล ช ฟ	- ด - ฟ	- ฟ ช ล	- ร ด ล	ด ล ช ฟ	ช ล ช ฟ	ช ฟ ม ร
- - - ม	- - - ช	- - - ด	- - - ล	- - - ช	- - - ม	- - - ช	- - - ร
- - - ม	- - - ช	- ด - ล	ช ม - ร	- - - ด	- - - -	- ล ช ฟ	ม ร ด ล
- - - ช	- - - ล	- - - ด	- - - ล	- - - ร	- - - ล	- - - ด	- - - ร
ม ร ด ล	ร ด ล ช	ด ล ช ม	ล ช ม ร	ด ล ช ม	ล ช ม ร	ช ม ร ด	ม ร ด ล
ด ฟ ช ล	ช ล ท ด	ท ร ด ล	ด ท ล ช	ม ร ด ล	ร ด ล ช	ด ล ช ฟ	ล ช ฟ ม
- ฟ ช ล	- ด - ร	- ม - ร	- ด - ล	- ล - ช	ช ช - ล	ล ล - ด	ด ด - ร
- ม - ร	- ด - ล	- ฟ ช ล	- ด - ร	- ล - ล	ล ล ด ร	- ด - ร	- ม - ร
- ท - ล	ล ล - ท	ท ท - ด	ด ด - ร	- ม - ช	- ม - ร	ร ร - ด	ด ด - ล
- ร - ร	ร ร - ด	ด ด - ล	ล ล - ช	- ร - ร	ร ร ฟ ช	- ฟ - ช	- ล - ช
- ม - ร	ร ร - ม	ม ม - ฟ	ฟ ฟ - ช	- ล - ด	- ล - ช	ช ช - ฟ	ฟ ฟ - ม
ช ร ช ม	ช ล ช ม	ช ร ช ม	ช ล ช ม	ล ช ด ล	ด ช ล ม	ช ม ล ช	ล ม ช ร
ช ม ช ร	ม ร ด ท	ล ช ล ท	ล ท ด ร	ร ช ล ท	ล ท ด ร	ม ร ด ล	ด ล ช ฟ
- - ด ด	- - ร ร	- - ม ม	- - ฟ ฟ	- - ม ม	- - ฟ ฟ	- - ช ช	- - ล ล
- - ช ช	- - ฟ ฟ	- - ช ช	- - ล ล	- - ช ช	- - ฟ ฟ	- - ช ช	- - ร ร
- - ม ม	- - ช ช	- - ด ด	- - ล ล	- - ช ช	- - ม ม	- - ช ช	- - ร ร
- ม - ร	- ด - ล	- ฟ ช ล	- ด - ร	- ฟ ช ล	- ด - ร	- ด - ร	- ร - ร
ม ร ด ล	ร ด ล ช	ด ล ช ม	ล ช ม ร	ด ล ช ม	ล ช ม ร	ช ม ร ด	ม ร ด ล
ช ฟ ช ล	ช ล ท ด	ช ด ร ม	ร ม ฟ ช	ฟ ช ล ท	ด ท ล ช	ด ล ช ฟ	ล ช ฟ ร
- ฟ ช ล	- ด - ร	- ม - ร	- ด - ล	- ล - ช	ช ช - ล	ล ล - ด	ด ด - ร
- ม - ร	- ด - ล	- ฟ ช ล	- ด - ร	- ม - ช	- ด - ร	ร ร - ด	ด ด - ล
- ฟ ช ล	- ด - ร	- ด - ท	- ล - ช	- ล - ด	- ล - ช	ช ช - ฟ	ฟ ฟ - ร
ด ล ช ม	ล ช ม ร	ช ม ร ด	ม ร ด ช	ช ช - ล	ล ล - ท	ท ท - ด	ด ด - ร

เพียวกลับ

- - - -	ร ร ร ร	- - - -	ร ร ร ร	- ม - ร	- ด - ร	- ฟ - ช	- ล - -
ล ล ด ล	- ฟ - ร	ฟ ร ล ร	ฟ ล - -	ร ฟ ล ฟ	ล ร ล ฟ	ฟ ล ฟ ร	ฟ ร ล ร
- - - -	ล ท ด ร	ด ร ม ฟ	ม ฟ ช ล	- ม ฟ ช	- ร ม ฟ	- ด ร ม	- ท ด ร
- - - -	- ท ด ร	- ช ล ท	ล ท ด ร	- ด ร ม	- ร ม ฟ	- ม ฟ ช	- ฟ ช ล
- - - ล	- - ด ร	- - ม ร	- - ด ร	- - ด ล	- - ช ล	- - ด ล	- - ด ร
- - ม ช	- - ม ร	- - ด ล	- - ช ล	- - ด ร	- - ม ช	- - ม ร	- - ด ล
- - - ร	- - ฟ ช	- - ล ช	- - ฟ ร	- - ด ร	- - ฟ ร	- - ฟ ช	- - ล ด
- - ล ช	- - ฟ ร	- - ด ร	- - ฟ ช	- - ล ด	- - ล ช	- - ฟ ร	- - ด ร
- - - -	- - - ล	- - - ด	- - - ล	- - - ม	- - - ล	- - - ด	- - - ร
- ช ล ท	ล ท ด ร	- ด ร ม	- ท ด ร	- - - ม	- - - ร	- - - ด	- - - ล
- - - -	- - - ร	- - - ฟ	- - - ร	- - - ล	- - - ร	- - - ฟ	- - - ช
- ด ร ม	ร ม ฟ ช	- ฟ ช ล	- ม ฟ ช	- - - ล	- - - ช	- - - ฟ	- - - ม
- - - ร	- - ด ร	- - ม ร	- - ด ล	- - ช ล	- - ด ล	- - ด ร	- - - -
- - - ร	- - ด ร	- - ม ช	- - ม ร	- - ม ร	- - ด ล	- - ช ฟ	- - - -
- - - ช	- - ฟ ช	- - ล ช	- - ฟ ร	- - ด ร	- - ด ฟ	- - ช ล	- - - -
- - - ล	- - ร ด	- - ล ช	- - ฟ ร	- - ช ด	- - ร ม	- - ช ร	- - - -
- - - ล	- - - ช	- - - ฟ	- - - ร	- - - ช	- - - ล	- - - ด	- - - ร
- - - ล	- - - ช	- - - ฟ	- - - ร	- - - ด	- - - ล	- - - ด	- - - ร
- - - ร	ฟ ช ฟ ร	ฟ ร ด ร	ฟ ช ฟ ร	- - ด ช	ล ช ฟ ร	ล ช ล ล	- - - -
- - ร ด	ล ช ฟ ร	ฟ ร ด ร	ฟ ช ฟ ล	- - ด ช	ล ช ฟ ร	ฟ ด - ร	- - - -
ร ร ร ร	ร ร ร ร	ร ร ร ร	ร ร ร ร	ร ร ร ร	- ร - ร	ร ร ร ร	- ร - ร
ร ร ร ร	ร ร ร ร	ล ช ฟ ช	ร ร ร ร	ร ร ร ร	- ร ร ร	- ด - ล	- ล ล ล
ช ล ด ร	ด ร ฟ ช	ร ร ร ร	- ล - -	ม ร ด ล	ร ด ล ช	ด ท ล ช	ฟ ร - -
- ล ด ร	ด ร ฟ ช	- ล ด ช	ล ช ฟ ร	- ม ช ร	ม ร ด ล	- - ร ด	ล ด - ร

สองชั้น เพียวแรก

- ร ด ล	ด ล ช ฟ	ฟ ฟ - ช	ช ช - ล	- ร ด ล	ด ล ช ฟ	ช ล ช ฟ	ช ฟ ม ร
- ร ด ล	ด ล ช ฟ	ฟ ฟ - ช	ช ช - ล	- ฟ ช ล	- ด - ร	- ม - ร	- ด - ล
- ล - ช	ช ช - ล	ล ล - ด	ด ด - ร	- ม - ช	- ม - ร	ร ร - ด	ด ด - ล
- ล ด ร	ด ร ฟ ช	- ล ด ช	ล ช ฟ ร	- ม ช ร	ม ร ด ล	- ช - ล	ร ด - ร
- ร - ร	ร ม ช ล	- ล ล ล	- ด - ร	- ร ร ร	- ม - ร	- ด - ล	- ช - ล
- ช - ช	ช ล ด ร	- ร ร ร	- ฟ - ช	- ช ช ช	- ล - ช	- ฟ - ม	- ร - ม
- ม - ม	ร ม ช ล	- ล - ล	- ด - ร	- ร ร ร	- ม - ร	- ด - ล	- ช - ฟ
ช ล ด ร	ด ร ฟ ช	- ฟ - ช	- ล ล ล	- ร - ม	- ฟ ช ล	- ล ล ล	- ด - ร
- - ร ร	ม ร ด ล	ด ล ช ม	ล ช ม ร	ช ม ร ด	ม ร ด ล	ช ม ร ด	ล ช ม ร
- - ร ร	ม ร ด ล	- - ร ร	ม ร ด ล	- - ด ด	ร ด ล ช	- - ช ช	ล ช ฟ ร
- - ร ม	ช ล ช ล	- - ช ล	ด ร ด ร	- ด ร ม	- ล ด ร	- ช ล ด	- ม ช ล
- ล ด ร	ด ร ฟ ช	- ล ด ช	ล ช ฟ ร	- ม ช ร	ม ร ด ล	- ช - ล	- ร ด ร

เพียวกลับ

- - - -	- ร ร ร	- - ล ร	- ฟ - ล	- - - -	ล ร ฟ ล	ฟ ล ฟ ร	ฟ ร ล ร
- - - -	- ท ด ร	ด ร ม ฟ	ม ฟ ช ล	ช ล ท ด	ล ท ด ร	ท ด ร ม	ร ด ท ล
- - - -	- ท ด ร	- ด ร ม	- ท ด ร	- ช ล ท	ล ท ด ร	- ช ล ท	- ฟ ช ล
- - - -	- ม ฟ ช	- ฟ ช ล	- ม ฟ ช	- ด ร ม	ร ม ฟ ช	- ช ล ท	ล ท ด ร
- - - ร	- - ด ร	- - ม ร	- - ด ร	- - ม ร	- - ด ร	- - ด ล	- - ช ล
- - - ช	- - ฟ ช	- - ล ช	- - ฟ ช	- - ล ช	- - ฟ ช	- - ฟ ม	- - ร ม
- - - ร	- - ด ร	- - ม ร	- - ด ร	- - ม ร	- - ด ร	- - ด ล	- - ช ฟ
- - - ช	- - ฟ ช	- - ฟ ร	- ด - ล	- - - ฟ	- ช - -	- ล - -	- ด - ร
- - - ล	- - - ช	- - - ฟ	- - - ร	- - - ช	- - - ล	- - - ด	- - - ร
- - - ร	ฟ ช ฟ ร	ฟ ร ด ร	ฟ ช ฟ ร	- ด - ช	ล ช ฟ ร	- ด - ร	- - - -
ร ร ร ร	ร ร ร ร	ร ร ร ร	ร ร ร ร	- - - ม	- - - ร	- - - ด	- - - ล
- ล ด ร	ด ร ฟ ช	- ล ด ช	ล ช ฟ ร	- ม ช ร	ม ร ด ล	- ช - ล	- ร ด ร

ชั้นเดียว เทียบแรก

- - - -	- ร - ด	ด ล ช ฟ	ช ฟ ม ร	ช ล ช ฟ	ช ฟ ม ร	ม ร ด ร	ม ฟ ช ล
ร ช ล ท	ล ท ด ร	ด ม ร ด	ร ด ท ล	ร ด ล ช	ล ช ฟ ร	ม ร ด ล	ช ล ด ร
ม ฟ ช ล	ช ฟ ม ร	ม ร ด ล	ม ฟ ช ล	ม ร ด ล	ร ด ล ช	ด ล ช ฟ	ช ฟ ม ร
ร ช ล ท	ล ท ด ร	ม ร ด ล	ด ล ช ฟ	ช ฟ ม ร	ม ร ด ล	ด ล ช ฟ	ช ฟ ม ร
- - - -	ช ฟ ม ร	- - ด ฟ	ช ฟ ม ร	ช ฟ ม ร	ม ร ด ล	ด ล ช ฟ	ช ฟ ม ร
- - - -	- ร - ร	- ล ด ร	ม ร ด ล	ด ล ช ฟ	ช ฟ ม ร	- ช ล ท	- ด - ร

เทียบกลับ

- - - -	- ร - ร	ล ร ฟ ล	ฟ ล ฟ ร	- - ล ร	ฟ ล ฟ ร	ฟ ล ฟ ร	ล ฟ ช ล
- - - -	ฟ ล ฟ ร	ล ร ฟ ร	- ฟ - ล	- - ล ร	ฟ ร ฟ ล	ฟ ล ฟ ร	ฟ ร ล ร
- - - -	- ร ร ร	- - ล ร	- ฟ - ล	- ล ล ล	- ร - ล	- ร - ล	- ฟ ฟ ฟ
- ล ล ล	- ร - ล	- ร - ล	- ฟ ฟ ฟ	- ฟ ฟ ฟ	- ล - ฟ	- ล - ฟ	- ร ร ร
- ล - ฟ	- ล - ร	- ล - ฟ	- ล - ร	- ฟ ฟ ฟ	- ล - ฟ	- ล - ฟ	- ร ร ร
- ล - ฟ	- ล - ร	- ล - ฟ	- ล - ร	- ฟ ฟ ฟ	- ล - ฟ	- ล - ฟ	- ร ร ร

เพลงปรางค์แขก (เถา)

เพลงปรางค์แขก (เถา) ผู้ประพันธ์ทำนองเพลงคือครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ผู้ชำนาญการด้านดนตรีไทย วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ท่านได้นำทำนองมาจากเพลงที่ใช้ประกอบการแสดงลิเก ที่เรียกว่า “รานิเกริง” หรือ “ราตนิเกริง” อัตราชั้นเดียว ท่วงทำนองและลีลาของเพลงสนุกสนานเร้าใจ มีความเหมาะสมกลมกลื่นกับการแสดงลิเกเป็นอย่างยิ่ง จากประสบการณ์ความเป็นนักดนตรีไทยของท่าน ที่ได้ยินได้ฟังทำนองเพลงรานิเกริง อยู่เสมอ ท่านจึงได้นำทำนองเพลง มาแต่งขยายเป็น“เพลงเถา” ประกอบด้วย อัตราสามชั้น สองชั้นและชั้นเดียว ตามหลักการประพันธ์เพลงไทย แล้วตั้งชื่อใหม่ว่า “เพลงปรางค์แขก เถา” โดยได้ประพันธ์ขึ้น เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๗

สำหรับชื่อเพลงปรางค์แขกนี้ เป็นชื่อของโบราณสถานสำคัญที่มีชื่อเสียงของจังหวัดลพบุรี ท่านมีจุดมุ่งหมายที่จะเผยแพร่ชื่อเสียงของมรดกทางด้านศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดลพบุรีและของประเทศไทย ให้เป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไป จึงได้นำชื่อของโบราณสถาน “ปรางค์แขก” มาตั้งเป็นชื่อเพลงที่ประพันธ์ขึ้นใหม่

เพลงปรางค์แขก (เถา)

ครุฑน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ประพันธ์ทำนอง

สามชั้น เที้ยวแรก

----	----	---ช	---ด	----	-ช-ด	-ท-ด	----
---ช	---ด	---ท	--ดร	--มฟ	ชฟมร	ดท-ร	-ดทด
----	----	-ช-ล	ดลชม	----	รดรม	ชฟมร	มช-ด
----	----	ชฟมร	มรดท	ลทดร	มรดท	ลทดร	ดช-ด
----	----	---ช	---ด	----	-ช-ด	-ท-ด	----
---ช	---ด	---ท	--ดร	--มฟ	ชฟมร	ดท-ร	-ดทด
----	----	-ช-ล	ดลชม	----	รดรม	ชฟมร	มช-ด
----	----	ชฟมร	มรดท	ลทดร	มรดท	ลทดร	ดช-ด
----	----	---ช	---ด	----	-ช-ด	ชดรม	-ฟ-ช
----	ร ม ฟ ช	--ลท	ดทลช	ลชฟม	ร ม ฟ ช	-ลท-	ชลฟช
----	ชลทด	--ดร	ดท-ด	รดทล	ชลทด	-ชล-	ชฟ-ช
----	ชลทด	-ชล-	ชฟ-ช	ลชฟม	ร ม ฟ ช	-มฟ-	มร-ม
----	ร ม ฟ ช	-ดรด	-ทลช	-ฟมฟ	-ชลช	-ดรด	-ทลช
----	-ดรด	-ดรด	-ทลช	-ฟมฟ	-ชลช	-ดรด	-ทลช
----	----	-ช-ล	-ท-ด	--รม	รดทด	ทลชล	ทดรม
----	-ด-ร	-ม-ช	-ฟ-ม	--ชม	รด-ร	มรชม	-ร-ด

เที้ยวหลัง

----	----	-ช-ล	-ท-ด	---ล	---ท	---ด	---ร
---ด	---ฟ	ชลชฟ	-ม-ร	มรดฟ	ชฟมร	ดท-ร	ดท-ด
-ช--	ดช-ด	-มร-	มฟรม	-มร-	มฟรม	-รด-	รดทด
----	----	มรดร	มรดช	ชฟมร	มรดท	ลทดร	ดช-ด
----	----	-ช-ล	-ท-ด	---ล	---ท	---ด	---ร
---ด	---ฟ	ชลชฟ	-ม-ร	มรดฟ	ชฟมร	ดท-ร	ดท-ด
-ช--	ดช-ด	-มร-	มฟรม	-มร-	มฟรม	-รด-	รดทด
----	----	มรดร	มรดช	ชฟมร	มรดท	ลทดร	ดช-ด
----	----	-ช-ล	-ท-ด	-ดท-	รดมร	-ฟม-	ชฟลช
----	ร ม ฟ ช	-ฟม-	ชฟลช	-ทล-	ดทรด	-รท-	ดลทช
----	ชลทด	-ดร-	ดท-ด	รดทล	ชลทด	-ชล-	ชฟ-ช

----	ช ล ท ด	- ช ล -	ช ฟ - ช	ล ช ฟ ม	ร ม ฟ ช	- ม ฟ -	ม ร - ม
----	ร ม ฟ ช	- ฟ ม ฟ	- ช ล ช	- ช ด ช	- ฟ ม ฟ	- ฟ ม ฟ	- ช ล ช
----	ร ม ฟ ช	ล ช ฟ ม	ร ม ฟ ช	- ช ฟ -	ช ล - ช	- ม ฟ -	ม ร - ม
----	ม ล - ม	- ม ม -	ม ล - ม	- ฟ ช ล	- ม ฟ ช	- ร ม ฟ	- ด ร ม
- ม - ม	- ล - ม	- ม ม -	ม ล - ม	- ร ม ฟ	- ด ร ม	- ท ด ร	- ล ท ด

สองชั้น เทียบแรก

----	----	- ช - ล	- ท - ด	----	- ช - ด	- ท ด ร	ด ช - ด
----	ม ช ม ม	- ม ร ร	- ช ด ด	-- ม ร	ด ช - ด	ท - ด ร	ด ช - ด
----	----	- ช - ล	- ท - ด	----	- ช - ด	- ท ด ร	ด ช - ด
----	ม ช ม ม	- ม ร ร	- ช ด ด	-- ม ร	ด ช - ด	ท - ด ร	ด ช - ด
----	----	- ช - ล	- ท - ด	- ท ล -	ด ท ร ด	ม ร ฟ ม	ช ฟ ล ช
----	ร ม ฟ ช	ล ช ฟ ม	ร ม ฟ ช	- ช ฟ -	ช ล ฟ ช	- ม ฟ -	ม ร - ม
--- ม	----	- ร - ม	- ฟ - ช	- ช - -	- ล - ช	- ฟ - ม	ร ด ร ม
- - ม -	ร ม ฟ ช	- ล ช -	ล ฟ ช ม	- ช ม -	ช ร ม ด	ร ท ด ร	ด ช - ด

เทียบหลัง

----	- ช - ด	----	- ช - ด	----	- ช - ร	ด ร ม ร	ด ช - ด
----	- ช - ด	ช ด ร ม	- ช - ร	- ช - ด	- ร ม ร	- ช - ร	ด ท - ด
----	- ช - ด	----	- ช - ด	----	- ช - ร	ด ร ม ร	ด ช - ด
----	- ช - ด	ช ด ร ม	- ช - ร	- ช - ด	- ร ม ร	- ช - ร	ด ท - ด
----	- ช - ด	- ช - ล	ช ล ท ด	- ร - ม	ร ม ฟ ช	- ล - ช	- ล - ช
----	ช ล ท ด	- ล ท -	ช ล ฟ ช	ล ช ฟ ม	ร ม ฟ ช	- ล ช -	ม ฟ ร ม
----	- ช - ด	- ร - ม	- ฟ - ช	ฟ ช - -	- ล - ช	- ฟ - ม	ร ด ร ม
ร ม - -	ร ม ฟ ช	- ฟ ม ฟ	- ม ร ม	- ช - ด	- ร ม ร	- ช - ร	- ด ท ด

ชั้นเดียว เทียบแรก

----	- ช - ด	- ท ด ร	ด ช - ด	-- ช ม	ช ร ม ด	- ท ด ร	ด ช - ด
- ช - -	ด ช - ด	- ท ด ร	ด ช - ด	-- ช ม	ช ร ม ด	- ท ด ร	ด ช - ด
----	- ช - ด	- ร - ม	- ฟ - ช	----	- ล - ช	- ฟ - ม	ร ด ร ม
----	ร ม ฟ ช	- - ล ช	ล ช ฟ ม	- ช ม -	ช ร ม ด	ร ท ด ร	ด ช - ด

เพี้ยนหลัง

- - - -	- ช - ด	- ช - ล	ช ล ท ด	- ท ล -	ด ร ด ม	- ด ร -	ด ท - ด
- - - -	- ช - ด	- ช - ล	ช ล ท ด	- ท ล -	ด ร ด ม	- ด ร -	ด ท - ด
- - - -	- ช - ด	- ร - ม	- พ - ช	- พ ช -	- ล - ช	- พ - ม	ร ด ร ม
- ร ม -	ร ม พ ช	- พ ม พ	- ม ร ม	- ด ท ด	- ร ม ร	- ด ท ด	- ด ท ด

Copyright by Mahidol University

เพลงอนงค์นางคราญ (เถา)

เพลงอนงค์นางคราญ (เถา) ผู้ประพันธ์ทำนองเพลงคือครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ผู้ชำนาญการด้านดนตรีไทย วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ท่านได้นำทำนองต้นแบบมาจากเพลงนางคราญ อัตราสองชั้น เป็นโครงสร้างในการประพันธ์ โดยท่านได้ประพันธ์เป็นเพลงเถา ประกอบด้วย อัตราสามชั้น สองชั้นและชั้นเดียว มีท่วงทำนองและลีลาเป็นสำเนียงมอญ แล้วตั้งชื่อใหม่ว่า “เพลงอนงค์นางคราญ เถา”

เพลงอนงค์นางคราญ (เถา)นี้ ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ได้ประพันธ์ขึ้น เมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๓๗

เพลงอนงค์นางคราวยุ (เถา)

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ประพันธ์ทำนอง

สามชั้น ท่อน ๑

- ร - ร	- - - ช	ล ช ฟ ร	ด ท - ด	- ร - ด	- ท - ด	- ร - ช	- ฟ - ร
- - - -	- - - ฟ	- - - ช	ล ช ฟ ร	- ฟ - -	- ด - ร	- - - ด	- - - ท
- - - -	ฟ ร - ด	- ท - ร	ฟ ร ด ท	ฟ ร - ด	- ท - ด	ท ล ช ล	ท ด - ช
- - - ด	- - - ฟ	- - ช ล	ช ล ฟ ช	- ล - ช	- ฟ - -	ด - ร ม	ร ม ด ร
- - - -	- ช ฟ ช	ล ช ฟ ช	ล ช ฟ ช	- - - -	- ช ฟ ช	ล ช ฟ ช	ล ช ฟ ร
- - - -	- ช ฟ ช	ล ช ฟ ช	ล ช ฟ ร	- - - -	ล ช ฟ ร	ฟ ช ด ร	ฟ ช ล ท
- - - ท	- - ร ด	- ร ท ด	- - - -	ฟ ร - ด	- ท - ด	ท ล ช ล	ท ด - ช
- - - -	- ฟ - ด	- - ช ล	ช ล ฟ ช	- ล - ช	- ฟ - ร	- - ช ฟ	ร ฟ - ช

สามชั้น ท่อน ๒

- - - -	- ด - ร	- ฟ - ช	- ล ฟ ช	- - - -	ล ฟ ช ล	- - - ช	- ฟ - -
- ล - ช	- ฟ - -	- ล - ช	- ฟ - -	- ล - ช	- ฟ - -	ฟ ม ร ม	ฟ ช - ร
- - - -	- ช ฟ ช	ล ช ฟ ช	ล ช ฟ ร	ล ช ฟ ช	ล ช ฟ ร	ล ช ฟ ช	ล ท ด ร
- - - -	- ช ฟ ช	ล ช ฟ ช	ล ช ฟ ร	ล ช ฟ ช	ล ช ฟ ร	ฟ ช ด ร	ฟ ช ล ท
- - - -	ร ร - ฟ	- ร - ฟ	- ร - ด	- ท - ช	- ท - ด	- ร ร ร	- ช - ร
- - - -	- ร - ฟ	- ร - ฟ	- ร - ด	- ด - ฟ	ช ล ท ด	ช ด ช ล	ท ด - ท
- - - -	- ฟ - ร	- ด ท ด	- ร ร ร	- ช - ฟ	- ร ร ร	ด ด ท ด	- ท - ท
- - - -	- ฟ - ร	- ด ท ด	- ท ท ท	ฟ ร - ด	- ท - ด	ท ล ช ล	ท ด - ช

สองชั้น ท่อน ๑

- - - -	- ร - ด	- ร - ช	- ฟ - ร	- ช - ฟ	- ร - ฟ	- ร - ด	ท ช - ท
- - - -	ด ล ช ฟ	ช ล ช ฟ	ช ล ฟ ช	- - - -	ช ม ร ด	ร ม ร ด	ร ม ด ร
- - - ช	- - - ล	- ช - ร	- - - -	- ช - ด	ร ม ด ร	- ฟ - ล	ช ฟ ช ท
- - - -	- ร - ด	- ท - ร	ฟ ร ด ท	- ร - ด	- ท - ด	ท ล ช ล	ท ด - ช

สองชั้น ท่อน ๒

- - - ด	ร ม ฟ ช	- ล - ช	- ฟ - -	- ล - ช	- ฟ - ช	ฟ ม ร ม	ฟ ช - ร
- - - -	- ร - ฟ	- ร - ฟ	- ร - ด	- ท - ล	ช ฟ ช ล	ช ล ท ด	ท ช - ท
- - - ท	- - ล ช	ล ช ฟ ท	- ด - ร	- ฟ - -	- ด - ร	- - - ด	- - - ท
- - - -	- ร - ด	- ท - ร	ฟ ร ด ท	- ร - ด	- ท - ด	ท ล ช ล	ท ด - ช

ชั้นเดียว ท่อน ๑

- ท - ด	- ร ร ร	- ร - ด	- ท ท ท	ด ร ด ท	ด ท ล ช	ล ช ฟ ช	ล ท ด ร
- ฟ - ด	- ร ร ร	ด ด ท ด	- ท ท ท	- ร ด ท	ด ท ล ช	ล ช ฟ ร	ด ร ฟ ช

ชั้นเดียว ท่อน ๒

- ล ช ฟ	ช ล - ช	ช ล ช ช	- ร - -	ช ล ช ช	- ด - -	ช ล ช ช	- ท - -
ช ล ช ช	- ช - ร	ด ร ด ด	ท ด ท ท	- ร ด ด	- ด ท ท	- ท ล ล	- ล ช ช

เพลงฝรั่งรำพัน (เถา)

เพลงฝรั่งรำพัน (เถา) ผู้ประพันธ์ทำนองเพลงคือครุฑน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ผู้ชำนาญการด้านดนตรีไทย วิทยาลัยนาฏศิลปชลบุรี ท่านได้นำทำนองเพลง “ฝรั่งรำเท้า อัตราสองชั้น” ซึ่งเป็นเพลงเก่าที่มีมาแต่โบราณ มาเป็นโครงสร้างในการประพันธ์ โดยได้ขยายขึ้นเป็น สามชั้น สองชั้น และตัดทอนลงเป็นชั้นเดียว ให้มี ท่วงทำนองที่ไพเราะ น่าฟังจนครบเป็นเพลงเถา โดยให้ชื่อว่า “เพลงฝรั่งรำพัน” ซึ่งได้ประพันธ์ ในปี พ.ศ. ๒๕๓๘

แรงบันดาลใจในการประพันธ์เพลงฝรั่งรำพัน (เถา) นั้น เกิดจากการที่ท่านได้ศึกษาค้นคว้าพบว่า เพลง ฝรั่งรำเท้า อัตราสองชั้นนั้น ยังไม่มีผู้ใดประพันธ์เป็นเพลงเถาได้เลย และเหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือในขณะนั้น ครุฑน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ประกอบอาชีพเป็นครูผู้สอนอยู่ในจังหวัดชลบุรี มีความต้องการที่จะเผยแพร่ชื่อเสียงของ โบราณสถานของจังหวัดชลบุรี คือ “บ้านวิชาเณทร์” ซึ่งเป็นที่พักรับรองของคอนแวนต์ดินพลคอก เป็น ชาวต่างประเทศที่เข้ามารับราชการในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช จนได้รับบรรดาศักดิ์เป็น “เจ้าพระยา วิชาเณทร์” ปัจจุบันบ้านวิชาเณทร์ เป็นโบราณสถานที่มีความสำคัญและทรงคุณค่าอีกแห่งหนึ่งใน จังหวัด ชลบุรี

บทร้องเพลงฝรั่งรำพัน (เถา)

จะมีชนต่างชาติก็คนเล่า
มีศักดิ์เรื่องยศปรากฏนาม
จากคอนสแตนตินฟอลคอลล
เป็นพระยาวิชาเยนทร์เด่นเกรียงไกร
ด้วยเหตุปรีชาสามารถ
ทั้งการทูตนโยบายขายคำ
มีเมียชื่อเดอกีมา
มีฝีมือเจนจบครบครัน
ทำทองหยิบทองหยอดฝอยทอง
จากยุโรปกลายเป็นอาหารไทย
ท่านเป็นคนสำคัญของชาติไทย
ลู่ออกาสครานี้ ณ ปีทอง

เข้ารับราชการในสยาม
ได้รับความไว้วางพระหฤทัย
สัจจหลายผ่านเกินชานไช
ในราชสำนักอยุธยา
ประเทศชาติจึงเจริญหนักหนา
ทุกชาติทุกภาษามาชูกพัน
ไทยเรียกทองกีบม้าชวนขบขัน
โดยเฉพาะสร้างสรรค์ขนมไทย
อีกมากมายใครลืมหองหลงไหล
จะมีใครทันนึกลองตรึกตรอง
ยิ่งใหญ่ในบุรีไม่มีสอง
ขอแซ่ซ้องถึงพระยาวิชาเยนทร์

เพลงฝรั่งรำพัน (เถา)

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ประพันธ์ทำนอง

สามชั้น ท่อน ๑

-----	--- ร	-----	--- ช	-----	--- ฟ	-----	--- ช
-----	- ล - ท	-----	- ช - ล	--- ฟ	- ช - ล	- ท - ล	ช ฟ - ช
-----	--- ร	-----	--- ช	--- ร	--- ม	- ฟ - ช	-----
- ฟ ช ล	ช ฟ ช ล	ช ฟ ช ล	ท ล ช ฟ	ล ฟ ม ร	ม ฟ ม ฟ	ม ร ม ฟ	ม ฟ ช ล
-----	-----	- ล - ล	--- ท	-----	- ล - ท	- ด - ร	-----
- ม - ม	--- ช	- ล - ช	- ม - ร	ช ร ม ฟ	ช ฟ ม ร	ช ม ร ด	ม ร ด ท
--- ท	- ท - ท	- ร - ท	- ล - ช	ล ท ร ม	ช ร ม ช	ร ม ช ล	ท ช ล ท
- ม ร ท	ร ท ล ช	- ร - ช	- ล - ท	- ด - ร	ม ร ด ท	ล ช ล ท	- ด - ร
-----	-----	- ล - ล	--- ท	-----	- ล - ท	- ด - ร	-----
- ม - ม	--- ช	- ล - ช	- ม - ร	- ม - ช	- ม - ร	- ม - ร	- ด - ท
-----	-----	- ล - ล	--- ท	-----	- ล - ท	- ด - ร	-----
- ท - ล	- ช - ฟ	-----	- ช - ล	- - ท ด	- ท - ล	- ช - ฟ	- ล - ช

ท่อน ๒

-----	--- ร	-----	--- ช	-----	-----	- ร - ม	- ฟ - ช
-----	-----	- ม - ฟ	- ช - ล	--- ท	--- ช	- ร - ม	- ฟ - ช
--- ท	- ท - ท	- ร - ท	- ล - ช	ล ท ร ม	ช ร ม ช	ร ม ช ล	ท ช ล ท
- ม ร ท	ร ท ล ช	- ร - ช	- ล - ท	- ด - ร	ม ร ด ท	ล ช ล ท	ล ท ด ร
--- ท	- ด - ร	--- ท	- ด - ร	- ล - ท	- ด - ร	- ม - ท	- ด - ร
- - ช ช	- ด ช ช	- ด ช ช	- ด ฟ ฟ	- ด ช ช	- ด ฟ ฟ	- ท ม ม	- ล ร ร
--- ท	- ด - ร	--- ท	- ด - ร	- ล - ท	- ด - ร	- ม - ท	- ด - ร
- - ม ม	- - ช ช	- - ด ด	- - ร ร	- - ท ท	- - ด ด	- - ล ล	- - ท ท
- - ช ช	- - ม ม	- - ร ร	- - ท ท	- - ร ร	- - ท ท	- - ล ล	- - ช ช
- - ร ร	- - ม ม	- - ฟ ฟ	- - ช ช	- - ร ร	- - ช ช	- - ล ล	- - ท ท
- - ท ช	ล ท ล ท	- - ร ท	ล ช ล ช	- - ม ร	ฟ ช ฟ ช	- - ท ช	ล ท ล ท
- - ร ท	ล ช ล ช	- - ร ช	ล ท ล ท	- - ล ล	- - ท ท	- - ด ด	- - ร ร
-----	ท ช ท ล	ล ท ด ร	-----	ท ช ล ท	ล ท ด ร	ม ร ด ท	ด ร - -
-----	ม ด ร ม	- ท ด ร	-----	ม ด ร ม	- ท ด ร	- ล ท ด	- ช ล ท
-----	ท ช ล ท	ล ท ด ร	- ด - ท	- - ร ล	ท ช ล ท	- ล - ท	- ด - ร
- ท ร ล	ท ล ช ฟ	ม ร ม ฟ	- ช - ล	ช ล ท ด	ร ด ท ล	ท ล ช ล	ช ฟ - ช

เพี้ยนเปลี่ยน ท่อน ๑

-- ร ร	-- ล ล	-- ร ร	-- ซ ซ	-- ล ท	-- ล ซ	-- ฟ ซ	----
---- :	-- ล ท	---- ล	-- ซ ฟ	---- ม	-- ร ม	-- ฟ ซ	----
--- ท	--- ล	--- ซ	--- ฟ	----	--- ฟ	- ม - ฟ	- ล - ซ
- ท - ล	- ซ - ฟ	- ร - ม	- ฟ - -	- ร - ม	- ม - ฟ	- ซ - ท	- ล - -
----	ล ล ล ล	----	ล ล ล ล	----	ล ล ล ล	- ล - ท	- ด - ร
--- ด	-- ร ม	--- ท	-- ด ร	- ท - ล	- ซ - ม	- ร - ท	----
--- ซ	-- ล ท	--- ร	-- ม ซ	--- ล	-- ซ ม	-- ร ท	----
- ท - ร	- ม - ล	- ซ - ม	- ร - ท	-- ล ซ	-- ล ซ	-- ม ร	----
ร ร ร ร	----	ร ร ร ร	----	ร ร ร ร	- ด - ท	- ด - ม	- ร - -
--- ด	-- ร ม	--- ท	-- ด ร	-- ม ล	-- ท ด	- ล - ท	----
ท ท ท ท	----	ท ท ท ท	----	ท ท ท ท	--- ท	-- ล ท	- ม - ร
- ท - ล	- ซ - ฟ	--- ซ	-- ซ ล	-- ท ด	- ท - ล	- ซ - ฟ	- ล - ซ

ท่อน ๒

----	--- ร	----	--- ซ	----	----	- ร - ม	- ฟ - ซ
----	----	- ม - ฟ	- ซ - ล	--- ท	- ร - ซ	- ร - ซ	- ร - ซ
--- ซ	-- ล ท	- ร - ม	- ฟ - ซ	--- ซ	-- ฟ ม	- ฟ - ซ	- ล - ท
--- ท	- ด - ร	- ด - ท	- ล - ท	- ฟ - ม	- ร - ท	- ล - ท	- ด - ร
--- ท	- ด - ร	- ม - ท	- ด - ร	- ล - ท	- ด - ร	- ม - ท	- ด - ร
--- ซ	- ซ ซ ซ	- ล ซ ฟ	- ฟ ฟ ฟ	- ซ ฟ ม	- ม ม ม	- ฟ ม ร	- ร ร ร
-- ร ร	- ซ ร ร	-- ร ร	- ซ ร ร	- ร ร ร	- ซ - ร	- ล - ท	- ด - ร
-- ร ร	- ซ ร ร	-- ร ร	- ซ ร ร	- ม ม ม	- ร ร ร	- ด ด ด	- ท ท ท
--- ร	- ม - -	--- ท	- ท - ท	--- ท	- ร - ท	- ซ - ซ	- ซ - ซ
- ฟ - ม	- ร - ม	- ฟ - ซ	----	--- ท	- ล - ซ	- ร - ซ	- ล - ท
--- ซ	-- ล ท	--- ร	-- ม ซ	--- ล	-- ซ ม	-- ร ท	----
--- ร	-- ม ล	-- ซ ม	- ร - ท	- ล - ซ	- ล - ซ	- ม - ร	----
ร ร ร ร	----	ร ร ร ร	----	ร ร ร ร	--- ด	- ท - ด	- ม - ร
--- ด	-- ร ม	--- ท	-- ด ร	-- ม ล	-- ท ด	- ล - ท	----
ท ท ท ท	----	ท ท ท ท	----	ท ท ท ท	--- ท	-- ล ท	- ม - ร
- ท - ล	- ซ - ฟ	--- ซ	-- ซ ล	-- ท ด	- ท - ล	- ซ - ฟ	- ล - ซ

สองชั้น ท่อน ๑

----	- ท - ล	- ช - ฟ	--- ช	- ท - ล	- ช - ร	--- ช	- ช - ช
----	--- ร	--- ช	- ช - ช	- ช - ล	ท ล ช ฟ	ม ร ม ฟ	ม ฟ ช ล
--- ล	- ล - ล	- ล - ท	- ด - ร	- ม - ช	- ม - ร	- ม - ร	- ด - ท
- ม ร ท	ร ท ล ช	- ร - ช	- ล - ท	- ด - ร	ม ร ด ท	ล ช ล ท	ล ท ด ร
----	- ล - ท	- ด - ร	----	- ม - ช	- ม - ร	- ม - ร	- ด - ท
----	- ล - ท	- ด - ร	----	- ช - ฟ	- ช - ล	ช ช ช ช	- ฟ - ช

ท่อน ๒

----	- ท - ล	- ช - ฟ	--- ช	- ท - ล	- ช - ร	--- ช	- ช - ช
- ม ร ท	ร ท ล ช	- ร - ช	- ล - ท	- ด - ร	ม ร ด ท	ล ช ล ท	ล ท ด ร
--- ด	- ร ร ร	- ด - ม	ร ร ร ร	- ช - ม	- ร - ด	ร ด ท ด	ร ม - ร
ช ล ช ม	ช ม ร ด	ร ด ท ด	ร ด ม ร	ช ร ม ฟ	ช ฟ ม ร	ช ม ร ด	ม ร ด ท
--- ท	- ท - ท	- ร - ท	- ล - ช	ล ท ม ร	ช ร ม ช	ร ม ช ล	ท ช ล ท
- ม ร ท	ร ท ล ช	- ร - ช	- ล - ท	- ด - ร	ม ร ด ท	ล ช ล ท	ล ท ด ร
----	- ล - ท	- ด - ร	----	- ม - ช	- ม - ร	- ม - ร	- ด - ท
----	- ล - ท	- ด - ร	----	- ช - ฟ	- ช - ล	- ช ช ช	- ฟ - ช

เพียวเปลี่ยน ท่อน ๑

----	- ร - ท	- ร - ช	- ฟ - ช	--- ช	-- ล ท	-- ล ช	-- ฟ ช
--- ช	-- ฟ ม	-- ร ม	-- ฟ ช	--- ช	-- ท ล	-- ช ล	-- ท ล
----	- ท - ช	-- ล ท	-- ด ร	--- ร	-- ม ร	-- ด ท	-- ล ท
--- ท	-- ด ร	-- ม ร	-- ด ท	- ช - ฟ	- ม - ร	-- ล ท	- ด - ร
--- ร	-- ม ร	-- ด ท	-- ด ร	--- ร	-- ม ร	-- ด ท	-- ล ท
--- ท	-- ล ท	-- ด ร	- ม - ร	-- ท ล	- ช - ล	- ช - ฟ	- ล - ช

ท่อน ๒

----	- ร - ช	- ร - ม	- ฟ - ช	--- ฟ	-- ล ช	- ม - ร	- ฟ - ช
----	- ร - ช	-- ร ช	-- ล ท	--- ท	-- ล ท	-- ร ด	-- ม ร
----	- ช - ร	- ช - ท	- ด - ร	-- ร ร	- ช - ร	- ช - ท	- ด - ร
----	- ช - ร	- ช - ท	- ด - ร	----	- ช - ร	- ช - ท	- ด - ท
--- ช	-- ล ท	- ร - ม	- ฟ - ช	--- ช	- ฟ - ม	- ฟ - ช	- ท - ล
--- ท	-- ด ร	- ด - ท	- ล - ท	-- ช ฟ	- ม - ร	- ล - ท	- ด - ร
----	-- ม ร	-- ท ด	-- ด ร	--- ร	-- ม ร	-- ด ท	-- ล ท
--- ท	-- ล ท	-- ด ร	-- ม ร	- ท - ล	- ช - ล	- ช - ฟ	- ล - ช

ชั้นเดียว ท่อน ๑

ท ล ช ล	ช ฟ - ช	ท ล ช ร	- ช - -	- ร - ช	- ร - ช	- ร ม ฟ	ม ฟ ช ล
- ล - ท	ล ท ด ร	- - ม ร	ด ท - -	- ด - ร	ม ร ด ท	ล ช ล ท	ล ท ด ร
- - ล ท	ด ร - -	- ด - ร	ม ร ด ท	- - ล ท	ด ร - -	ท ล ช ล	ช ฟ - ช

ท่อน ๒

ท ล ช ล	ช ฟ - ช	- ม - ร	ร ม ฟ ช	- ร - ช	ร ช ล ท	- ล - ท	ล ท ด ร
ร ร ร ร	- ร - -	- ด - ท	ล ท ด ร	- ร ร ร	- ร - -	- ม - ร	- ด - ท
- ช ล ท	- ร ม ช	- ฟ ช ล	- ช ล ท	- ล ท ด	- ช ล ท	- ล ท ด	- ท ด ร
- - ล ท	ด ร - -	- ด - ร	ม ร ด ท	- - ล ท	ด ร - -	ท ล ช ล	ช ฟ - ช

ทแยงเปลี่ยน ท่อน ๑

- - - ช	ล ช ฟ ช	- ร - ม	ร ม ฟ ช	- - - ช	ล ช ฟ ช	- ม - ฟ	ม ฟ ช ล
- ช - -	ร ช ด ร	- - - ด	- ท - -	- ร - ด	- ท - -	- ท - ด	- ร - -
- ช - -	ร ช ด ร	- - - ด	- ท - -	- ช - -	ร ช ด ร	- ด - ท	- ล - ช

ท่อน ๒

- - - ช	ล ช ฟ ช	- ม - ร	ร ม ฟ ช	- ช - ท	ล ท ร ช	- ช - ช	ร ช ท ร
- - - ช	ร ช ท ร	ร ช ท ร	ร ช ท ร	- - - ช	ร ช ท ร	- ร - ด	- ท - -
- - - ท	- ล - ช	- - - ช	- ล - ท	- - - ร	- ด - ท	- - - ท	- ด - ร
- ช - -	ร ช ด ร	- - - ด	- ท - -	- ช - -	ร ช ด ร	- ด - ท	- ล - ช

เพลงมหาชัยมงคล (เถา)

เพลงมหาชัยมงคล (เถา) ผู้ประพันธ์ทำนองเพลงคือครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ผู้ชำนาญการด้านดนตรีไทย วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ท่านได้นำทำนองต้นแบบมาจากเพลงมหาชัย อัตราสองชั้น ที่เป็นเพลงหนึ่งในเรื่องทำขวัญหรือเพลงเรื่องเวียนเทียน เป็นโครงสร้างในการประพันธ์ โดยท่านได้ประพันธ์เป็นเพลงเถา ประกอบด้วย อัตราสามชั้น สองชั้นและชั้นเดียว มีท่วงทำนองและลีลาไพเราะน่าฟังเพลงหนึ่ง แล้วตั้งชื่อใหม่ว่า “เพลงมหาชัยมงคล เถา”

เพลงมหาชัยมงคล (เถา)นี้ ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ได้ประพันธ์ขึ้น เมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๓๙

เพลงมหาชัยมงคล (เถา)

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ประพันธ์ทำนอง

สามชั้น ท่อน ๑

- - - ม	- ช ช ช	- ม - ล	ช ช ช ช	ล ท ร ม	- ช - ล	ท ล ร ท	- ล - ช
ช ม ช ช	ช ล ช ช	ท ล ท ช	ล ช ม ร	ม ร ช ม	ร ท ม ร	ล ท ร ม	ช ร ม ช
ร ม ฟ ช	ท ล ร ท	ช ล ท ล	ร ท ล ช	ล ท ร ม	ร ม ช ล	ท ล ช ล	ร ท ล ช
ท ล ท ท	ท ร ท ท	ช ล ท ล	ร ท ล ช	ล ท ร ม	ช ร ม ช	ร ม ช ล	ท ช ล ท
ร ช ล ท	ล ท ร ม	ช ล ช ม	ช ม ร ท	ล ท ล ล	ท ล ร ท	ด ร ด ช	ล ท ด ร
ร ม ร ร	ม ช ม ม	ฟ ช ฟ ล	ช ฟ ม ร	ร ม ฟ ล	ช ฟ ม ร	ด ท ด ร	ม ร ด ท
ล ท ล ล	ท ด ท ท	ด ร ด ด	ร ม ร ร	ช ร ม ฟ	ช ฟ ม ร	ช ม ร ด	ม ร ด ท
ร ม ร ท	ร ท ล ช	ท ล ช ล	ท ล ร ท	ล ท ด ร	ม ร ด ท	ล ช ล ท	ล ท ด ร
- - ร ด	ท ล ช ร	- - ร ด	ท ล ช ร	- - ม ด	ร ม ฟ ช	- - ม ด	ร ม ฟ ช
- - ล ล	ด ล ช ม	- - ม ม	ช ม ร ด	- - ล ล	ด ช ล ด	- - ร ร	ม ด ร ม
- - ช ร	- - ช ม	- - ช ร	- - ช ม	ช ม ร ด	ม ร ด ล	ร ด ล ช	ด ล ช ม
- - ช ร	- - ช ม	- - ช ร	- - ช ม	ร ท ล ช	ท ล ช ม	ล ช ม ร	ช ม ร ท
- - ร ล	- - ร ท	- - ร ล	- - ร ท	- - ท ช	- - ท ล	ท ช ท ล	ร ท ม ร
- - ม ท	- - ม ร	- - ม ท	- - ม ร	- - ช ม	- - ล ช	ล ท ล ช	ท ล ร ท
ร ร ร ร	- ท - ท	ล ล ล ล	- ช - ช	ร ร ร ร	- ช - ช	ล ล ล ล	- ท - ท
ร ช ล ท	ล ท ร ม	ช ล ช ม	ช ม ร ท	ร ม ฟ ช	ท ล ร ท	ช ล ท ล	ร ท ล ช

ท่อน ๒

- - - ม	- ช ช ช	- ม - ล	ช ช ช ช	ล ท ร ม	- ช - ล	ท ล ร ท	- ล - ช
ร ล ท ด	ร ด ท ล	ร ท ล ช	ท ล ช ม	ช ร ม ร	ล ท ร ม	ล ช ม ช	ร ม ช ล
ท ล ท ช	ล ท ล ช	ด ร ด ช	ล ท ด ร	ม ด ร ม	ช ม ร ด	ช ล ท ด	ร ด ท ล
ร ช ล ท	ล ท ด ร	ด ม ร ด	ร ด ท ล	ร ล ท ด	ร ด ท ล	ร ท ล ช	ท ล ช ม
ม ร ม ม	ม ช ม ม	ร ม ช ล	ช ฟ ม ร	ม ร ช ม	ร ท ม ร	ล ท ร ม	ช ร ม ช
ร ม ฟ ช	ท ล ร ท	ช ล ท ล	ร ท ล ช	ท ช ล ท	ร ท ล ช	ร ม ฟ ช	ล ช ฟ ม
ล ม ฟ ช	ล ช ฟ ม	ล ฟ ม ร	ฟ ม ร ท	ร ล ท ล	ร ท ล ท	ม ร ท ร	ล ท ร ม
ล ฟ ล ม	ฟ ม ร ท	ล ช ล ท	ล ท ร ม	ช ร ม ร	ล ท ร ม	ล ช ม ช	ร ม ช ล
ล ช ล ล	ล ท ล ล	ช ล ท ร	ม ฟ ช ล	ร ม ร ท	ร ท ล ช	ท ร ช ล	ท ล ร ท
ช ล ช ท	ล ท ร ม	ช ล ช ม	ช ม ร ท	ล ท ร ม	ช ม ร ท	ช ล ท ล	ร ท ล ช
ล ช ล ล	ล ท ล ล	ท ล ช ร	ม ฟ ช ล	ร ล ท ร	ม ร ท ล	ช ล ท ล	ร ท ล ช

ร ม ฟ ช	ท ล ร ท	ช ล ท ล	ร ท ล ช	ล ท ร ม	ช ร ม ช	ร ม ช ล	ท ช ล ท
- - - ท	- - ท ท	- - - ท	- - ท ท	ร ท ล ช	ท ล ร ท	ร ท ร ล	- ท - ร
ล ท ด ร	ม ร ช ม	ฟ ช ฟ ล	ช ฟ ม ร	ช ร ม ฟ	ช ฟ ม ร	ช ม ร ด	ม ร ด ท
ล ท ล ล	ท ร ท ท	ร ม ร ร	ม ช ม ม	ร ท ล ช	ท ล ช ม	ล ช ม ร	ช ม ร ท
ร ช ล ท	ล ท ร ม	ช ล ช ม	ช ม ร ท	ร ม ฟ ช	ท ล ร ท	ช ล ท ล	ร ท ล ช

เที่ยวเปลี่ยน ท่อน ๑

- - - -	- - - -	- ร - ม	- ฟ - ช	- - - -	- - - ฟ	- - - ม	- - - ร
- - - -	- - - ช	- - - ฟ	- ม - ร	- - - ท	- - - ร	- - - ม	- ฟ - ช
- - - -	- - - ล	- - - ท	- - - ร	- - - -	- - - ม	- - - ฟ	- - - ช
- - - ล	- ท - ร	- - - ม	- ฟ - ช	- - - ล	- ท - ช	- - - ล	- ร - ท
- - - -	- - - ร	- - - ท	- - - ท	- - - ร	- ม - ล	- - - ท	- ด - ร
- - - -	- ม - ร	- - - ท	- ล - ช	- - - ท	- ล - ช	- ล - ร	- ด - ท
- - - -	- ม - ร	- ด - ท	- ล - ช	- - - ท	- ล - ช	- ล - ร	- ด - ท
- - - -	- ล - ช	- ล - ร	- ด - ท	- - - ล	- ล - ท	- ล - ท	- ด - ร
- - - -	- ม - ร	- ม - ด	- - - ร	- ร ร ร	- ม - ร	- ม - ด	- - - ร
- - - -	- ม - ร	- ม - ด	- - - ร	- - - -	- ม - ร	- ม - ด	- ร - ม
- - - -	- - - ร	- - - ด	- - - ท	- - - -	- - - ร	- ม - ด	- ร - ม
- - - ช	- - - ร	- ม - ด	- ร - ม	- - - ช	- - - ร	- - - -	- - - ท
- - - ร	- ด - ท	- - - ด	- ท - ล	- - - ล	- ท - ช	- ล - ท	- ด - ร
- - - -	- ม - ร	- - - ท	- ล - ช	- - - ท	- ล - ช	- - - ล	- ร - ท
- - - -	- ม - ร	- ด - ท	- ล - ช	- - - ท	- ล - ช	- ล - ร	- ด - ท
- - - -	- ล - ช	- ล - ร	- ด - ท	- ร - ด	- ท - ล	- ด - ท	- ล - ช

ท่อน ๒

- - - -	- - - -	- - ร ท	- ร - ช	- - - ท	- ร - ช	- - ร ท	- ร - ช
- - - -	- - - -	- - ร ท	- ร - ช	- - - ล	- ท - ม	- - - ม	- ร - ล
- - - -	- - - -	- - ท ช	- ท - ร	- - - -	- - - ด	- - - ท	- - - ล
- - - -	ท ช ท ม	- ร - ด	- ท - ล	- ด - ท	- ล - ช	- ล - ช	- ฟ - ม
- - - -	- - - -	- - - ช	- - - ร	- - - -	- - - ฟ	- ม - ฟ	- ล - ช
- - - -	- - - -	- ร - ม	- ฟ - ช	- ล - ช	- ฟ - ม	- ด - ท	- ร - ม

--- ฟ	-- ม ร	-- ม ร	- ด - ท	----	- ท ท ท	--- ด	- ร - ม
----	- ม ม ม	--- ด	- ร - ม	--- ร	- ม - ฟ	- ม - ฟ	- ช - ล
--- ฟ	- ช - ล	- ท - ฟ	- ช - ล	-- ม ร	-- ท ล	-- ช ม	- ร - ท
--- ท	-- ด ร	-- ม ร	- ด - ท	-- ร ด	-- ท ล	-- ท ช	----
--- ล	-- ช ล	-- ช ม	-- ช ล	-- ม ร	-- ท ล	-- ท ช	----
--- ล	-- ช ล	-- ร ท	-- ล ช	--- ร	-- ม ร	-- ม ช	-- ล ท
----	- ท ท ท	----	- ท ท ท	--- ท	-- ล ท	-- ด ร	----
--- ร	-- ม ร	-- ด ท	-- ด ร	--- ร	-- ม ร	-- ด ท	----
--- ช	-- ล ท	-- ล ท	-- ร ม	-- ช ล	-- ช ม	-- ร ท	----
--- ร	-- ม ล	-- ช ม	-- ร ท	- ร - ด	- ท - ล	- ด - ท	- ล - ช

สองชั้น ท่อน ๑

--- ม	- ช ช ช	--- ล	- ช ช ช	ล ล ท ล	ช ฟ ม ร	ฟ ม ร ม	ฟ ช ล ช
ช ล ท ล	ช ฟ ม ร	ฟ ม ร ม	ฟ ช ล ช	ร ม ร ท	ร ท ล ช	ท ล ช ล	ท ล ร ท
--- ท	- ท ท ท	ร ท ร ล	- ท - ร	ช ม ร ท	ร ม ช ร	ช ม ร ช	ท ล ร ท
ร ช ล ท	ล ท ด ร	ม ร ช ร	ม ร ด ท	ร ท ล ช	ร ช ล ท	ด ร ด ช	ล ท ด ร
--- ด	- ร ร ร	- ด - ม	- ร ร ร	ช ล ช ม	ช ม ร ด	ท ล ช ล	ท ด ร ม
--- ม	- ม ม ม	ช ม ร ด	ท ด ร ม	ร ม ช ล	ด ล ช ม	ช ล ช ม	ช ม ร ท
ท ล ท ท	ท ร ท ท	ร ท ร ล	- ท - ร	ช ม ร ท	ล ช ม ร	ช ม ร ช	ท ล ร ท
ร ช ล ท	ล ท ร ม	ช ล ช ม	ช ม ร ท	ร ท ล ช	ร ช ล ท	ร ม ร ท	ร ท ล ช

ท่อน ๒

--- ม	- ช ช ช	--- ล	- ช ช ช	ช ช ช ช	ล ท ร ล	ท ล ช ม	ร ม ช ล
ท ช ล ท	ล ท ด ร	ด ม ร ด	ร ด ท ล	ร ล ท ด	ร ด ล ท	ร ท ล ช	ท ล ช ม
ล ท ร ม	ท ร ร ร	ฟ ม ร ม	ฟ ช ล ช	ท ช ล ท	ร ท ล ช	ร ม ฟ ช	ล ช ฟ ม
ล ฟ ล ม	ฟ ม ร ท	ล ช ล ท	ล ท ร ม	ช ร ม ร	ล ท ร ม	ล ช ม ช	ร ม ช ล
ล ช ล ล	ล ท ล ล	ร ท ล ช	ท ล ร ท	ล ท ร ม	ช ม ร ท	ช ล ท ล	ร ท ล ช
ล ช ล ท	ช ฟ ม ร	ฟ ม ร ม	ฟ ช ล ช	ร ม ร ท	ร ท ล ช	ท ล ช ล	ท ล ร ท
ท ล ท ท	ท ร ท ท	ร ท ร ล	- ท - ร	ช ม ร ท	ล ช ม ร	ช ม ร ช	ท ล ร ท
ร ช ล ท	ล ท ร ม	ช ล ช ม	ช ม ร ท	ร ท ล ช	ร ช ล ท	ร ม ร ท	ร ท ล ช

เพี้ยนเปลี่ยน ท่อน ๑

----	---ช	---ฟ	-ม-ร	---ท	---ร	---ม	-ฟ-ช
---ล	-ท-ร	---ม	-ฟ-ช	---ล	-ท-ช	---ล	-ร-ท
---ร	-ม-ล	---ท	-ด-ร	----	-ทลช	---ล	--ดท
----	-ทลช	---ร	-ด-ท	--ลช	-ล-ท	-ล-ท	-ด-ร
----	-ช-ร	-ช-ท	-ด-ร	----	-ช-ร	-ช-ด	-ร-ม
----	---ร	---ด	--รม	----	---ร	---ด	---ท
---ร	-ม-ล	---ท	-ด-ร	----	-ทลช	---ล	--ดท
----	-ทลช	---ร	-ด-ท	---ด	-ท-ล	-ทลช	-ช-ช

ท่อน ๒

----	----	-ร-ท	-ชชช	---ล	-ท-ม	---ม	-ร-ล
----	ทชทม	-ร-ด	-ท-ล	--ดท	-ล-ช	--ลช	-ฟ-ม
----	----	--รม	-ฟ-ช	--ลช	-ฟ-ม	-ท-ด	-ร-ม
-ฟ-ม	-ร-ท	---ด	-ร-ม	---ร	-ม-ฟ	-ม-ฟ	-ช-ล
---ฟ	-ช-ล	-ท-ช	-ล-ท	--รด	-ท-ล	--ทช	----
---ล	--ทล	-ช-ม	--รช	---ร	--มร	-ม-ช	--ลท
---ท	--ทล	-ร-ล	-ท-ร	---ร	--มร	-ม-ช	--ลท
---ร	--มล	-ช-ม	-ร-ท	-ร-ด	-ท-ล	-ด-ท	-ล-ช

ชั้นเดียว ท่อน ๑

--ชช	-ช--	ลลทร	-ม-ช	รมรท	รทลช	ทลชล	ทลรท
รชลท	ลทดร	มรชร	มรดท	รทลช	รชลท	ดรดช	ลทดร
ชรมร	ชฟมร	ชมรด	ทดรม	ชลทด	มรชม	ลชมร	ชมรท
รชลท	ลทดร	มรชร	มรดท	รทลช	รชลท	รมรท	รทลช

ท่อน ๒

--ชช	-ช--	ลทรม	รมชล	รลทด	รดทล	รทลช	ทลชม
รทมร	ชมลช	มชลท	ลทรม	ชรมร	ลทรม	ลชมช	รมชล
ลชลล	ลทลล	รมรท	รทลช	ลทรม	ชรมช	รมชล	ทชลท
รชลท	ลทดร	มรชร	มรดท	รทลช	รชลท	รมรท	รทลช

เพี้ยนเปลี่ยน ท่อน ๑

----	----	ร ร ร ม	- ฟ - ช	- ม - ฟ	- ช - -	- ฟ - ช	- ล - ท
ท ท ร ช	- ท - ร	- ม - ร	- ท - ท	ช ช ท ช	- ร - ช	- ท - ช	- ท - ร
- - ร ร	- ร - -	- ม - ด	- ร - ม	- ช - ร	- ช - ม	- ช - ร	- ท - ท
ร ร ร ล	- ท - ร	- ม - ร	- ท - ท	- ช - ร	- ท - ท	- ร - ท	- ช - ช

ท่อน ๒

----	----	ร ร ร ด	- ท - ล	- ช - ฟ	- ช - ล	- ช - ฟ	- ม - -
- - ม ฟ	- ช - -	- ช - ฟ	- ม - -	- ร - ด	- ร - ม	- ฟ - ช	- ล - -
- - ล ล	- ล - -	- ร - ท	- ช - ช	- ร - ท	ร - ช	- ร - ช	- ท - -
ร ร ร ล	- ท - ร	- ม - ร	- ท - ท	- ช - ร	- ท - ท	- ร - ท	- ช ช ช

เพลงสิงหพาหุ (เถา)

เพลงสิงหพาหุ (เถา) ผู้ประพันธ์ทำนองเพลงคือครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ผู้ชำนาญการด้านดนตรีไทย วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ท่านได้นำเพลงพญาโศกตัด ซึ่งเป็นเพลงที่มีลักษณะท่อนเดียวของเก่า อยู่ในประเภท อัตราสองชั้น ใช้บรรเลงเป็นท่อนแรก และเปลี่ยนทำนองเพลงใช้บรรเลงที่ยาวกลับอีกท่อนหนึ่ง จากนั้นได้ขยาย ขึ้นเป็นอัตราราวสามชั้น และตัดลงเป็นอัตราราวสองชั้นเดียว ใช้บรรเลงติดต่อกันครบเป็นเพลงเถา โดยได้ ประพันธ์ขึ้น เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๑

นอกจากนั้น ท่านยังได้ประพันธ์ทำนองร้องและบทร้องด้วย สำหรับบทร้อง ได้รับแรงบันดาลใจ จากเรื่องราวของวัดพระนอนจักรสีห์ อำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี ซึ่งเป็นตำนานเก่าแก่ เล่าสืบต่อกันมา เป็น เรื่องที่กล่าวถึงการกระทำปีศาจ หรือลูกฆ่าพ่อ บทร้องนี้ ท่านตั้งใจเตือนสติให้อนุชนรุ่นหลัง มีความ ตระหนักและระลึกถึงความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ

บทร้องเพลงสิงหพาหุ (เถา)

คุณบิดาคุณมารดาพระอรหันต์	สิงหพาหุนั้นกระทำได้
วอนถามมารดาพ่อข้าคือใคร	มารดาตอบเป็นนัยเจ้าไปไหนมา
ผู้ตามเจ้าเข้าป่าบิดาเจ้า	สิงหเสร्राแสนเข็นคิดเช่นฆ่า
แล้วทำการปีศาจบิดา	ปิดไว้ในป่าใต้ต้นโพธิ์
ลูกฆ่าพ่อทรพีเวรมีมหันต์	ผลุนผลันอายมนุษย์สุดโมโห
คิดถึงบิดาคราใดร้องไห้โฮ	ขึ้นต้นโพธิ์ร้องตะโกนเรียกบิดา

เพลงสิงหพาท (เถา)

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ประพันธ์ทำนอง

สามชั้น เทียบแรก

- - - ท	- ดํ ดํ ดํ	- - - รํ	- ดํ ดํ ดํ	- ท ล ดํ	รํ ดํ ท ล	ซ ฟ ซ ล	ซ ล ท ดํ
- ฟ - ท	- ดํ - รํ	- ดํ - รํ	รํ รํ - ดํ	- รํ - ฟ	- รํ - ดํ	ดํ ดํ - ท	ท ท - ล
- - - ล	- ล - ล	- ฟ ฟ ฟ	- ซ - ล	- ดํ - ล	- ซ - ล	ล ล - ท	ท ท - ดํ
- ฟ - ท	- ดํ - รํ	- ดํ - รํ	รํ รํ - ดํ	- รํ รํ รํ	- ดํ - ท	ท ท - ล	ล ล - ซ
- - - ท	- ดํ ดํ ดํ	- - - รํ	- ดํ ดํ ดํ	- ท ล ดํ	รํ ดํ ท ล	ซ ฟ ซ ล	ซ ล ท ดํ
- ซ - ดํ	- รํ - มํ	- ซํ - มํ	- รํ - ดํ	- ล - ซ	ซ ซ - ดํ	ดํ ดํ - รํ	รํ รํ - มํ
- - - มํ	- มํ - มํ	- รํ - มํ	มํ มํ - รํ	- มํ - ซํ	- มํ - รํ	รํ รํ - ดํ	ดํ ดํ - ล
- ฟ ซ ล	- ดํ - รํ	- มํ - รํ	- ดํ - ล	- ซ - ดํ	- รํ - มํ	- ซํ - มํ	- รํ - ดํ

เทียบหลัง

- - - -	- - - -	- ท - ท	- - - ดํ	- - - -	- ท - ดํ	- ซ - ล	- ท - ดํ
- รํ - รํ	- - - ฟ	- - - ซํ	ฟ รํ - ดํ	- ซํ ฟ รํ	- ดํ - ฟ	- - ล ซ	ฟ ซ - ล
- - - -	- - - -	- ซ - ซ	- - - ล	- - - -	- ซ - ล	- ท - ดํ	- - - ดํ
- รํ - รํ	- - - ฟ	- - - ซํ	ฟ รํ - ดํ	- ซํ ฟ รํ	- ดํ - ท	- - - ล	- - - ซ
- - - -	- - - -	- ท - ท	- - - ดํ	- - - -	- ท - ดํ	- ซ - ล	- ท - ดํ
- ซํ - ซํ	- - - มํ	- - - รํ	ซํ มํ รํ ดํ	- - - -	- - - รํ	มํ รํ ดํ รํ	มํ ซํ - มํ
- - - -	- - - มํ	- - - -	- - - รํ	- - - -	- - - ดํ	- มํ - รํ	- ดํ - ท
- - - ท	- ดํ - รํ	- มํ - รํ	- ดํ - ท	- ท - ท	- ดํ - รํ	- ลํ ซํ มํ	- รํ - ดํ

สองชั้น เทียบแรก

- - - ท	- ดํ ดํ ดํ	- - - รํ	- ดํ ดํ ดํ	- รํ - ฟ	- รํ - ดํ	- ฟ ฟ ฟ	- ซ - ล
- - - ล	- ล - ล	- ดํ - ซ	- ล - ดํ	- - มํ รํ	มํ ดํ รํ ล	ดํ ล รํ ดํ	รํ ล ดํ ซ
- - - ท	- ดํ ดํ ดํ	- - - รํ	- ดํ ดํ ดํ	- ล - ซ	ซ ซ - ดํ	ดํ ดํ - รํ	รํ รํ - มํ
- มํ มํ มํ	- ซํ - รํ	รํ รํ - ดํ	ดํ ดํ - ล	- ซ - ดํ	- รํ - มํ	- ซํ - มํ	- รํ - ดํ

Copyright by Mahidol University

เพี้ยนหลัง

- - - -	- - - -	- ท - ท	- - - ตั้	- ชื้ ฟื้ รื้	- ตั้ - ฟ	- ล ช	ฟ ช - ล
- - - -	- - - -	- ช - ล	- ท - ตั้	- ชื้ ฟื้ รื้	- ตั้ - ท	- - - ล	- - - ช
- - - -	- - - -	- ท - ท	- - - ตั้	- ลื้ ชื้ มื้	- รื้ - ตั้	- - มื้ รื้	ตั้ รื้ - มื้
- - - มื้	- - - รื้	- - - ตั้	- - - ท	- - - ท	- ตั้ - รื้	- ลื้ ชื้ มื้	- รื้ - ตั้

ชั้นเดียว เพี้ยนแรก

- - ตั้ ตั้	- ตั้ - -	- ฟื้ - รื้	- ตั้ - ล	- ฟ ช ล	ช ล ท ตั้	ท รื้ ตั้ ท	ตั้ ท ล ช
- - ตั้ ตั้	- ตั้ - -	ร ม ช ล	ช ล ตั้ รื้	มื้ รื้ มื้ ตั้	- รื้ - มื้	- ลื้ ชื้ มื้	- รื้ - ตั้

เพี้ยนหลัง

- - ตั้ ตั้	- ตั้ - -	ช ล ท ตั้	รื้ ตั้ ท ล	- - ช ล	ท ตั้ - -	ท รื้ ตั้ ท	ตั้ ท ล ช
- - ตั้ ตั้	- ตั้ - -	มื้ รื้ ตั้ ท	ล ท ตั้ รื้	- - มื้ ตั้	รื้ มื้ - -	- ลื้ ชื้ มื้	- รื้ - ตั้

ลูกหมด

- - ตั้ ตั้	- ตั้ - -	- ฟื้ - รื้	- ตั้ - ล	- ม ช ล	ตั้ ช - ล	ช ล ตั้ รื้	มื้ ตั้ - รื้
- - มื้ รื้	ตั้ ล ตั้ ช	- - ตั้ ล	ช ม ช ร	- ร ม ช	- ม ช ล	- ช ล ตั้	- ล ตั้ รื้

เพลงไม้ต้องลม (เถา)

เพลงไม้ต้องลม (เถา) ผู้ประพันธ์ทำนองเพลงคือครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ผู้ชำนาญการด้านดนตรีไทย วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ท่านได้ประพันธ์ขึ้น สำหรับใช้บรรเลงด้วย “วงดนตรีเครื่องไม้ไผ่” ซึ่งเป็นโครงการของสำนักศิลปวัฒนธรรม จังหวัดลพบุรี ซึ่งได้ขอความอนุเคราะห์ให้ท่านออกแบบเครื่องดนตรีต่างๆที่ทำจากไม้ไผ่ รวมทั้งประพันธ์เพลงโหมโรงและเพลงเถาที่ใช้สำหรับการบรรเลงด้วย

เพลงไม้ต้องลมนี้ มีท่วงทำนองไพเราะและลีลาอ่อนไหว เปรียบเสมือนกอไม้ที่ถูกสายลมพัดผ่าน นอกจากจะใช้บรรเลงด้วย “วงดนตรีเครื่องไม้ไผ่” แล้ว ยังสามารถนำไปบรรเลงด้วยวงดนตรีประเภทต่างๆ เช่น วงปี่พาทย์ วงเครื่องสาย และวงมโหรี เป็นต้น ท่านได้ประพันธ์เพลงนี้ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๒

เพลงไม้ต้องลม (เถา)

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ประพันธ์ทำนอง

สามชั้น เทียวแรก

----	--- ล	----	--- ช	--- ดั	--- ล	--- ช	--- ม
----	--- ช	--- ล	- ดั - ม	----	- ร - ม	- ช - ล	- ดั - ม
----	--- ล	----	--- ช	--- ม	--- ร	- ม - ร	- ด - ช
----	--- ล	----	--- ช	- ม - ร	- ด - ช	- ล - ช	- ม - ร
--- รั	- รั - รั	- ช - ล	- ช - รั	--- ช	--- ล	--- ช	--- รั
--- รั	- รั - รั	- ช - ล	- ช - รั	- พ ช ล	- ดั - รั	- มั - รั	- ดั - ล
--- ล	--- ช	--- ม	--- ช	- ล - ช	- ม - ร	- ม - ร	- ด - ช
--- ล	--- ช	--- ม	--- ช	- ล - ช	- ม - ช	- ล - ช	- ม - ร
--- รั	- รั - รั	- ช - ล	- ช - รั	--- ช	--- ล	--- ช	--- รั
--- รั	- รั - รั	- ช - ล	- ช - รั	- ช - ล	ท - ดั รั	- - ช ล	ท ดั รั มั
--- รั	--- ดั	--- ล	--- ช	- ล - ช	- ม - ร	- ม - ร	- ด - ช
--- รั	--- ดั	--- ล	--- ช	- ม - ร	- ด - ช	- ล - ช	- ม - ร
--- รั	- รั - รั	- มั - รั	- ดั - ล	----	- ช - ล	- ช - ดั	- รั - มั
--- รั	- รั - รั	- มั - ดั	- รั - มั	- พ ช ล	- ดั - รั	- มั - รั	- ดั - ล
- ดั - ล	ช ม ช ม	- ร - ม	ช ล ช ล	- ดั - ล	ช ม ช ล	ช ล ดั รั	- มั ดั รั
- มั - รั	- ดั - ล	- พ ช ล	- ดั - รั	- ช - ดั	- รั - มั	- ชั - มั	- รั - ดั

เทียวเปลี่ยน

----	--- ล	--- ช	--- ม	--- ดั	--- ล	--- ช	--- ม
ช ม ร ด	ม ร ด ล	ร ด ล ช	ด ล ช ม	----	- ช - ล	ช ล ท ดั	ท ดั รั มั
----	- ด - ด	- ด - ร	- ม - ช	- ล - ดั	- ล - ช	- ม - ร	- ม - ช
----	- ล - ดั	- รั - ดั	- ล - ช	- ม - ร	- ม - ช	- ล - ช	- ม - ร
- ช ล ท	ล ท ด ร	- ช ล ท	ล ท ด ร	- ช ล ท	ล ท ด ร	- ช ล ท	ล ท ดั รั
- ช ล ท	ล ท ดั รั	- ช ล ท	ล ท ดั รั	- ช ล ท	ล ท ดั รั	ดั มั รั ดั	มั รั ดั ล
----	- ด - ด	- ด - ร	- ม - ช	- ด ร ม	ร ม พ ช	พ ช ล ท	ดั ท ล ช
----	- ล - ดั	- รั - ดั	- ล - ช	พ ช ล ท	ดั ท ล ช	ท ล ช ม	ล ช ม ร
- ดั - ล	ช ม ช ร	- ดั - ล	ช ม ช ร	- ดั - ล	ช ม ช ร	ดั ล ช ม	ล ช ม ร
- ดั - ล	ช ม ช ร	- ดั - ล	ช ม ช ร	- ดั - ล	ช ม ช ร	- - ช ล	ท ด ร ม
----	ม ด ร ม	ร ม ช ล	ช ล ดั ช	ล ช ม ร	ม ร ด ล	ดั ล ช ม	รั ดั ล ช

----	ม่ ร์ ดัล	ดัล ช ม	ร้ ดัล ช	ม่ ร์ ดัล	ดัล ช ม	ช ม ร ด	ล ช ม ร
--- มั	--- ร์	- - ดั	--- ล	- ล - ช	ม ร ด ล	- ช - ล	ท ด ร ม
----	- ช - ล	- ท - ดั	- ร์ - มั	--- ชั	--- ร์	- มั - ร์	- ดั - ล
- - ร ร	- - ม ม	- - ช ช	- - ล ล	ม ด ร ม	ร ม ช ล	ช ล ดั ร์	ม่ ดั - ร
- ล ดั ร์	ม่ ร์ ดัล	ช ม ช ล	- ดั - ร์	- ช - ดั	- ร์ - มั	- ชั - มั	- ร์ - ดั

สองชั้น เทียบแรก

----	--- ช	--- ล	- ดั - ม	----	- ร - ม	- ช - ล	- ดั - ม
----	--- ล	----	--- ช	- ม - ร	- ด - ช	- ล - ช	- ม - ร
--- ช	--- ล	--- ช	--- ร์	- พ ช ล	- ดั - ร์	- มั - ร์	- ดั - ล
--- ล	--- ช	--- ม	--- ช	- ล - ช	- ม - ช	- ล - ช	- ม - ร
--- ช	--- ล	--- ช	--- ร์	- ช - ล	- ท ด ร	- - ช ล	ท ดั ร์ มั
--- ลั	--- ชั	--- มั	--- ลั	--- ชั	--- มั	--- ชั	--- ร์
--- ร์	- ร์ - ร์	- มั - ดั	- ร์ - มั	- พ ช ล	- ดั - ร์	- มั - ร์	- ดั - ล
- ล - ช	ช ช - ล	ล ล - ดั	ดัด - ร์	- ช - ดั	- ร์ - มั	- ชั - มั	- ร์ - ดั

เทียบเปลี่ยน

----	--- ล	--- ช	--- ม	--- ดั	--- ล	--- ช	--- ม
--- ล	--- ช	--- ม	--- ช	- ด ร ม	ร ม พ ช	- ช ล ท	ล ท ด ร
- ช ล ท	ล ท ด ร	- ช ล ท	ล ท ด ร	- ช ล ท	ล ท ดั ร์	ดัด ร์ ดั	ม่ ร์ ดัล
--- ล	--- ช	--- ม	--- ช	- ด ร ม	ร ม พ ช	- ช ล ท	ล ท ด ร
- ดั - ล	ช ม ช ร	- ดั - ล	ช ม ช ร	- ดั - ล	ช ม ช ร	- - ช ล	ท ด ร ม
----	ม ด ร ม	ร ม ช ล	ช ล ดั ช	ม่ ร์ ดัล	ดัล ช ม	ช ม ร ด	ล ช ม ร
--- มั	--- ร์	- ดั - ล	- ช - มั	--- ชั	--- ร์	- มั - ร์	- ดั - ล
- ด ร ม	ร ม ช ล	ช ล ดั ร์	ม่ ดั - ร	- ช - ดั	- ร์ - มั	- ชั - มั	- ร์ - ดั

ชั้นเดียว เทียบแรก

--- ม	ช ล ดั ม	ช ม ร ม	ช ล ดั ม	--- ม	ช ล ดั ช	ดัด ม ช ล	ช ม ช ร
--- ร์	- - ดั ร์	- ล ดั ร์	ม่ ร์ ดัล	- ดั - ล	ช ล ดั ช	- ช - ม	ร ม ช ร
--- ร์	- - ดั ร์	- - ช ล	ท ด ร ม	- ดั - ล	ดัล ดั ช	ท ล ดั ท	ร้ ดัด มั ร์
- - ช ล	ท ดั ร์ มั	ชั - ดั ร์	- ดั - ล	- ช - ดั	- ร์ - มั	- ชั - มั	- ร์ - ดั

เพี้ยนเปลี่ยน

- - - ล	- ช - ม	- ดํ - ล	- ช - ม	- ล - ช	- ม - ช	- ช ล ทุ	ล ทุ ด ร
- ช ล ท	ล ท ดํ ร	ดํ มํ ร ดํ	มํ ร ดํ ล	- ล - ช	- ม - ช	- ด ร ม	ร ม ฟ ช
- ดํ - ล	ช ม ช ร	- - ช ล	ทุ ด ร ม	- - - -	ช ร ม ช	ร ม ช ล	ช ล ดํ ร
- - ช ล	ท ดํ ร ม	ชํ - ดํ ร	- ดํ - ล	- ช - ดํ	- รํ - ม	- ชํ - ม	- รํ - ดํ

ผลงานการประพันธ์
“เพลงระบำ”
ชุดการแสดงประดิษฐ์สร้างสรรค์
วิทยาลัยนาฏศิลปพบุรี

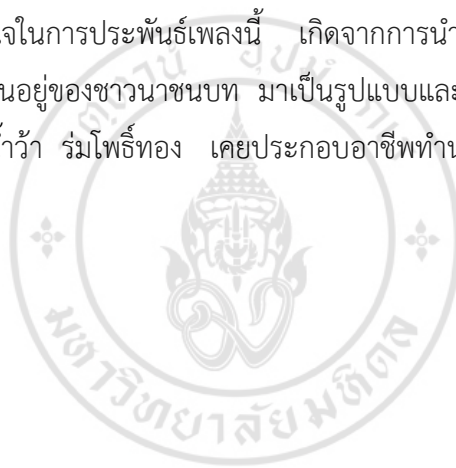
Copyright by Mahidol University

เพลงระบำนวดข้าว

เพลงระบำนวดข้าวนี้ ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ได้ประพันธ์ขึ้น เพื่อใช้บรรเลงประกอบการแสดงชุดระบำนวดข้าว ซึ่งเป็นชุดการแสดงที่วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี ประดิษฐ์สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ บรรเลงครั้งแรกในงานแสดงนิทรรศการและผลงานทางศิลปวัฒนธรรมของสถานศึกษาในสังกัดกรมศิลปากรเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๒

ทำนองเพลงระบำนวดข้าวนี้ ท่านได้นำเพลงประเภททางเครื่อง ที่มีชื่อว่า “เกี่ยวข้าว” อัตราชั้นเดียว ซึ่งเป็นผลงานการประพันธ์ของคุณครูหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) มาเป็นโครงสร้างหลักในการประพันธ์ โดยได้ประพันธ์ทำนอง ให้มีทั้งสำนวนเพลงในลักษณะสองชั้นและสำนวนเพลงในลักษณะชั้นเดียวและได้เพิ่มทำนองพิเศษ มีลักษณะคล้ายเพลงร่ำ ในช่วงกลางของทำนองเพลงชั้นเดียว เรียกว่า “ลมहन” ซึ่งหมายถึงในขณะที่กำลังสาธิตข้านั้น มีลมहनเข้ามา ทำให้ฝุ่นละอองข้าว ถูกพัดเข้ามาในกองข้าว เรียกลักษณะเช่นนี้ว่า “ลมพัดहन”

แรงบันดาลใจในการประพันธ์เพลงนี้ เกิดจากการนำวิธีของการนวดข้าวของชาวนาในสมัยก่อน ซึ่งเป็นวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของชาวนาชนบท มาเป็นรูปแบบและแนวคิดในการประพันธ์เพลงนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งครอบครัวของครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง เคยประกอบอาชีพทำนา ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี

เพลงระบำนวดข้าว

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ประพันธ์ทำนองเพลง

เที่ยวข้า ท่อน ๑

- - - -	- - - ตั้	- - - ล	ตั้ ล ช ตั้	- - ช ล	ตั้ รึ ตั้ มั้	- ชึ้ รึ -	ตั้ ล - ตั้
- - - -	ตั้ ตั้ ตั้ ตั้	- - - ล	ตั้ ล ช ตั้	- - ช ล	ตั้ รึ ตั้ มั้	- ชึ้ รึ -	ตั้ ล - ตั้
- - - -	รึ้ มั้ ตั้ รึ้	- ล ตั้ -	ช ล ม ช	- - ม ม	ช ม ร ด	- ตั้ ตั้ ตั้	รึ้ ตั้ ล ช
- - - -	ม ช ล ตั้	- - ช ล	ตั้ ล ช ม	- - ช ล	ตั้ รึ ตั้ มั้	- ชึ้ รึ -	ตั้ ล - ตั้

ท่อน ๒

- - - -	ตั้ ล - ตั้	- ตั้ รึ -	ตั้ ล - ตั้	ท - ตั้ รึ	ตั้ ล - ช	ท ตั้ รึ -	ตั้ ล - ช
- - - -	ช ช ล ช	ช ช ล ช	ช ช ล ช	- - - -	ม ช ล ตั้	- - ช ล	ตั้ ล ช ม
- - ม ม	ช ม ร ด	- - ช ช	ล ช ม ร	- - - -	ร ร ม ร	ร ร ม ร	ร ร ม ร
- - - -	ม ช ล ตั้	- - รึ้ มั้	รึ้ ตั้ ล ตั้	- - ล ช	ล ช - -	ม ช ล ช	- ล - ตั้
- - - -	ตั้ ตั้ รึ ตั้	ตั้ ตั้ รึ ตั้	ตั้ ตั้ รึ ตั้				

เที่ยวเปลี่ยน ท่อน ๑

- - - -	ตั้ ช ล ตั้	ช ล ตั้ ช	- ล - ตั้	- - ตั้ รึ	มั้ ตั้ รึ มั้	ตั้ รึ มั้ ช	- ล - ตั้
- - - -	ตั้ ช ล ตั้	ช ล ตั้ ช	- ล - ตั้	- - ตั้ รึ	มั้ ตั้ รึ มั้	ตั้ รึ มั้ ช	- ล - ตั้
- - - -	ช ล ด ร	- ด ร -	ด ร ม ช	ช ช ล ตั้	ตั้ ตั้ ล ช	ล ช ม ร	ด ร ม ช
- - - -	ม ช ล ตั้	ช ล ตั้ ช	- - ล ม	- - รึ รึ	มั้ ชึ้ - มั้	- รึ้ มั้ -	รึ้ ตั้ ล ตั้

ท่อน ๒

- - - -	ด ช - ด	ช ด ม ช	ม ช ม ด	- - ช ด	ม ช ม ด	ช ด ม ด	- ม - ช
- - - -	ช ช ล ช	ช ช ล ตั้	ตั้ ตั้ ล ช	- - - -	ม ช ล ตั้	ช ล ตั้ ช	- - ล ม
- - ม ม	ช ล ตั้ ช	ล ช ม ร	ร - ม ร	- - - -	ร ร ม ร	ร ร ม ช	ช ช ม ร
- - - -	ช ม ช ด	- ช ม -	ช ร ม ด	- ช ม -	ช ร ม ด	ช ม ช ล	ช ล ท ตั้
- - - -	ตั้ ตั้ รึ ตั้	ตั้ ตั้ รึ มั้	มั้ มั้ รึ ตั้				

เที่ยวเร็ว ท่อน ๑

- - - ช	- ล - ตั้	ตั้ - ตั้ ช	- ล - ตั้	- - ช ล	- ตั้ - รึ	ชึ้ - รึ้ มั้	รึ้ ตั้ ล ตั้
- - - ช	- ล - ตั้	ตั้ - ตั้ ช	- ล - ตั้	- - ช ล	- ตั้ - รึ	ชึ้ - รึ้ มั้	รึ้ ตั้ ล ตั้
- - ช ล	- ด - ร	- - ด ร	- ม - ช	- - ม ช	- ล - ตั้	ล ช ตั้ ล	ช ตั้ ล ช
- - ร ม	- ช - ล	ตั้ - ช ล	- ช - ม	- - ช ล	ตั้ รึ ตั้ มั้	- ชึ้ รึ -	ตั้ ล - ตั้

ท่อน ๒

- ชู ด -	ชู ด ช ด	- ชู ด -	ชู ด ช ด	- ช ช -	ร ม ร ช	- ช ช -	ร ม ร ช
- ช ช -	ล ตํ ล ช	- ช ช -	ล ตํ ล ช	- ม ม -	ตํ ม ช ม	- ม ม -	ตํ ม ช ม
- ม ม -	ช ล ตํ ช	ล ช ม ร	รํ - มํ รํ	- รํ รํ -	มํ ชํ มํ รํ	- รํ รํ -	มํ ชํ มํ รํ
- ช ม -	ช ร ม ด	- ช ม -	ช ร ม ด	- ช ม -	ช ร ม ด	ช ม ช ล	ช ล ท ตํ
- ตํ ตํ -	รํ มํ รํ ตํ	- ตํ ตํ -	รํ มํ รํ ตํ				

เพลงระบำบนารายณ์

เพลงระบำบนารายณ์นี้ ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ได้ประพันธ์ขึ้น เพื่อใช้บรรเลงประกอบ การแสดงชุดระบำบนารายณ์ ซึ่งเป็นชุดการแสดงที่วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี ประดิษฐ์สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ บรรเลงครั้งแรก ในงานแสดงนิทรรศการและผลงานทางศิลปวัฒนธรรมของสถานศึกษา ในสังกัด กรมศิลปากร เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๔

ทำนองเพลงระบำบนารายณ์นี้ ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ได้นำเพลงฝรั่งรำเท้า อัตราสองชั้น ของเก่า ซึ่งเป็นเพลงที่มี ๒ ท่อน นำมาเปลี่ยนทำนองเพลง ให้มีท่วงทำนองเป็นสำเนียงเขมร จากนั้นจึงได้ตัด ทำนองลงเป็นอัตราชั้นเดียว นอกจากนี้ ครูน้ำว่า ยังได้เพิ่มลูกนำ (Introduction) ก่อนที่จะเข้าสู่ทำนอง เพลงที่ท่านได้ประพันธ์ขึ้นใหม่ เพื่อให้มีความไพเราะและเหมาะสมกลมกลืนยิ่งขึ้น ทำนองที่เป็นลูกนำนี้ ครู น้ำว่า เล่าว่า ได้นำทำนองเพลงเก่าทำนองหนึ่ง ซึ่งท่านได้จดจำมาตั้งแต่ครั้งเยาว์วัย จะเป็นทำนองบรรเลงหรือ ทำนองร้องนั้น ไม่ทราบแน่ชัดและไม่ทราบนามผู้แต่ง แต่ท่านนั้นจดจำได้อย่างขึ้นใจ จึงได้นำทำนองนี้ มาใช้ เป็นทำนองลูกนำ เพื่อเชื่อมโยงเข้ากับทำนองเพลงที่ท่านได้ประพันธ์ขึ้นใหม่

สาเหตุที่ท่วงทำนองเพลงมีสำเนียงเขมรนั้น เนื่องจากความหมายของเพลงเป็นการนอบน้อม สักการะแด่องค์สมเด็จพระนารายณ์มหาราช ซึ่งในยุคสมัยนั้น ได้รับอิทธิพลจากขอม ทั้งโบราณสถาน โบราณวัตถุ ตลอดจนวัฒนธรรมประเพณี เพื่อให้เข้ากับบรรยากาศในยุคสมัยนั้น จึงได้เปลี่ยนท่วงทำนองเป็น สำเนียงเขมร

เพลงระบำบนารายณ์

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ประพันธ์ทำนองเพลง

ทำนองนำ

- - - -	- - - ดํ	- - - รํ	- ฟํ - ลํ	- - - รํ	ฟํ รํ ดํ ซ	ล ซ ล รํ	- ดํ - ล
- - - -	ล ดํ รํ ฟํ	- - ดํ รํ	ฟํ รํ ดํ ล	- ซ ล ซ	ฟ ร - ฟ	ซ ฟ ร ด	ล ด ร ฟ
- ซ ล ซ	ล ร - ฟ	ซ ฟ ร ด	ล ด ร ฟ				

สองชั้น ท่อน ๑

- - - -	ล ด ร ฟ	ฟ ฟ ซ ล	ล ล ซ ฟ	- รํ ดํ รํ	ฟํ รํ ดํ ล	- ล ซ ล	ดํ ล ซ ฟ
- - - -	- ด - ดํ	- - ฟํ รํ	ดํ ล ซ ฟ	- ร ร ร	ฟ ร ด ร	- ซ ซ ซ	ล ซ ฟ ซ
- - - -	ฟ ซ ล ดํ	- - ฟํ รํ	ดํ ล ซ ดํ	- รํ ดํ รํ	ฟํ รํ ดํ ล	- ล ดํ ล	ดํ ซ - ล
- - - -	ล ซ ฟ ร	- ดํ ดํ ดํ	ล รํ ดํ ล	ล ซ ฟ ซ	- ล - รํ	ดํ รํ ฟํ รํ	ดํ ล - ดํ
- - - -	ฟํ รํ รํ รํ	ดํ รํ ฟํ รํ	ดํ ล - ดํ	- - รํ ฟํ	- - รํ ดํ	- รํ ดํ รํ	ฟํ รํ ดํ ล
- - ซ ดํ	- - - -	ดํ ล ซํ ดํ	- - - ดํ	- - ฟํ รํ	ดํ ล ซ ฟ	ซ ฟ ร ด	ล ด ร ฟ

ท่อน ๒

- - - -	ล ฟ ซ ล	- ล ซ ล	ดํ ล ซ ฟ	- รํ ดํ รํ	ฟํ รํ ดํ ล	- ล ซ ล	ดํ ล ซ ฟ
- - - -	ล ฟ ซ ล	- รํ ดํ รํ	ฟํ รํ ดํ ล	- ล ดํ ล	ซ ฟ ซ ล	ซ ล ดํ รํ	ดํ รํ ฟํ ดํ
- - - -	- ล - ดํ	- ดํ - ดํ	- ล - ดํ	- ล รํ ดํ	- ล - ดํ	- ดํ - ดํ	- ล - ดํ
- - - -	- ล - ดํ	- ดํ - ดํ	- ล - ดํ	- ล รํ ดํ	- ล - ดํ	- ล ดํ รํ	ฟํ รํ ดํ ล
- - - -	ล ฟ ซ ล	- รํ ดํ ล	ดํ ล ซ ฟ	ล ซ ฟ ร	- ด - ฟ	- ดํ ดํ ดํ	ล รํ ดํ ล
- - - -	ดํ ล ซ ฟ	ซ ฟ ด ฟ	- ซ - ล	ล ซ ฟ ซ	- ล - รํ	ดํ รํ ฟํ รํ	ดํ ล - ดํ
- - - -	ฟํ รํ รํ รํ	ดํ รํ ฟํ รํ	ดํ ล - ดํ	- - รํ ฟํ	- - รํ ดํ	- รํ ดํ รํ	ฟํ รํ ดํ ล
- - ซ ดํ	- - - -	ดํ ล ซํ ดํ	- - - ดํ	- - ฟํ รํ	ดํ ล ซ ฟ	ซ ฟ ร ด	ล ด ร ฟ

ชั้นเดียว ท่อน ๑

- - - -	ล ด ร ฟ	- ดํ ล ซ	ฟ ร - ฟ	- ล ซ ดํ	- ล ซ ฟ	ซ ฟ ร ฟ	ซ ล - ซ
- ซ ล ซ	ฟ ซ ล ดํ	- ล ดํ รํ	ฟํ รํ ดํ ล	ล ซ ฟ ซ	- ล - ดํ	- ล ดํ รํ	ฟํ รํ ดํ ล
- - ซ ดํ	- - ซ ล	- - ซ ดํ	- - ซ ล	ดํ ล ซ ดํ	- - - -	ฟํ รํ ดํ ล	- ซ - ฟ

ท่อน ๒

- - - -	ล ฟ ซ ล	- รํ ดํ ล	ดํ ล ซ ฟ	- ฟ - ฟ	ด ฟ ซ ล	ซ ล ดํ รํ	ดํ รํ ฟํ ดํ
- - - -	- ล - ดํ	- ดํ - ดํ	- ล - ดํ	- ล รํ ดํ	- ล - ดํ	- ล ดํ รํ	ฟํ รํ ดํ ล
- - - -	ล ซ ฟ ร	- ดํ ดํ ดํ	ล รํ ดํ ล	ล ซ ฟ ซ	- ล - ดํ	- ล ดํ รํ	ฟํ รํ ดํ ล
- - ซ ดํ	- - ซ ล	- - ซ ดํ	- - ซ ล	ดํ ล ซ ดํ	- - - -	ฟํ รํ ดํ ล	- ซ - ฟ

เพลงระบำลาวปุระ

เพลงระบำลาวปุระนี้ ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ได้ประพันธ์ทำนองเพลงขึ้น เพื่อใช้บรรเลงประกอบการแสดงชุดระบำลาวปุระ ซึ่งเป็นชุดการแสดงที่วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี ประดิษฐ์สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ เพื่อเฉลิมฉลองในวโรกาสที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงมีพระชนมายุ ครบ ๖๐ พรรษา ในวันที่ ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยนำออกบรรเลงครั้งแรก ในงานแสดงนิทรรศการและผลงานทางศิลปวัฒนธรรม ของสถานศึกษา ในสังกัดกรมศิลปากร เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๕

เพลงระบำลาวปุระ มีลักษณะของท่วงทำนองเพลงเป็นเพลงมอญ ครูน้ำว่า เล่าว่าท่านประพันธ์เพลงระบำลาวปุระ โดยได้นำทำนองของเพลงมอญเพลงหนึ่ง มาเป็นโครงสร้างในการประพันธ์ ลักษณะของท่วงทำนองเพลงมีความไพเราะอ่อนหวาน

เพลงระบำลาวปุระ

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ประพันธ์ทำนองเพลง

ทำนองนำ

- - - -	- ล - ช	- ช๕ - -	- ล - ช	- ช๕ - -	- ล - ช	- ล - ช	- ม - ร
- ม ร ด	ร ม ฟ ช	ฟ ม ร ด	ร ม - ร	- - - -	- ม - ร	- ด ร ม	ร ม ฟ ช
- - - -	- ล - ช	- - - -	- ล - ช	- - - -	- ล - ช	- ล - ช	- ม - ร
ล ฟ ช ล	- ร - ล	- ช - ด	- ม ด ร	- - - -	- ม - ร	- ช - ท	ล ช ล ด
- - - -	- ล - ช	- - - -	- ล - ช	- - - -	- ล - ช	- ล - ช	- ม - ร
- ม ร ด	ร ม ฟ ช	ฟ ม ร ด	ร ม - ร	- - - -	- ม - ร	- ด ร ม	ร ม ฟ ช
- - - -	- ล - ช	- - - -	- ล - ช	- - - -	- ล - ช	- ล - ช	- ม - ร
ล ฟ ช ล	- ร - ล	- ช - ด	- ม ด ร	- - - ม	- - - ช	- - ล ท	ล ช ล ด

ท่อน ๑

- ล - ล	- - - ช	- - - ฟ	- - - ล	- - - ช	- - - ล	- ช - ร	- - - -
ช ล ช ช	ฟ ม ร ร	ช ล ช ช	ฟ ม ร ร	ร ม ร ร	ช ด ร ม	ร ม ฟ ช	- - - -
- ล - ล	- - - ช	- - - ฟ	- - - ล	- - - ช	- - - ล	- ช - ร	- - - -
ล ล ช ล	ม ล ช ล	ม ล ช ล	ช ล ด ร	ม ล ม ร	ด ท ล ท	ช ท ล ท	ด ร ท ด

(ย้อนต้น)

- - - -	ช ท ล ช	ล ท ล ช	ล ท ช ล	ร ท ล ช	ล ท ช ล	ทลช ล ท	ล ช ล ด
- - - -	ม ร ด ท	ด ร ด ท	ด ม ร ด	ม ร ด ท	ด ม ร ด	ทลช ล ท	ล ท ด ร
- - - -	ร ม ร ร	ด ท ล ช	ล ท ด ร	ช ม - ร	- ด - ท	ล ท ด ร	- - - -
- ช ล ท	ล ร ล ท	ล ช ล ท	ล ท ด ร	ม ล ม ร	ด ท ล ท	ช ท ล ท	ด ร ท ด

(ย้อนต้น)

ท่อน ๒

- - - -	- - - -	- ม - -	ช ม - ล	- ม - ร	- ม - ช	ล ท ช ล	- - - -
- ช ท ล	- ท ช ล	- ม - ร	- ล - -	ท ช ล ท	ล ท ช ล	ด - ร ม	- ช - -
- ล - ล	ม ล - ม	- - - ร	- ม - -	- ล - ช	- ฟ - ม	ร ด ร ม	- - - -
- ล - ล	ม ล - ม	- - - ร	- ม - -	- ล - ช	- ม - ร	ด ร ล ด	- - - -
- ล - -	ด ล - ช	- - - ฟ	- ม - -	ร ม ฟ ช	ล ช ฟ ม	ร ม ฟ ช	- - - -
ล ช ฟ ม	ร ม ฟ ช	ฟ ม ร ม	ฟ ช - -	- ล - ช	- ฟ - ม	ร ด ร ม	- - - -
ม ด ร ม	ร ช ร ม	ร ด ร ม	ร ม ฟ ช	ด ล - ช	- ฟ - ม	ร ด ร ม	- - - -
- ล - ช	- ม - -	- ล - ช	- ม - ร	- ช ล ท	ล ท ด ร	ล ร ล ท	ด ร ท ด

(*- - - -	ช ท ลช	ล ท ล ช	ล ท ช ล	ร ท ล ช	ล ท ช ล	ทลช ลท	ล ช ล ด
- - - -	ม ร ด ท	ด ร ด ท	ด ม ร ด	ม ร ด ท	ด ม ร ด	ทลช ลท	ล ท ด ร
- - - -	ร ม ร ร	ด ท ล ช	ล ท ด ร	ช ม - ร	- ด - ท	ล ท ด ร	- - - -
- ช ล ท	ล ร ล ท	ล ช ล ท	ล ท ด ร	ม ล ม ร	ด ท ล ท	ช ท ล ท	ด ร ท ด)

(* ย้อนต้น)

ท่อน ๑ (คล้ายกับเป็นอัตราสองชั้น)

- ล - ช	- พ - ล	- ช - พ	- ม ร ร	- ม ร ร	ช ด ดรม	ร ม พ ช	- - - -
- ล - ช	- พ - ล	- ช - พ	- ม ร ร	- ม ร ร	ด ท ลท	ด ร - ด	- - - -
- ล - ช	- พ - ล	- ช - พ	- ม ร ร	- ม ร ร	ช ด ดรม	ร ม พ ช	- - - -
- ล - ช	- พ - ล	- ช - พ	- ม ร ร	- ม ร ร	ด ท ลท	ด ร - ด	- - - -
ม ร ด ท	ด ม ร ด	ม ร ด ท	ด ม ร ด	ทลช ล ท	ล ท ด ร	- ม ด ร	- - - -
ร ม ร ร	ด ท ล ล	ร ช ชลท	ล ท ด ร	ม ล ม ร	ด ท ล ท	ด ร ท ด	- - - -
ม ร ด ท	ด ม ร ด	ม ร ด ท	ด ม ร ด	ทลช ล ท	ล ท ด ร	- ม ด ร	- - - -
ร ม ร ร	ด ท ล ล	ร ช ชลท	ล ท ด ร	ม ล ม ร	ด ท ล ท	ด ร ท ด	- - - -

ท่อน ๒

- ล - ล	ม ล - มั	- - - รี่	- มั - -	- ช - ท	ล ท ช ล	ดํ - รี่ มั	- ชี่ - -
- ล - ล	ม ล - มั	- - - รี่	- มั - -	- ลี - ชี่	- มั - รี่	ดํ รี่ ล ดํ	- - - -
- ล - -	ดํ ล - ช	- - - พ	- ม - -	- ล - ช	- พ - ม	ร ดร ม	- - - -
- ล - -	ดํ ล - ช	- - - พ	- ม - -	- ล - ช	- ม - ร	ด ร ล ด	- - - -
ม ร ด ท	ด ม ร ด	ม ร ด ท	ด ม ร ด	ทลช ล ท	ล ท ด ร	- ม ด ร	- - - -
ร ม ร ร	ด ท ล ล	ร ช ชลท	ล ท ด ร	ม ล ม ร	ด ท ล ท	ด ร ท ด	- - - -
ม ร ด ท	ด ม ร ด	ม ร ด ท	ด ม ร ด	ทลช ล ท	ล ท ด ร	- ม ด ร	- - - -
ร ม ร ร	ด ท ล ล	ร ช ชลท	ล ท ด ร	ม ล ม ร	ด ท ล ท	ด ร ท ด	- - - -

เพลงเร็ว ท่อน ๑

- ล - มั	- รี่ - ล	- ดํ - รี่	- มั มั มั	- ชี่ - ดํ	- รี่ - มั	- ล - มั	- รี่ - ดํ
- มั - รี่	- ดํ - -	- มั - รี่	- ดํ - -	- ท ล ช	ล ท ดํ รี่	ดํ ทล ช	ล ท ช ล

ท่อน ๒

- ม - ล	- ล ท ดํ	- พี่ มั ดํ	มั ดํ ท ล	ล ท ล ล	ม พช ล	ท ล ม พ	ช ล - -
- ม - ล	- ล ท ดํ	- พี่ มั ดํ	มั ดํ ท ล	ล ท ล ล	ช พ ม ม	- ม๕ - ม	- ม - -

ท่อน ๓

- - - -	- ม - พ	- ล - พ	- ท - ล	- ม - พ	- ล - พ	ล พ ม พ	- ล - -
- - - -	- ม - พ	- ล - พ	- ท - ล	- - - -	- ท - ล	- พ พ พ	- ม - ร

ท่อน ๔

- - ล ร	ม ร ด ท	ล ด๒ - ท	- ด๒ - ท	- - ด ท	- - ด ท	- - ด ท	ด ท ล ร
- ท ร ม	พ ม ร ท	ร ท ล ท	ร ม - ร	- ท ม -	ร ท - ร	ม ร ล ท	- ร - -

ท่อน ๕

- ร - ท	- ร - ม	- พ - ม	- ร - ม	- ร - ท	ล พ ล ท	- - ร ท	ล พ ล ท
ล ท ร ท	ล พ - ล	- ท ร -	ล ท พ ล	- พ ม พ	ล ท ล ล	- ล๕ - ล	- ล - -

ทำนองลงจบ

- ซ - ล	- ซ - ล	- ร พ ม	- พ ร ม	- ซ - ล	- ซ - ล	- ร พ ม	- พ ร ม
- ซ - ท	ล ซ - ล	- - - -	- - - -				

เพลงระบำปรีดิ์เปรมวานร

เพลงระบำปรีดิ์เปรมวานรนี้ ครุฑน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ได้นำทำนองเพลงวรเชษฐ์ ซึ่งเป็นเพลงในอัตราชั้นเดียว ของเก่า บรรเลงรวมอยู่ในเพลงเรื่องเขมรใหญ่ มาแต่งขยายเป็นอัตราสองชั้น ใช้บรรเลงติดต่อกับทำนองเพลงวรเชษฐ์ (ของเก่า) อัตราชั้นเดียว รวมเรียกว่า เพลงระบำปรีดิ์เปรมวานร

สำหรับหน้าทับที่ใช้ประกอบเพลงระบำปรีดิ์เปรมวานรนี้ ได้นำหน้าทับ “ ป๊ะ พรีด ป๊ะ ” ซึ่งเป็นหน้าทับพิเศษหน้าทับหนึ่งของตะโพน หน้าทับนี้ โบราณจารย์ได้คิดประดิษฐ์ขึ้น เพื่อใช้สำหรับบรรเลงประกอบการแสดงโขน ให้มีลีลาสอดคล้องกับท่าเต้นตอนหนึ่งในช่วงตรวจพลของการแสดงโขน ภาษาของโขนมักจะเรียกว่า “ ออก ป๊ะเท่งป๊ะ ” เพื่อให้เหมาะสมกับทำนองเพลง ซึ่งมีท่วงทำนองและลีลากระฉับกระเฉง สนุกสนาน

เพลงระบำปรีดิ์เปรมวานรนี้ ใช้บรรเลงประกอบการแสดงชุดระบำปรีดิ์เปรมวานร ซึ่งเป็นชุดการแสดงที่วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี ประดิษฐ์สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ โดยนำออกบรรเลงครั้งแรก ในงานแสดงนิทรรศการและผลงานทางศิลปวัฒนธรรม ของสถานศึกษา ในสังกัดกรมศิลปากร เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๖

เพลงระบำปรีดิ์เปรมวานร

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ประพันธ์ทำนองเพลง

สองชั้น ท่อน ๑

ร - ร ม	- ร - ล	ร - ร ม	- ร - ล	- ล - ล	- ม - ล	ล ล ม ล	- ช - ม
ร - ร ม	- ร - ล	ร - ร ม	- ร - ล	- ล - ล	- ม - ล	ล ล ม ล	- ช - ม
- ด ร ม	ม - ช ล	- ม - ล	- ช - ม	- ล ล ล	ท ล ช ม	ด ร ม ร ม	ช - ล ท
- - ท ท	ร ม ร ท	ท ท ร ม	ร ม ร ท	- - ช ท	ล ช ล ท	ล ช รื ท	ล ช ล ท
- - ท ท	ร ม ร ท	ท ท ร ม	ร ม ร ท	- - ช ท	ล ช ล ท	ล ช รื ท	ล ช ล ช
- - ท ท	ร ม ร ท	ท ท ร ม	ร ม ร ท	- - ช ท	ล ช ล ท	ล ช รื ท	ล ช ล ท
- - ท ท	ร ม ร ท	ท ท ร ม	ร ม ร ท	- - ช ท	ล ช ล ท	ล ช รื ท	ล ช ล ช
- ช ช ช	- ม - ช	ม - ล ช	- ม - ช	ช ร ม ร	ท ร ม ช	ททท ล ช	ม - ม ช
- ช ช ช	- ม - ช	ม - ล ช	- ม - ช	ช ร ม ร	ท ร ม ช	- ม ล ช	- ฟ๒ - ม
- ช ช ช	- ม - ช	ม - ล ช	- ม - ช	ช ร ม ร	ท ร ม ช	ททท ล ช	ม - ม ช
- ช ช ช	- ม - ช	ม - ล ช	- ม - ช	ช ร ม ร	ท ร ม ช	- ม ล ช	- ฟ๒ - ม

ท่อน ๒

- ล ล ล	ร ม ช ล	ท ล ช ม	ช ล - -	- ล ล ล	ร ม ช ล	- - ท ล	ช ม - -
ช ร ม ร	ท ร ม ช	ล ช ม ร	ม ช - -	ช ร ม ร	ท ร ม ช	- - ล ช	ม ร - -

ท่อน ๓

- รื - รื	ร ม ฟชล	- ล ล ล	- ดื - รื	- รื - รื	- ดื รื มื	- ชื - มื	- รื - ดื
- รื - รื	ร ม ฟชล	- ล ล ล	- ดื - รื	- รื - รื	ช ล ดื รื	- มื รื ดื	- ล ล ล

ท่อน ๔

- ม - ช	- ม - ช	- - ม	ม ช - -	ช ช ล ท	รื - มื	ชื - ชื รื	มื ชื - -
- ม - ช	- ม - ช	- - ล ช	ม ช - -	ช ร ม ร	ท ร ม ช	- - ล ช	ม ช - -
- ม - ช	- ม - ช	- - ม -	ม ช - -	ช ช ล ท	- รื - มื	ชื - ชื รื	มื ชื - -
- ม - ช	- ม - ช	- - ล ช	ม ช - -	ช ร ม ร	ท ร ม ช	- - ล ช	ม ช - -
มื มื มื ท	รื รื รื ล	- มื รื ท	รื ล - -	- ท - รื	มื ชื - มื	- มื รื ท	รื ล - -
มื มื มื ท	รื รื รื ล	- มื รื ท	รื ล - -	- ท - รื	มื ชื - มื	- มื รื ท	รื ล - -
ท ช ล ท	- ล ล ล	- รื - ท	- ล ล ล	ท ช ล ท	- ล ล ล	- รื - ท	- ล ล ล
- รื - ท	- ล ล ล	ท ช ล ท	- ล ล ล	- รื - ท	- ล ล ล	ท ช ล ท	- ล ล ล

ทำนองท้าย สองชั้น

- ล - ล	ล ทุ ดรม	- ม - ม	ดรม ซ ล	ท ล ซ ล	- ท - ตั	รื ตั ท ตั	- รื - ล
- ท ล ล	- ท ล ล	- ท ล ล	- ท ล ล	- - - -	ล ทุ ล ล	- ท ล ล	- ท ล ล

ชั้นเดียว ท่อน ๑

- ล ล ล	- ม - ล	- - ม ล	- ซ - ม	- ล ล ล	- ม - ล	- - ม ล	- ซ - ม
- ล ล ล	- ซ - ม	- ร - ซ	- ล - ท	- - ซ ท	ล ซ ล ท	- - รื ท	ล ซ ล ท
- - ซ ท	ล ซ ล ท	- - รื ท	ล ซ ล ซ	- - ซ ท	ล ซ ล ท	ล ซ รื ท	ล ซ ล ท
- - ซ ท	ล ซ ล ท	ล ซ รื ท	ล ซ ล ซ	- ซ - ซ	- ม - ซ	ม - ล ซ	- ม - ซ
- ซ - ซ	- ม - ซ	ม - ล ซ	- พ๒ - ม	- ซ - ซ	- ม - ซ	ม - ล ซ	- ม - ซ
- ซ - ซ	- ม - ซ	ม - ล ซ	- พ - ม				

ท่อน ๒

- ล - ล	ร ม ซ ล	- - ท ล	ซ ม - -	ซ ร ม ร	ท ร ม ซ	- - ล ซ	ม ร - -
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ท่อน ๓

- รื - รื	ด ตั รื มื	- ซื - มื	- รื - ตั	- พ ซ ล	- ตั - รื	- มื - รื	- ตั - ล
-----------	------------	-----------	-----------	---------	-----------	-----------	----------

ท่อน ๔

- ม - ซ	- ม - ซ	- - ล ซ	ม ซ - -	ซ ร ม ร	ท ร ม ซ	- - ล ซ	ม ซ - -
- ม - ซ	- ม - ซ	- - ล ซ	ม ซ - -	ซ ร ม ร	ท ร ม ซ	- - ล ซ	ม ซ - -
ท ซ ล ท	- ล ล ล	- รื - ท	- ล ล ล	ท ซ ล ท	- ล ล ล	- รื - ท	- ล ล ล
- รื - ท	- ล ล ล	ท ซ ล ท	- ล ล ล	- รื - ท	- ล ล ล	ท ซ ล ท	- ล ล ล

ทำนองท้าย ชั้นเดียว

- ม - ม	ดรม ซ ล	ซ ล ท ตั	รื ตั ท ล	- ท ล ล	- ท ล ล	- ท ล ล	- ท ล ล
ท ซ ล ท	- ล - ตั	รื ตั ท ตั	- รื - ล				

เพลงฟ้อนพวน

จากการที่กรมศิลปากร มีแนวนโยบายให้แต่ละวิทยาลัย ฯ ได้คิดประดิษฐ์การแสดงชุดใหม่ โดยชุดที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่นั้น ต้องมีความเป็นมาสอดคล้องกับพื้นที่ตั้ง ตามนโยบายนี้ วิทยาลัยนาฏศิลปชลบุรี ได้ประดิษฐ์มาแล้วหลายชุด อาทิเช่น ระบำบนารายณ์ ระบำลวปุระ ระบำปรีดีเปรมมานร เป็นต้น ระบำต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ ไม่มีบทร้องที่กล่าวถึงความเป็นมา คงใช้ทำรายการแต่งกาย และทำนองเพลงที่จะใช้เป็นสื่อให้ทราบที่มาเท่านั้น

ในการประดิษฐ์ระบำชุด “ฟ้อนพวน” นี้ ต้องการเน้นให้ระบำชุดนี้มีเนื้อร้องที่กล่าวถึงความเป็นมาของชนชาวพวน ซึ่งได้อาศัยอยู่ในพื้นที่หลายหมู่บ้านหลายตำบล เขตอำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ครูวัฒนา โกศินานนท์ อดีตผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปชลบุรี ได้ประพันธ์บทร้องเพลงฟ้อนพวนขึ้น เป็นเพลง ๒ ท่อนและได้เรียบเรียงทำนองร้องขึ้นจากความนึกคิด โดยนำเพลงที่มีสำเนียงลาว เช่น เพลงลาวกระตูก ก็และสร้อยเพลงของลาวกระตบไม้ มาดัดแปลงเรียบเรียงประดิษฐ์ทำนองในท่อนแรกและทำนองเพลงลาวสองคอน มาใช้ในท่อน ๒ เพื่อให้มีสำเนียงลาวมากที่สุด ตามบทร้องดังนี้

ชนเผ่าหนึ่ง ยิ่งใหญ่ เหล่าไทยพวน	ตามสำนวน ขวนใจ ให้สืบสาว
มีหลายหลาก มากมาย เชื้อสายลาว	ที่ยืนยาว เผ่าพงศ์ คงชีวี
จากแผ่นย่าน ดานดิน ถิ่นเชียงขวาง	ข้ามโขงกว้าง ขวางทอด ทางวิถี
มาแผ้วถาง สร้างภพ ที่ลพบุรี	แถบบ้านหมี่ ดีเลิศ เจิดก่าจาย
รักสงบ สบสนุก ทุกชีวิตม์	ทั้งศิลปศาสตร์ ประเพณี มีมากมาย
ล้วนนิราศ ปราศทุกข์ สุขสบาย	ร่วมร้องรำย กรายกร รำฟ้อนพวน

ส่วนทำนองเพลงที่บรรเลงต่อท้ายบทร้อง ครูน้าว่า ร่มโพธิ์ทอง เป็นผู้ประพันธ์ขึ้นใหม่ โดยได้นำทำนองเพลงปลุกใจเพลงหนึ่ง (จำชื่อเพลงไม่ได้) เป็นเพลงที่ท่านเรียนในวิชาขับร้องเพลงไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ (ประมาณ พ.ศ. ๒๔๘๕) โดยมีเนื้อร้อง ดังนี้

“ รื่นเรื่งกันเถิดเหวย รื่นเรื่งกันเถิดหว่า ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว ใครแบ่งแย่งเอา เราก็ต้องสู้มัน (สร้อย)..... อหู่ อมิตร ที่คิดประทุษ เราต้องยงยุทธ จนสุดชีวิต มง...มง ๆๆ รื่นเรื่งกันเถิดเหวย รื่นเรื่งกันเถิดหว่า ทำไรไถนา หาเข้ากินค่า ถึงแม้จนยาก ลำบากตรากตรำ ก็ร้องก็รำ กันให้สนุกเอย ”

ครูน้าว่า ได้นำโครงสร้างทำนองเพลงดังกล่าว มาประพันธ์ขึ้นใหม่ โดยการแต่งขยายให้เป็นอัตราสองชั้นและตัดลงเป็นชั้นเดียว โดยประพันธ์ท่วงทำนองและสำนวนเพลงให้มีสำเนียงลาว ซึ่งในช่วงทำนองตอนท้ายของเดิมนั้น จะเว้นจังหวะให้โหม่งบรรเลง เมื่อประพันธ์ขึ้นใหม่ ครูน้าว่า ได้ประพันธ์เป็นทำนองในรูปแบบของ “ซุ่ม” แทนช่วงที่เว้นจังหวะของเดิมขึ้นใหม่ด้วย เพลงฟ้อนพวน เป็นเพลงท่อนเดียว มีเพียงเปลี่ยน

เพลงฟ้อนพวนนี้ ใช้บรรเลงประกอบการแสดงชุดฟ้อนพวน ซึ่งเป็นชุดการแสดงที่วิทยาลัย - นาฏศิลปชลบุรี ประดิษฐ์สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ โดยนำออกบรรเลงครั้งแรก ในงานแสดงนิทรรศการและผลงานทางศิลปวัฒนธรรม ของสถานศึกษา ในสังกัดกรมศิลปากร เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๑

เพลงฟ้อนพวน

ครุฑน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ประพันธ์ทำนองเพลง

ทำนองนำ (ทำนองคล้ายเพลงรำ)

ฟ ช ล - ล	- - - ร	- - - ท	- - - ม	- - - ร	- - - ช	- - - ม	- - - ล
- - - ม	- ร - ท	- - - ม	- ร - ล	- - - ม	- ร - ท	- - - ม	- ร - ล
- - - ร	- ท - ล	- - - ร	- ท - ล	- - - ร	- ท - ล	- - - ร	- ท - ล
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ท - ช	- - ล ท	- ร - ร	- ร - ช

สองชั้น เทียวแรก

- - - -	- - - ช	- - - -	- - - ล	- - - ท	- - - ล	ท ล ช ล	- ท - ร
- - - -	- - - ร	- - - ม	- - ท ร	- - - ท	- ล - ร	- - - ท	- ม - ช
- - - -	- ช - ล	- - - -	- ช - ท	- - - -	- ช - ล	- - - -	- ม - ช
- - - -	- ช - ล	- - ท ล	- - ม ช	- - - -	- ม - ช	- - ล ช	- - ร ม
- - - -	- ล - ท	- - ร ท	- - ล ท	- - - -	- ช - ล	- - ท ล	- - ช ล
- - - -	- ช - ท	- - - -	- ช - ล	- - ร ท	- - ช ล	- - ท ช	- - ม ช
- - - -	- ช - ม	- - - -	- ช - ม	- - - -	- ช - ม	- ช - ล	ช ท ล ล
- - - -	- ช - ม	- ช - ล	ช ท ล ล	- - ช ม	- ช - ล	- ช - ม	- ร - ช
(ร ร ม ร	ท ร ม ร)	ร ร ม ร	ท ร ม ช	(ร ร ม ร	ท ร ม ช)	ร ช ล ท	ล ช ม ช
(ร ร ม ร	ท ร ม ร)	ร ร ม ร	ท ร ม ช	(ร ร ม ร	ท ร ม ช)	ร ช ล ท	ล ช ม ล
(ร ร ม ร	ท ร ม ร)	ร ร ม ร	ท ร ม ช	(ร ร ม ร	ท ร ม ช)	ร ช ล ท	ล ช ม ช
(ร ร ม ร	ท ร ม ร)	ร ร ม ร	ท ร ม ช	(ร ร ม ร	ท ร ม ช)	ร ช ล ท	ล ช ม ล
- - - ม	ร ม ช ล	- - - ท	ล ช ม ล	- - - ท	ล ท ร ม	- ร - ท	ล ช ม ล
- ม ร ม	ร ม ช ล	- ท ล ท	ล ช ม ล	- ท ล ท	ล ท ร ม	ร ท ล ท	ล ช ม ล

เทียวหลัง

- - - -	- - - ช	- - - -	- - - ล	- - - ท	- - - ล	ช ม ร ม	ช ล ช ร
- - - ม	ร ม ร ร	- ช - ม	ร ม ร ร	- ท ล ท	ร ม ร ร	- ม ร ม	ช ล ช ช
- - - ล	ช ล ช ช	- ม ร ม	ช ล ช ช	- ช ล ท	ล ช ล ท	- ช ล ท	ล ช ม ช
- - - ล	ช ล ช ช	- ม ร ม	ช ล ช ช	- ช ล ท	ล ช ม ช	- ช ล ช	ม ช ร ม
- - - ช	ล ท ล ท	- ม ร ม	ร ท ล ท	- ท ล ช	ร ช ล ท	- ท ล ท	ล ช ม ล
- - - ท	ล ท ร ม	- ร - ท	ล ท ช ล	- ท ล ท	ล ท ร ม	ร ท ล ช	ล ช ม ช
- - - ช	ล ช ม ช	- ช ล ช	ฟ ม ร ม	- ม ช ม	ร ท ร ม	- ล ท ล	ช ม ช ล

- - - ม	ร ม ช ล	- ล - ท	ล ท ช ล	- ช ล ท	ล ช ม ช	- ช ม ร	ท ร ม ช
(- - - ร	ม ร ม ช	ม ช ม ร	ช ร ม ช)	ร ช ล ท	ล ช ม ช	ม ช ม ร	ช ร ม ช
(- - - ร	ม ร ม ช	ม ช ม ร	ช ร ม ช)	ร ช ล ท	ท ท รื มื	ชื มื รื ท	ล ช ม ล
(- - - ร	ม ร ม ช	ม ช ม ร	ช ร ม ช)	ร ช ล ท	ล ช ม ช	ม ช ม ร	ช ร ม ช
(- - - ร	ม ร ม ช	ม ช ม ร	ช ร ม ช)	ร ช ล ท	ท ท รื มื	ชื มื รื ท	ล ช ม ล
- - ล ร	ม ร ล ล	- - รื รื	มื รื ล ล	- - มื มื	รื ท ล รื	ท ล ช ท	ล ช ม ล
ท ล ล ร	ม ร ล ล	ท ล รื รื	มื รื ล ล	ท ล มื มื	รื ท ล รื	ท ล ช ท	ล ช ม ล

ชั้นเดียว เทียบแรก

ท ล ช ล	- ท - ล	- ท - รื	- มื ท รื	- ล ท รื	- มื ท รื	- มื รื ท	รื ท ล ช
- ม ช ล	ท ล ช ม	- ล ม ช	- ล ม ช	- ท ร ม	ร ม ช ล	ท ล ช ล	ท ล ช ม
- - ท ช	ล ท ล ท	ล ท รื ม	ช ล ช ล	- ท รื ท	รื ม ช ล	ช ล ท ล	ท ร ม ช
- - ท ล	ช ม ช ม	- - ร ม	ช ล ช ล	- - ท ล	ช ม ช ล	ช ล ท ล	ช ม - ช
(ร ร ม ร	ท ร ม ช)	ร ช ล ท	ล ช ม ช	(ร ร ม ร	ท ร ม ช)	ร ช ล ท	ล ช ม ล
(ร ร ม ร	ท ร ม ช)	ร ช ล ท	ล ช ม ช	(ร ร ม ร	ท ร ม ช)	ร ช ล ท	ล ช ม ล
- ม ร ม	ร ม ช ล	- ท ล ท	ล ช ม ล	- ท ล ท	ล ท รื มื	รื ท ล ท	ล ช ม ล

เทียบหลัง

ท ล ช ล	- ท - ล	- ช - ม	ร ม ร ร	- ท ล ท	ร ม ร ร	- ม ร ม	ช ล ช ช
- - - ม	ร ม ช ล	- ล ช ล	- ช ม ช	- ช ล ท	ล ช ม ช	- ช ล ช	ม ช ร ม
- ท ล ช	ร ช ล ท	- มื รื มื	รื ท ล ท	- ท ล ช	ร ช ล ท	- ท ล ท	ล ช ม ล
- - - ท	ล ท รื มื	- รื - ท	ล ท ช ล	- ท ล ท	ล ท รื มื	รื ท ล ช	ล ช ม ช
(- - - ร	ม ร ม ช)	ม ช ม ร	ช ร ม ช	(- - - ร	ม ร ม ช)	ร ช ล ท	ล ช ม ล
(- - - ร	ม ร ม ช)	ม ช ม ร	ช ร ม ช	(- - - ร	ม ร ม ช)	ร ช ล ท	ล ช ม ล
ท ล ล ร	ม ร ล ล	ท ล รื รื	มื รื ล ล	ท ล มื มื	รื ท ล รื	ท ล ช ท	ล ช ม ล

ทำนองลงจบ

- - - -	ท ร ม ช	- ช - ล	ช ล - ท	- รื - ล	ท ล ช ล	- ท - ช	ล ช ม ช
---------	---------	---------	---------	----------	---------	---------	---------

เพลงระบำทานตะวัน

เพลงระบำทานตะวันนี้ ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ผู้อำนวยการด้านดนตรีไทย วิทยาลัยนาฏศิลป์ ลพบุรี ได้ประพันธ์ขึ้น เพื่อใช้บรรเลงประกอบการแสดงชุดระบำทานตะวัน โดยได้นำทำนองเพลงเร็ว ที่มีอัตรา จังหวะชั้นเดียวเพลงหนึ่ง มาเป็นต้นแบบและโครงสร้างในการประพันธ์

เพลงระบำทานตะวัน ประกอบด้วยโครงสร้างของทำนองเพลง ดังนี้

- ทำนองนำ
- ทำนองร้อง ซึ่งสอดประสานกับทำนองดนตรี
- ทำนองเพลง อัตราจังหวะสองชั้น
- ทำนองเพลง อัตราจังหวะชั้นเดียว
- ทำนองลงจบ

เพลงระบำทานตะวันนี้ ใช้บรรเลงประกอบการแสดงชุดระบำทานตะวัน ซึ่งเป็นชุดการแสดง ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ประดิษฐ์สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ โดยนำออกบรรเลงครั้งแรก ในงานแสดงนิทรรศการ และผลงานทางศิลปวัฒนธรรมของสถานศึกษา ในสังกัดกรมศิลปากร เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๕

เพลงระบำทานตะวัน

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ประพันธ์ทำนองเพลง

ทำนองนำ

- - - ชื	- - - มื	- - - รื	- - - ท	- - - ล	- ช - ม	- ร - มื	- รื - ท
- - - ชื	- - - มื	- - - รื	- - - ท	- - - ล	- ช - ม	- ร - ท	- ล - ช

ดนตรีคลอร้อง ท่อน ๑

- - - ชื	- - - มื	- - - รื	- - - ท	- ชื - มื	- รื - ท	- - - ล	ช มื รื ท
- - - ช	- - - ม	- - - ร	- - - ท	- ชื - มื	- รื - ท	- - - ล	รื ท ล ช

ท่อน ๒

- - - ท	- - - ล	- - - ช	- - - ม	- - - ร	- - - รื	- - - ชื มื	รื ท - ล
- - - ท	- - - ล	- - - ช	- - - ม	- - - ร	- - - รื	- - - ล	รื ท ล ช

สองชั้น ท่อน ๑

- - - -	- ร - ช	- ช - ล	- ท - รื	- - ท ล	ท รื - -	มื รื ชื มื	- รื - ท
- - - -	- - - รื	- - - มื	- - รื ท	- - ล ช	- - ล ท	- - รื มื	- - รื ท
- - - -	- ท - ล	- - ช ล	- ท - รื	- - ท ล	ท รื - -	มื รื ชื มื	- รื - ท
- - - -	- - - ท	- - ล ช	- - ล ท	- - รื มื	- - รื ท	- - ล ท	- - ล ช

ท่อน ๒

- - - -	- ล - ท	- - ล ท	ล ช - ล	- ท - -	ล ช - ล	- - - ช	- - - ม
- - - -	- ล ท ล	- ช ล ช	- ม ช ม	- ท ร ท	- ม ช ม	- ท รื ท	- ล ท ล
- - - -	- รื - ท	- - ล ท	ล ช - ล	- ท - -	ล ช - ล	- - - ช	- - - ม
- - - -	- ล ท ล	- ช ล ช	- ม ช ม	- ร ม ร	- ท รื ท	- ล ท ล	- ช ล ช

ชั้นเดียว ท่อน ๑

Copyright by Mahidol University

- ชื - มื	- รื - มื	- - ชื มื	รื มื - -	- มื รื มื	- มื รื มื	- - รื มื	รื ท - -
- ชื - มื	- รื - มื	- - ชื มื	รื ท - -	- ม ร ม	ช ม ร ท	- ท ล ท	รื ท ล ช

ท่อน ๒

- ม ช ล	ท ล ช ม	รื ท - ล	- ช - ม	มื รื ท ล	ท ล ช ม	มื รื ท ล	- - - -
รื ท รื ล	รื ท รื ล	รื ท รื ล	- ล - -	ท ล ช ม	- ช - ล	ท ล รื ท	- ล - ช

ทางเปลี่ยน ท่อน ๑

- ช ล ช	- ม ช ม	- ร ม ร	- ม ช ม	- ท ร ท	- ม ช ม	ช ม ร ท	- - - -
- รื มื รื	- ท รื ท	- ล ท ล	- ท รื ท	- ม ช ม	- ท รื ท	รื ท ล ช	- - - -

ท่อน ๒

- ม ช ล	ท ล ช ม	รื ท - ล	- ช - ม	มื รื ท ล	ท ล ช ม	มื รื ท ล	- - - -
รื ท รื ล	รื ท รื ล	รื ท รื ล	- ล - -	ท ล ช ม	- ช - ล	ท ล รื ท	- ล - ช

ทำนองลงจบ

- - - ชื	- - - มื	- - - รื	- - - ท	- - - ล	- ช - ม	- ร - มื	- รื - ท
- - - ชื	- - - มื	- - - รื	- - - ท	- - - ล	- ช - ม	- ร - ท	- ล - ช

เพลงระบำทานตะวัน

เพลงระบำทานตะวันนี้ ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ผู้อำนวยการด้านดนตรีไทย วิทยาลัยนาฏศิลป์ ลพบุรี ได้ประพันธ์ขึ้น มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้บรรเลงประกอบการแสดงชุดระบำทานตะวัน ซึ่งวิทยาลัยฯ ได้ คิดประดิษฐ์สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ โดยได้นำทำนองเพลงลาวลำปางเล็ก อัตราจังหวะสองชั้น มาเป็นต้นแบบและ โครงสร้างในการประพันธ์ แต่ต่อมาวิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ได้คิดประดิษฐ์สร้างสรรค์ระบำทานตะวันชุดใหม่ ขึ้นแทนเพลงระบำทานตะวันชุดนี้

Copyright by Mahidol University

เพลงระบำทานตะวัน

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ประพันธ์ทำนองเพลง

ทำนองนำ

- - - -	ร ม ช ล	- - ช ล	ดํ รํ ดํ รํ	- - ดํ ล	ช ม ร ช	ม ร ด ม	ร ด ล ร
- - - -	ร ม ช ล	- - ช ล	ดํ รํ ดํ รํ	- - ชํ มํ	รํ ดํ ล รํ	ดํ ล ช ดํ	ล ช ม ช
- - - -	ร ม ช ล	- - ช ล	ดํ รํ ดํ รํ	- - ดํ ล	ช ม ร ช	ม ร ด ม	ร ด ล ร
- - - -	ร ม ช ล	- - ช ล	ดํ รํ ดํ รํ	- - ชํ มํ	รํ ดํ ล รํ	ดํ ล ช ดํ	ล ช ม ช
- - - -	ดํ ล ช ม	- - ร ม	ช ล ดํ ช	- - ดํ ล	ช ล ดํ ม	ช ม ร ม	ช ล ดํ ช
- - - -	รํ ดํ ล ช	- - ร ม	ช ล ดํ ช	- - ดํ ล	ช ล ดํ ม	ช ม ร ม	ช ล ดํ ช

สองชั้น

- - - -	- - - ช	- - - ล	- ดํ - รํ	- - ชํ มํ	รํ ดํ ล รํ	- - มํ รํ	- มํ - ชํ
- - - -	- ดํ - ลํ	- ชํ - มํ	- รํ - ชํ	- - - มํ	- - รํ ชํ	- - - มํ	- - รํ ดํ
- - - -	- รํ - รํ	- - - ท	- - - ล รํ	- - - -	- รํ - รํ	- - - ท	- - - ล ช
- - - -	- ชํ - มํ	- รํ - ท	- ล - ช	ท ล ช ม	- ช - ล	- - - ท	- - ดํ รํ
- - - -	- ช - รํ	- ช ช ช	ร ช - รํ	- - - -	ชํ มํ รํ ดํ	- - รํ มํ	- - ดํ รํ
- - - -	- ช - รํ	- - ดํ ท	- - ดํ รํ	- - - -	ชํ มํ รํ ดํ	- - รํ มํ	- - ดํ รํ
- - - -	- ช ช ช	- - ช ล	- - ฟ ช	- - - -	- รํ รํ รํ	- - รํ มํ	- - ดํ รํ
- - - -	ชํ มํ รํ ดํ	- - รํ มํ	- - ดํ รํ	- - - -	ชํ มํ รํ ดํ	- - - -	- ท - ดํ
- - - -	- ท - รํ	- - - -	- ท - ดํ	- - ท รํ	- - ท ดํ	- ช - ล	ช ฟ - ช
- - - -	- - - ร	- - ฟ ช	- - ฟ ช	- ล - ช	- ล - ร	- - ฟ ช	- - ฟ ช
- - - -	- - - ร	- ฟ - ช	- ล - ร	- ล - ช	- ล - ร	- - ฟ ช	- - ฟ ช
- - - -	- - - ร	- - ฟ ช	- - ฟ ช	- ล - ช	- ล - ร	- - ฟ ช	- - ฟ ช
- - - -	- - - ร	- ฟ - ช	- ล - ร	- ล - ช	- ล - ร	- - ฟ ช	- - ฟ ช

ชั้นเดียว

- ช - ล	- ดํ - รํ	- ชํ - มํ	- รํ - ชํ	- มํ มํ มํ	- รํ - ชํ	- ลํ ชํ มํ	- รํ - ดํ
- รํ รํ รํ	- ชํ - มํ	- รํ - ท	- ล - ช	ท ล ช ม	- ช - ล	- ท ท ท	- ดํ - รํ
- ช - รํ	- มํ ดํ รํ	- มํ รํ ดํ	รํ มํ - รํ	- ชํ - รํ	- มํ ดํ รํ	- มํ รํ ดํ	รํ มํ - รํ
- ช - ล	ช ล ฟ ช	- รํ - มํ	รํ มํ ดํ รํ	- ชํ - มํ	- รํ - ดํ	- รํ ดํ ท	- ดํ - -
- ท - รํ	- ท - ดํ	- ช - ล	ช ฟ - ช	- - - ร	ฟ ช ฟ ช	ล ช ล ร	ฟ ช ฟ ช
- ล - ช	- ล - ร	- ร ฟ ช	ฟ ล ฟ ช	- - - ร	ฟ ช ฟ ช	ล ช ล ร	ฟ ช ฟ ช
- ล - ช	- ล - ร	- ร ฟ ช	ฟ ล ฟ ช				

ผลงานการประพันธ์ “เพลงมอญ”

Copyright by Mahidol University

เพลงมอญบางระจันรำลึก

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ประพันธ์ทำนอง

สองชั้น ท่อน ๑

----	--- ล	--- ล	--- ม	- ร - -	- ด - ร	- ม - ล	--- ล
----	--- ล	- ล - -	ด ร ม ล	- ด - ล	- ช - ด	--- ร	--- ม
----	- ม - ช	- - ล ช	- ล ล ล	- ท - ช	- ล ล ล	- ฟ - ร	- ม ม ม
----	- ด - ร	- - ด ร	- ม - ล	----	- ด - ร	ด ร ม ม	- ช - ล

ท่อน ๒

----	--- ม	--- ล	- ล - ม	- ช - ด	- ร - ม	- ร - ด	- ท - ล
----	- ด - ร	--- ม	- - ด ร	- ด - ล	- ช - ด	--- ร	--- ม
----	--- ฟ	- ม - ฟ	- ช - ล	- ร - ท	- ช - ล	ม ช - -	มร - ม
----	- ม - ล	- ด - ร	- ด - ม	--- ด	- ร - -	ด ร ม ม	- ช - ล

ท่อน ๓

----	----	--- ร	--- ร	----	- ด ร ม	- ช - ม	- ร - ด
----	- ร - ช	ร ช ล ท	ล ช ล ด	ร ร ม ร	- ม - ช	ท ช ล ท	ล ช ล ม
----	- ม - -	ม ฟ ม ม	ล ม - ล	ล ท ล ล	ม ฟ ช ล	- ร ช -	ด ฟ ท ม
- ม - ม	- ล - ม	ล ม ช ม	ร ด ท ล	ช ด ร ม	ร ด ท ล	ช ล ช ม	ร ด ท ล

เพี้ยนเปลี่ยน ท่อน ๑

----	----	ม ม ล ม	- ล - ล	- - ม ล	- ม - -	ม ม ร ด้	ท ด้ ร ด้
----	ม ด ร ม	ม ม ร ด้	ท ด้ ร ด้	ฟ ช ล ม	- ช - ล	ท ล ช ล	ท ด้ ร ด้
----	----	ม ม ล ม	ล ม - ล	- ม ล ม	- ล - -	ท ท ล ช	ฟ ช ล ม
----	- ด - ร	- - ด ร	- ม - ล	----	ช ล ด้ ร	ด ร ม ช	- ม - ล

ท่อน ๒

----	----	ล ล ม ล	ม ม - -	ม ล ม ล	- ม - -	ม ม ร ด้	ท ด้ ร ด้
----	- ช ท ล	ฟ ช ล ม	- ช - ล	- ช ท ล	- ท ช ล	- ร ด้ ม	- ฟ ด้ ม
----	----	ม ม ล ม	ล ม - ล	- ม ล ม	- ล - -	ท ท ล ช	ฟ ช ล ม
----	ม ร ด้ ล	- ล ด้ ล	ช ด้ ร ด้	--- ด	- ร - -	ด ร ม ช	- ม - ล

ท่อน ๓

- ช - ช	ร ช - ล	- - - ท	- ดิ - -	มิ ดิ รมิ	- ล - ริ	- ช - ท	ล ดิ - -
- ช - ช	ร ช - ล	- - - ท	- ดิ - -	- มิ ริ ดิ	- ช - ดิ	ช ดิ รมิ	- มิ - -
ร ม ร ร	ล ร - ล	- ท ล ล	- ล - -	ล ท ล ล	- ล ช ช	- ฟ ม ม	- ม - -
- ม - ม	- ล - ม	ล ม ช ม	ร ด ท ล	ช ด ร ม	ร ด ท ล	ช ล ช ม	ร ด ท ล

เพลงเร็ว (อัตราชั้นเดียว) ท่อน ๑

- ล - ม	- ล - ล	- ม - ล	- ม - มิ	- - มิ มิ	ริ ดิ รมิ	มิ มิ ริ ดิ	ท ดิ ริ ลิ
- ดิ มิ ริ	ริ ดิ ทิ ลิ	ช ล ท ม	- ช - ล	ดิ - ริ มิ	ริ ดิ ท ล	ท ล ช ล	ท ดิ รมิ
- ล - ม	- ล - ล	- ช ม ช	- ล - -	ม ล ล ม	ล ม ล ล	ช ช ม ช	- ม - -
ท ล ช ม	ล ช ม ร	ม ร ด ร	ม ล - -	ท ช ล ท	ล ท ดิ ริ	ดิ ช ดิ มิ	ริ ล - -

ท่อน ๒

- ล - ม	- ล - ล	- ม - ล	- ม - มิ	- - มิ มิ	ริ ดิ รมิ	มิ มิ ริ ดิ	ท ดิ ริ ลิ
- ช ท ล	- ท ช ล	ช ล ท ม	- ช - ล	- ช ท ล	- ท ช ล	- ริ ฟิ มิ	- ฟิ ริ มิ
- ล - ม	- ล - ล	- ช ม ช	- ล - -	ม ล ล ม	ล ม ล ล	ช ช ม ช	- ม - -
ท ล ช ม	ล ช ม ร	ม ร ด ร	ม ล - -	ท ช ล ท	ล ท ดิ ริ	ดิ ช ดิ มิ	ริ ล - -

ท่อน ๓

- ช - ล	- ท - ดิ	ริ ดิ รมิ	- ริ - ดิ	- ท - ล	- ช - ม	ร ด ร ม	- ร - ด
- ช - ล	- ท - ดิ	ริ ดิ รมิ	- ริ - ดิ	- มิ - ริ	- ดิ - ท	ล ช ล ท	- ล - มิ
- ล - ม	- ล - ล	- ช ม ช	- ล - -	ม ล ล ม	ล ม ล ล	ช ช ม ช	- ม - -
ท ล ช ม	ล ช ม ร	ม ร ด ร	ม ล - -	ท ช ล ท	ล ท ดิ ริ	ดิ ช ดิ มิ	ริ ล - -

เพลงเร็ว (อัตราครึ่งชั้น) ท่อน ๑

- ม - ล	- ม - มิ	- - มิ มิ	ริ ดิ ท ล	ช ล ท ม	- ช - ล	ท ล ช ล	ท ดิ รมิ
- ล ล ล	- ช - ล	ม ช ล ช	ม ช ร ม	มิ ดิ รมิ	ริ ดิ ท ล	ช ดิ รมิ	ริ ดิ ท ล

ท่อน ๒

- - มิ มิ	ริ ดิ รมิ	มิ มิ ริ ดิ	ท ดิ ริ ล	- ช ท ล	- ท ช ล	- ริ ฟิ มิ	- ฟิ ริ มิ
- ล ล ล	- ช - ล	ม ช ล ช	ม ช ร ม	มิ ดิ รมิ	ริ ดิ ท ล	ช ดิ รมิ	ริ ดิ ท ล

ท่อน ๓

- - ช ล	ช ล ท ดิ	มิ ดิ รมิ	- ริ - ดิ	- มิ - ริ	- ดิ - ท	ล ช ล ท	- ล - มิ
- ล ล ล	- ช - ล	ม ช ล ช	ม ช ร ม	มิ ดิ รมิ	ริ ดิ ท ล	ช ดิ รมิ	ริ ดิ ท ล

ทำนองลงจบ

- - - ล	- - - มิ	- - - มิ	- - - ล	- - - ล	- - - มิ	- - - มิ	- - - ล
- - - ล	- - - มิ	- - - มิ	- - - ล	- - - ล	- - - มิ	- - - มิ	- - - ล

ผลงานการประพันธ์
“เพลงระบำ”
ประพันธ์สำหรับบุคคลทั่วไป

Copyright by Mahidol University

เพลงกระต่ายไหลประทีปพันดวง

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ประพันธ์ทำนอง

เพ็ญเร็ว (อัตราชั้นเดียว)

- ล - -	ซ ล ซ ม	- - ซ ร	ม ด ร ม	- - - ร	- ซ - ม	- ด - -	- ร - ม
- - - -	ซ ล ซ ม	- - ซ ร	ม ด ร ม	- - - ร	- ซ - ม	- ร - -	- ด - ล
- ล - -	ซ ล ซ ม	- - ซ ร	ม ด ร ม	- - - ร	- ซ - ม	- ด - -	- ร - ม
- - - -	ซ ล ซ ม	- - ซ ร	ม ด ร ม	- - - ร	- ซ - ม	- ร - -	- ด - ล
- - - -	- - - ท	- - ล ท	- - ซ ล	- - ร ท	- - ซ ล	- - ม ฟ	- - ร ม
- - - ร	- - ด ม	- - ร ม	- - ด ร	- ซ - ม	- ร - ด	- ท - ด	ร ม - ล
- - - ม	- ซ - ล	- - - ม	- ซ - ล	- - - ม	- ซ - ล	- ท - ม	- ซ - ล
- - - ม	- ซ - ล	- - - ม	- ซ - ล	- - - ม	- ซ - ล	- ท - ม	- ซ - ล

เพ็ญช้า (อัตราสองชั้น)

- - - -	- - - ม	- - - ซ	- - - ม	- - - -	- - - ร	- - - ม	- - - ร
- - - -	- ซ - ล	- ท - ด	- ร - ม	- - - ร	- ม - ฟ	- ม - ฟ	- ร - ม
- - - -	- - - ม	- - - ซ	- - - ม	- - - -	- - - ร	- - - ม	- - - ร
- - - -	- ซ - ล	- ท - ด	- ร - ม	- - - ด	- ร - -	- ล - ท	ล ซ - ล
- - - -	- - - ม	- - - ซ	- - - ม	- - - -	- - - ร	- - - ม	- - - ร
- - - -	- ซ - ล	- ท - ด	- ร - ม	- - - ร	- ม - ฟ	- ม - ฟ	- ร - ม
- - - -	- - - ม	- - - ซ	- - - ม	- - - -	- - - ร	- - - ม	- - - ร
- - - -	- ซ - ล	- ท - ด	- ร - ม	- - - ด	- ร - -	- ล - ท	ล ซ - ล
- - - -	- - - ล	- - ซ ท	- - ซ ล	- - ร ท	- - ซ ล	- - ซ ท	- - ซ ล
- - - -	- - - ล	- - ซ ท	- - ซ ล	- - ร ท	- - ซ ล	- - ม ฟ	- - ร ม
- - - -	- - - ร	- - ร ม	- - ด ร	- - ด ม	- - ด ร	- - ร ม	- - ด ร
- - - -	- - - ร	- - ร ม	- - ร ด	- - - ท	- ด - -	- ท - ล	- ซ - ล
- - - -	- - - ม	- - - ซ	- - - ล	- - - -	- - - ม	- - - ซ	- - - ล
- - - -	- - - ม	- - - ซ	- - - ล	- - - ท	- - - ม	- - - ซ	- - - ล
- - - -	- - - ม	- - - ซ	- - - ล	- - - -	- - - ม	- - - ซ	- - - ล
- - - -	- - - ม	- - - ซ	- - - ล	- - - ท	- - - ม	- - - ซ	- - - ล

ทำนองลงจบ

- ล - ช	- ม - ร	ม ร ด ล	ด ช - ม	- ล - ช	- ม - ร	ม ร ด ล	ด ช - ล
- ล - ช	- ม - ร	ม ร ด ล	ด ช - ม	- ล - ช	- ม - ร	ม ร ด ล	ด ช - ล
- ร - ม	- ช - ล	- ร - ด	- ท - ล	- ร - ม	- ช - ล	- ท - ด	- ร - ม
- - - -	ม ม ฟ ม	- - - -	ม ม ฟ ม	ม ม ร ด	ช ด ร ม	- ร - ม	- ร - ล
- - ท ล	- ท - ล	ท ล ท ล	- ท - ล	- - ท ล	- ท - ล	ท ล ท ล	- ท - ล

เพลงระบำพระพุทธราย

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ประพันธ์ทำนอง

เที่ยวช้า ท่อน ๑

----	รื้ ท ล ช	- ฟ - ม	- ร - ช	ร ร - ม	- ฟ - ช	- ล - ท	ดํ รื - ล
----	รื้ ท ล ช	- ฟ - ม	- ร - ช	--- ม	- ร - -	- ม - ร	ม ช - ด

ท่อน ๒

----	ล ล - ท	ด ท ล ท	ด ร - ล	- ร ร ร	- ล - ท	ด ท ล ท	ด ร - ด
------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ท่อน ๓

----	- ร - ม	----	ร ด - ร	----	- ด - ร	- ม - ร	ด ล - ด
------	---------	------	---------	------	---------	---------	---------

ท่อน ๔

----	ร ม ช ล	ช ล ด ร	ม ด - ร	----	ร ด - ร	- - ม ร	ด ล - ด
------	---------	---------	---------	------	---------	---------	---------

ท่อน ๕

----	ด ล ช ฟ	- ม - ร	- ด - ล	----	- ช - ฟ	- ม - ฟ	- ช - ร
------	---------	---------	---------	------	---------	---------	---------

ท่อน ๖

----	ล ท ร ม	ร ม ช ล	ท ช - ล	----	ล ช - ล	ท ล ร ท	- ล - ช
----	ล ท ร ม	ร ม ช ล	ท ช - ล	----	ด ด ร ม	- ช - ม	- ร - ด

เที่ยวเร็ว ท่อน ๑

- ด - ร	- ม - ช	- ช ช -	ม ร ด ล	- ล ล -	ช ม - ช	- ร ม ร	ด ล - ด
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ท่อน ๒

- ร ล ท	ด ร ล ล	- ร ล ท	ด ร - ด
---------	---------	---------	---------

ท่อน ๓

- - ช ม	- ร ร ร	ด ร ม ร	- ด ด ด
---------	---------	---------	---------

ท่อน ๔

- - ล ล	ด ล ช ม	- ม ร ม	ช ม ร ด
---------	---------	---------	---------

ท่อน ๕

ฟ ด ฟ ช	- ล ล ล	ด ล ช ฟ	ช ฟ ม ร
---------	---------	---------	---------

ท่อน ๖

- ม - ม	ร ม ช ล	ด ล ช ม	- ช - -	- ม - ม	ร ม ช ล	ด ล ช ม	- ด - -
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

เพลงระบำศรีนาสะปุระ

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ประพันธ์ทำนอง

เที่ยวช้า ท่อน ๑ (* ฆ้องวงใหญ่ บรรเลง)

----	- ด - ดั	-- ฟั รื	ดัล ช ดั	----	- ฟั - รื	- ดั - ล	- ช - ฟ
----	- ล - ล	-- ดั ช	ล ฟ ช ล	----	- ดั - ล	- ดั ฟ ช	ล ช ฟ ร
----	ด ร ด ล	- ดั ฟ ช	ล ช ฟ ร	-- ด ร	ฟ ช ล ล	-- ช ล	ด ร ด ร
*(- ----	- ล - ร	- ล - ล	- ล - ร	- ฟ ช ล	- ช ฟ ร	- ล - ล	- ล - ร)
----	ด ร ด ล	- ดั ฟ ช	ล ช ฟ ร	-- ช ล	ด ร ด ร	ฟ ร ด ร	ฟ ช ฟ ล
----	ช ล ดั รื	- รื ดั รื	ฟั รื ดัล	----	ช ฟ ช ล	ช ล ดัล	ช ฟ - ช
----	- ช - ล	-- ดัล	ช ฟ - ช	-- ล ช	ฟ ร - ฟ	- ร ฟ ช	ฟ ล ฟ ช
----	- ดั - ล	-- ดัล	ช ฟ - ช	-- ล ช	ฟ ร - ฟ	ร ฟ ช ฟ	ช ด - ร

ท่อน ๒

----	ช ล ดั รื	- รื ดั รื	ฟั รื ดัล	- ล ช ล	ดัล ช ฟ	- รื ดั รื	ฟั รื ดัล
----	ช ล ดั รื	- รื ดั รื	ฟั รื ดัล	- ล ช ล	ดัล ช ฟ	- ฟ ช ล	ช ฟ - ช
----	- ช - ล	-- ดัล	ช ฟ - ช	----	ล ช ฟ ช	ล ช ฟ ช	ล ช ฟ ร
----	ล ช ฟ ร	รื ดัล ช	ล ช ฟ ร	- รื ดัล	- ช - ฟ	- ล - ช	- ฟ - ร
(----	ด ร ฟ ช	ล ฟ ล ช	- ฟ - ร)	----	ด ร ฟ ช	ล ฟ ล ช	- ฟ - ร
(----	รื ดัล ช	ล ฟ ล ช	- ฟ - ร)	----	รื ดัล ช	ล ฟ ล ช	- ฟ - ร
ดั ช ล ดั	ดั ช ล ดั	ฟั รื ดัล	ฟั รื ดัล	ช ฟ ช ล	ช ฟ ช ล	ดัล ช ฟ	ดัล ช ฟ
ล ช ฟ ร	ล ช ฟ ร	ด ร ฟ ช	ด ร ฟ ช	- รื ดัล	รื ดัล ช	ร ฟ ช ฟ	ช ด - ร

เที่ยวเร็ว ท่อน ๑

----	- รื - ดั	- ล ล ล	- ช - ฟ	- ฟ - -	ด ร ด ล	- ดั ฟ ช	ล ช ฟ ร
- ร ฟ ร	- ล ด ล	- ลู ด ล	- ร ฟ ร	- ร ฟ ร	ด ร ด ล	- ดั ฟ ช	ล ช ฟ ร
- ร ฟ ร	- ฟ ช ฟ	- ช ล ช	- ล ดัล	- ล - -	- ดั - ล	-- ดัล	ช ฟ - ช
-- ล ช	ฟ ร - ฟ	- ร ฟ ช	ฟ ล ฟ ช	- ล ช	ฟ ร - ฟ	ร ฟ ช ฟ	ช ด - ร

ท่อน ๒

----	- ล ดัล	----	- ล ดัล	----	- ล ดัล	- ล ดัล	ช ฟ - ช
ล ช ฟ ช	ล ช ฟ ร	-- ร ช	ล ท ดั รื	- รื ดัล	- ช - ฟ	- ล - ช	- ฟ - ร
ด ร ฟ ช	ล ช ฟ ร	ด ร ฟ ช	ล ช ฟ ร	- ล - ช	- ฟ - ร	- ล - ช	- ฟ - ร
- ล ช ดั	- ล ช ฟ	- ล ช ดั	- ล ช ฟ	ด ร ฟ ช	ล ช ฟ ร	ล ช ดัล	- ช - ฟ

ทำนองจบ

----	- ด - ดั	-- ฟั รื	ดัล ช ดั	----	- ฟั - รื	- ดั - ล	- ช - ฟ
------	----------	----------	----------	------	-----------	----------	---------

เพลงระบำศรีมหาโพธิ

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ประพันธ์ทำนอง

ทำนองนำ

----	--- ฟ	--- ซ	- ฟ - ล	--- ซ	- ดํ - ล	--- ซ	- ฟ - ร
----	- ฟ - ล	ดํ - ฟ ซ	ล ซ ฟ ร	--- ด	- ดํ - -	ฟ รํ ดํ ล	- ซ - ฟ

สองชั้น ท่อน ๑

----	--- ฟ	-- ล ซ	ฟ ร - ฟ	----	ด ร ฟ ซ	ฟ ซ ล ซ	ฟ ร - ฟ
----	- ดํ - ดํ	-- ฟ รํ	ดํ ล ซ ดํ	----	- ฟ - รํ	- ดํ - ล	- ซ - ฟ
----	--- ซ	-- ล ซ	ฟ ร - ฟ	----	ด ร ฟ ซ	ฟ ซ ล ซ	ฟ ร - ฟ
--- ล	ดํ ล ซ ม	- ม ซ ม	ร ด ร ม	--- ล	ดํ ล ซ ม	ร ม ซ ม	ร ด - ร

ท่อน ๒

----	- ล - ซ	- ล - ดํ	----	- รํ - ดํ	- ล - ซ	- ล - ซ	- ฟ - ดํ
----	- ล - ซ	- ล - ดํ	----	- ล - ซ	- ล - ดํ	- ล - ซ	ฟ ร - ฟ
----	--- ซ	-- ล ซ	ฟ ร - ฟ	----	ด ร ฟ ซ	ฟ ซ ล ซ	ฟ ร - ฟ
--- ล	ดํ ล ซ ม	- ม ซ ม	ร ด ร ม	--- ล	ดํ ล ซ ม	ร ม ซ ม	ร ด - ร

ท่อน ๓

- ล ล ล	- ซ - ล	- ฟ - ซ	- ล - -	- ล ล ล	- ซ - ล	- ดํ - ร	- ฟ - -
- ล ล ล	- ซ - ล	- ดํ - ร	- ฟ - -	- ร - ซ	ฟ ร - ฟ	- ซ ล -	ซ ฟ - ซ
----	- ล - ดํ	-- ล ซ	ฟ ซ ล ดํ	----	- ฟ - รํ	- ซ ล -	ซ ฟ - ซ
----	ฟ ซ ล ดํ	รํ ดํ ฟ รํ	ดํ ล - ซ	ล ซ ฟ ร	ฟ ซ - -	ล ซ ดํ ล	- ซ - ฟ

ท่อน ๔

----	- ล - ซ	----	- ล - ซ	- - ล ฟ	- - ล ซ	ล ฟ ล ซ	ดํ ล รํ ด
----	- รํ - ดํ	----	- รํ - ดํ	- - รํ ล	- - รํ ดํ	มํ รํ มํ ดํ	รํ ดํ ล ซ
----	- ล - ดํ	-- ล ซ	ฟ ซ ล ดํ	----	- ฟ - รํ	- ดํ - ล	ซ ฟ - ซ
----	ฟ ซ ล ดํ	รํ ดํ ฟ รํ	ดํ ล - ซ	ล ซ ฟ ร	ฟ ซ - -	ล ซ ดํ ล	- ซ - ฟ

ชั้นเดียว ท่อน ๑

- ดํ - -	- ดํ - -	- ดํ - -	- ดํ - -	- ล ซ ดํ	- รํ ดํ ล	- ล ซ ดํ	- ล ซ ฟ
- ล ซ ดํ	- รํ ดํ ล	- ล ซ ดํ	- ล ซ ฟ	--- ล	ดํ ล ซ ม	ซ ม ร ด	ร ม ด ร

ท่อน ๒

- ฟ ล ซ	- ล ฟ ซ	- ล - ดํ	- รํ ลํ ด	- ล ซ ดํ	- รํ ดํ ล	- ล ซ ดํ	- ล ซ ฟ
- ล ซ ดํ	- รํ ดํ ล	- ล ซ ดํ	- ล ซ ฟ	--- ล	ดํ ล ซ ม	ซ ม ร ด	ร ม ด ร

ท่อน ๓

- รื ดื รื	ดื ล ซ ล	- ล ซ ล	ซ ฟ ร ฟ	- ด ร ด	ร ฟ ร ฟ	- ล ซ ล	ซ ฟ ร ฟ
- ฟ ซ ล	ซ ล ท ดื	ท ล ซ ล	ซ ฟ ร ซ	- ล ซ ล	ซ ล ท ด	ท ล ซ ล	ซ ฟ ร ฟ

ท่อน ๔

-- ซ ฟ	-- ล ซ	-- ดื ล	-- รื ดื	-- มื รื	-- มื ดื	-- รื ล	-- ดื ซ
-- ล ดื	-- รื ดื	-- รื ล	-- ดื ซ	ล ซ ฟ ร	ฟ ซ --	ล ซ ดื ล	- ซ - ฟ

ทำนองลงจบ

----	--- ฟ	--- ซ	ล ซ ฟ ร	--- ด	- ดื --	ฟื รื ดื ล	- ซ - ฟ
------	-------	-------	---------	-------	---------	------------	---------

ผลงานการประพันธ์ “เพลงเดี่ยว”

Copyright by Mahidol University

เพลงเดิวนกขมิ้น (สามชั้น) ฆ้องวงใหญ่

ครุฑน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ประพันธ์ทำนอง

นายสุกิตต์ ทำบุญ บันทึกโน้ตเพลง

ท่อนที่ ๑ เที้ยวแรก

- มี่ มี่ มี่	- รี่ - ดี่	ท.ท ล ช	- ช - ม	- - - ม	- - - ร	ด ร ม ร	- ร - ด
- ล ช ม	- ร - ด	ท- - - ล ช	- ม - -	- - - ท	- - - ล	ช ล ท ล	- ช - ช

- - - -	- <u>ม</u> - <u>ด</u>	- - มี่ รี่	ดี่ รี่ - มี่	- - รี่ รี่	- มี่ - <u>ม</u>	- มี่ มี่ มี่	- มี่ - รี่
- - - <u>ม</u>	- - - <u>ด</u>	- - ม ร	ด ร - ม	- ร - -	- ม - <u>ช</u>	- ท ล ช	- ม - ร

- รี่ - -	ดี่ - - - -	- ร - -	ด - - - -	- ท - -	ช ช ล ท	ด ม ร - -	ล ท ด -
- ช - -	ทลช ร	- ช - -	ทลช ร	- - ล ช	ร - - - -	ช - - <u>ด</u> ช	- - - ร

ลท ดี่ มี่	- รี่ - ดี่	- ท - ล	- ช - ม	ร ม - ช	- ฟ - ม	- ฟ - ม	- ร - ด
ช - - -	ล - ช -	ฟ - ม -	ร - ท -	ด - ฟ -	ด - ท -	ด - ท -	ล - ช -

- ท - ร	- ด - -	- ร - ด	- - - -	- ลท ร	ม - ร ม	- ร ม ช	ล - ช ล
ฟ - ร -	ช - ท ล	ร - ช -	ทลช ม	ช - - - ท	- ท ด - -	ด - - ม	- ม ฟ -

มี่ - - ท	- ล - ช	- ฟ - ม	- ร - ท	ม.ร. - -	ลช - ท	- ลท ร	- ม - ช
รี่ ท ล -	ช - ฟ -	ม - ร -	ท - ล -	- ทลช	- <u>ม</u> .ร. -	ช - ร -	ม - ช -

เที้ยวหลัง

- ชลท	- - ลท ดี่	- - ทดี่	- - ดี่ รี่	- - <u>ม</u> -	- มี่ - มี่	มี่ - มี่ -	มี่ - รี่ -
ทลช - -	ดทล - -	รดท - -	มรด - -	- <u>ท</u> - ล	- ช - ม	- ช - ม	- ร - ด

รี่ ดี่ -	ทท - ดี่	<u>ม</u> . - - - ดี่	- - - -	ล ช - -	ฟ ล - -	ล ช - ช	- ฟ - -
- - ทล	- - ลช -	- รี่ ดี่ ท	ทลช ม	- - ร ม	- - ช ฟ	- - ร -	ด - ม ร

ท - ล ท	ด - รี่ รี่	ม - - -	- - ร ร	- ด.ม.ร.	ร ม ฟ -	ช - ล -	ท - ดี่ -
- ลช -	- ร - -	รด ท ล	ช ร - -	ช - - <u>ด</u>	- - - ช	- ล - ท	- ด - ร

รื - มื -	มื - รื -	ดื - ท -	ล - ช -	ล..ช - -	รืด- - - -	ม - ช -	ล - ท -
- ช - ม	- ร - ด	- ท - ล	- ช - ม	- ร..ม ร ด	- ลชม	- ช - ล	- ท - ด

ลช - -	ดื - ท -	ล - ท -	ล - ช -	มร - ร -	มร.. - ร -	ลช - ช -	ลช.. -ช -
- - ช-ด	- ท - ล	- ท - ล	- ช - ม	- - ร-ท	- - ท-ม	- ช - ม	- - ม-ล

ฟม - ม -	ชฟ- ฟ -	ลช-ช- -	ทล.. - ล -	- - มื -	มื - รื -	ท - รื -	ท - ล -
- ร - ฟ	- - ม-ช	- ฟ.. ล	- - ช-ท	- <u>ช</u> - ม	- ร - ท	- ร - ท	- ล - ช

ท่อนที่ ๒ เพี้ยวแรก

ช ล ท ด	- - - -	รืด - -	มื - รื -	ลช - - -	ม ร - -	ท..ล ท	ด ร ม -
- - - -	ช ล ท ด	- ล ช ม	- ร - ด	- ม ร ด	- - ด ช	ลช - -	- - - ร

ช ล ท ด	- - - -	ท ด ร ม	- - - -	ล ท ด ร	- - - -	ช ล ท ด	- - - -
- - - -	ช ล ท ด	- - - -	ท ด ร ม	- - - -	ล ท ด ร	- - - -	ช ล ท ด

ช ล ท -	- - - -	ทรท - -	ลทล - -	-ฟมร	-ชฟม	- ทลช	-ดทล
- - - ม	ร ด ท ล	- - ลช	- - ชม	ฟมร - -	ชฟม- -	ทลช- -	ดทล- -

มร - ร	- ท - ล	- ช - ฟ	- ม - ด	- ท - มื	- รื - ท	ลช - -	ท - ล -
- ท ล -	- ล - ช	- ฟ - ม	- ร - ท	- ม - ม	- ร - ท	- ม ร ท	- ล - ช

เพี้ยวหลัง

- - - -	- <u>ช</u> - ดื	ช ล ท ด	- - - -	- - <u>มื</u> -	รื - ดื -	ช ล ท ดื	- - - -
- - - <u>ช</u>	- - - ด	- - - -	ช ล ท ด	- <u>ม</u> - ร	- ด - ช	- - - -	ล ท ด ร

- - - -	- <u>มื</u> - ดื	- - - -	ท ดื รื มื	- - - -	ล ท ดื รื	- - - -	ช ล ท ดื
- - - <u>ม</u>	- - - ด	ช ล ท ด	- - - -	ล ท ด ร	- - - -	ช ล ท ด	- - - -

- - - ม	- - - -	- รื - ดื	- - - -	ลท ดื รื	- มื - -	มื รื - รื	- ดื - -
ท ล ช -	รื ดื ท ล	ร - ช -	ท ล ช ม	ช- - - -	ดื - รื ดื	- - ล -	ช - ท ล

-รืมื รื รื	- รื - รื	ท..ล - -	- ร - ร	- - - -	ล..ช.. -	ร..ม- ร	ม ร - -
ด - - ท	- ล - <u>ช</u>	- <u>ช</u> ฟ ม	ร ล - ท	- - - -	- - มรท	ด - - ท	- ท ล ช

ท่อนที่ ๓ เทียบแรก

ลท รม	ลช - - ล	ท - ล ท	- ล - -	ช - รม	- ล - -	ท - ท ล	ช - ล -
ช - ด - -	ม - -	- ช - -	ม - ช ม	ทด -	ร - ช ม	- ช - -	- ล - -

ลท - ท	- ท - ท	- ท - ท	ลท - ล	- ลท - ท	- ท - ล	ท - ล ท	- ล - -
ช - ท -	ร - ท -	ร - ท -	ช - ล -	ช - ท -	ร - ล -	- ช - -	ม - ช ม

ช ล ท -	ร ร ร ร	- - - -	ม ม ม ม	- - - -	ช ช ช ช	- - - -	ล ล ล ล
- - - ร	- - - -	ท ล ช ม	- - - -	ร ม พ ช	- - - -	ร ด ท ล	- - - -

ร - ร ม	- พ - ช	ล ท ร -	ล - - ท	ล ท ร -	ช - - ล	ช ล ท -	ม - - ช
ร - ร ม	- พ - ช	ล ท ร -	ล - ท -	ล ท ร -	ช - ล -	ช ล ท -	ท - ช -

เทียบหลัง

ลท รม	ช ล ท ร	ม ร ท ร	ม ม - ม	ร ท - ร	ม ม - ม	ม ม ร ท	ล ช - ล
ช - ด -	ช ล ท ร	ม ร ท ร	ม ช - ม	ร ม - ร	ม ช - ม	ช ม ร ท	ล ช - ล

ลท- ท	ร ท - ท	ร ท - ท	ลท - ล	ลท - ท	ร ท - ล	ท ล - ช	มช - ม
ช - ท -	- - ท -	- - ท -	ช - ล -	ช- ท -	- - ล -	- - ช -	ร- - ม -

- - - -	ช ล ท ร	- - - -	ม ม ม ม	<u>-ลท - ร</u>	<u>ด - ม - รม</u>	<u>ช พ - ท</u>	<u>ลท - ล</u>
ท ล ช ร	- - - -	ท ล ช ม	- - - -	<u>ช - - -</u>	<u>ทล - ด</u>	<u>- - มร</u>	<u>ช - ล -</u>

- - รม	ชล - ช	ลท - ล	ทร - ท	ม ม ม	ร - ท	- รม ช -	ล ล - <u>ช</u>
ลทด - -	- ช - -	- ล - -	- ท - -	- ล ช ม	- ร - ท	ด - - - ล	- - - <u>ช</u>

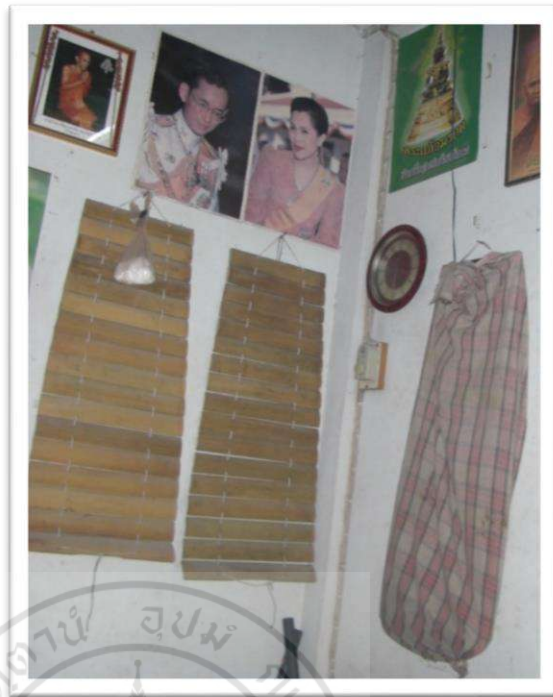
ผลงานการประดิษฐ์
เครื่องดนตรีและอุปกรณ์ดนตรีไทย

ของ
ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง

Copyright by Mahidol University

ผู้ชำนาญการด้านดนตรีไทย
วิทยาลัยนาฏศิลปปทุมธานี

ผืนระนาดเอกไม้ไผ่ ผืนระนาดทุ้มไม้ไผ่
ผลงานการประดิษฐ์สร้างเครื่องดนตรีไทย ของครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง

ผืนระนาดเอกไม้ชิงชั้น

ผลงานการประดิษฐ์สร้างเครื่องดนตรีไทย ของครุฑน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง

ผลงานการประดิษฐ์สร้างเครื่องดนตรีไทย (ผืนระนาด)

ของครุฑน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง

ผลงานการประดิษฐ์สร้างไม้ฆ้องวง
ของครุฑน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง

ผลงานการประดิษฐ์สร้างไม้ระนาดเอก ไม้ระนาดทุ้ม ของครุฑน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง

อุปกรณ์ - เครื่องมือในการสร้างเครื่องดนตรีไทย
ของครุฑน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง
ภูมิปัญญาชาวบ้านในการสร้างเครื่องดนตรีไทย

ผลงานและรางวัลเกียรติคุณ
ของ
ครุณ้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง

Copyright by Mahidol University

ใบประกาศเกียรติคุณ รางวัลชนะเลิศ การบรรเลงฆ้องวงใหญ่
ในงานไหว้ครูประจำปี ของสมาคมสงเคราะห์สหายศิลปิน (ส.ส.ศ.)
ณ วัดพระพิเรนทร์ กรุงเทพฯ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๖๑

เข้ารับพระราชทาน รางวัลชนะเลิศ ในการประกวดแต่งเพลงไทย
จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
บทประพันธ์เพลงศึกบางระจัน (เถา) ซึ่งทำนประพันธ์ทั้งเนื้อร้องและทำนองเพลง
พ.ศ. ๒๕๓๕

โล่รางวัลชนะเลิศ ผู้ชนะเลิศการประกวดแต่งเพลงไทย
 เนื่องในวันอนุรักษ์มรดกไทย ๒ เมษายน ๒๕๓๕

ใบประกาศเกียรติคุณ ชนะเลิศการประกวดแต่งเพลงไทย
 เนื่องในวันอนุรักษ์มรดกไทย ๒ เมษายน ๒๕๓๕

Copyright by Mahidol University

โล่ประกาศเกียรติคุณ ผู้มีผลงานดีเด่นด้านวัฒนธรรมของจังหวัดลพบุรี
สาขาศิลปะการแสดง (ดนตรีไทย) ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๓๘

โล่ประกาศเกียรติคุณ ผู้มีผลงานดีเด่นด้านวัฒนธรรม
 สาขาศิลปะการแสดง (ดนตรีไทย)
 ของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ส.ว.ช.)
 ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๓๘

เข้ารับพระราชทานรางวัล ผู้มีผลงานดีเด่นด้านวัฒนธรรม
 สาขาศิลปะการแสดง (ดนตรีไทย)
 จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร “ครุศาสตรบัณฑิตกิตติมศักดิ์”

จาก สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร

ในปี พ.ศ. ๒๕๔๓

ได้รับการยกย่องและประสาทปริญญา “ครุศาสตรบัณฑิตกิตติมศักดิ์”

จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๒

โล่เชิดชูเกียรติคุณเกียรติคุณ ศิลปินดีเด่น จังหวัดลพบุรี
 สาขาศิลปการแสดง ด้านดนตรีไทย ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๔๓
 จากคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

Copyright by Mahidol University
ได้รับการประสิทธิ์ประสาท และรับมอบโองการไหว้ครู
จากคุณครูประสิทธิ์ ถาวร ศิลปินแห่งชาติ
ให้เป็น ผู้ประกอบพิธีไหว้ครูดนตรีไทย เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๓

ใบประกาศเกียรติคุณยกย่องเชิดชูเกียรติ ให้เป็น
ผู้รู้ภาคกลาง สาขาวิชาศิลปการแสดงพื้นบ้านดนตรีไทย พ.ศ. ๒๕๕๕
จาก สำนักงานกองทุนเพื่อการลงทุนทางสังคม ธนาคารออมสิน

ใบประกาศเกียรติคุณยกย่อง ให้เป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิ “ภูมิปัญญาอาวุโส” ด้านศิลปกรรม (ดนตรีไทย- ฆ้องวงใหญ่)
จาก เครือข่ายชมรมผู้สูงอายุจังหวัดลพบุรี
พ.ศ. ๒๕๔๕

Copyright by Mahidol University

โล่ประกาศเกียรติคุณยกย่อง ให้เป็น

คนดีศรีลพบุรี สาขาผู้สร้างสรรค์งานศิลปะ นวัตกรรมและช่างฝีมือ

จากชมรมรักลพบุรี

พ.ศ. ๒๕๕๒

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
เป็นองค์ประธาน ในการฉายภาพร่วมกับครุฑดนตรีไทย

ใบประกาศเกียรติคุณ ที่ได้สร้างเครื่องดนตรีไม้ไผ่และประพันธ์เพลง
สำหรับวงดนตรีเครื่องไม้ไผ่ ในการสัมมนาวิชาการ เรื่อง
“ไผ่ คุณค่าที่ถูกมองข้าม” ของ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ใบประกาศเกียรติคุณ ที่มีส่วนร่วมสนับสนุนการจัดกิจกรรม
วันอนุรักษ์มรดกไทย ของ จังหวัดสิงห์บุรี

ใบประกาศเกียรติคุณ ที่ได้เข้าร่วมงานนิทรรศการ
และการแสดงศิลปวัฒนธรรมของสถานศึกษาในสังกัดกรมศิลปากร
(ปัจจุบัน สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์)

รางวัลสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหจักรีจังหวัดลพบุรี

ประกาศเกียรติคุณฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

นายน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง

ได้รับการคัดเลือกเป็น ครูผู้สมควรได้รับพระราชทานรางวัลสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหจักรี

ระดับจังหวัด พุทธศักราช ๒๕๖๐

ขอให้รักษาคุณงามความดีและเกียรติยศ อันภาคภูมิใจนี้ไว้ตลอดไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๐

(นายวิชัย ไททองคำ)

ประธานกรรมการคัดเลือกครูผู้สมควรได้รับพระราชทาน

รางวัลสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหจักรี จังหวัดลพบุรี

ใบประกาศเกียรติคุณ

ครูผู้สมควรได้รับพระราชทานรางวัลสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหจักรี

ระดับจังหวัด พุทธศักราช ๒๕๖๐

จากคณะกรรมการคัดเลือกครูผู้สมควรพระราชทานรางวัลสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหจักรี

จังหวัดลพบุรี

วารสารการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ
ชื่อวารสาร Review of Integrative Business
and Economic Rsearch Volume 5 (NRRU)

ที่เมืองโอซากา ประเทศญี่ปุ่น

หน้า ๒๘๕ - ๒๙๕

กล่าวว่า

ครูน้าว่า ร่มโพธิ์ทอง ผู้ทรงคุณวุฒิด้านดนตรี

ประพันธ์เพลงลาวปุระ

โดยได้แรงบันดาลใจจากการค้นคว้าประวัติศาสตร์ลพบุรีสมัยทวารวดี

Copyright by Mahidol University

The Essence of Dvaravati and Modern Mon Cultures on the Creation of Lavapura Dance

Derek Songkalayanawat
Lopburi College of Dramatic Arts, Bunditpatanasilpa Institute

—Review of—
**Integrative
Business &
Economics**
—Research—

ABSTRACT

This research aimed to study the acculturation of Dvaravati culture on the creation of “Lavapura Dance”. Based on the qualitative research methodology, the data used in this study were collected through document study, and interviews. The results revealed that, firstly, the “Lavapura dance” clearly reflected the acculturation of Dvaravati culture on its dance name. Secondly, the creation of the choreography used in “Lavapura Dance” was influenced by Dvaravati culture applying and combining together the choreography found on Dvaravati sculptures, the choreography specifically designed for “Dvaravati Dance” and the choreography of local Mon dance of Bang Khan Maak subdistrict, Lopburi Province. Thirdly, the costumes for “Lavapura Dance” was designed based on the drawings of Dvaravati ladies and local Mon costumes. Lastly, the music used in “Lavapura Dance” was intentionally composed by combining the essence of Dvaravati and local Mon culture resulting in having Mon melody in Thai music when playing with Mon musical instruments.

Keywords: 1. Acculturation of Dvaravati 2. Lavapura Dance

1. Introduction

Lavapura, an ancient name of Lopburi, was recognized as an important city during the Dvaravati period. Situated on the west bank of the Chao Phraya River, Lavapura was a melting pot of cultural diversities, i.e., Mon, Khmer, Tai, or Hindu. When the Mon people came into power and ruled the Kingdom around the 11th-16th centuries, they brought with them the Mon culture which was later blended harmoniously with other cultures existing in the region. Then, the Dvaravati culture emerged, which was exactly dominated by the Mon's.

According to the Chinese Tung-tien Chronicles recorded in the 14th century, Lavapura was a flourishing city with its refined social and economic systems. The Dvaravati people had their own currency in the form of silver coins inscribed ‘Lava’ on the obverse and ‘Pura’ on the reverse in a Pallava-derived script of the 7th or 8th century (Boeles, 1967). The inscriptions of ‘Lava’ and ‘Pura’ on the coins confirmed the existence of the city ‘Lavapura’ dating back to the Dvaravati period. Most of Lavapura residents were farmers and traders. They had their own written language and practiced Buddhism. Conches and drums were the main musical instruments widely played during that time.

Figure 8: Lavapura Dancers Performing 'Tha Sod Soong' and 'Tha Jop'

(Source: Songkalayanawat, 2015)

The above picture (left) shows Lavapura dancers performing 'Tha Sod Soong' or 'Raising the Arm up High'. This pattern is typically local Mon dance pattern which reflects the graceful movement of Mon women. To perform the dance pattern, dancers sway their bodies to the rhythm of the music. The above picture (right) shows Lavapura dancers performing 'Tha Jop' or 'Finale'. This dance pattern is designed to show the joyfulness of Mon women.

Figure 9: Local Mon Dance Performed by Bang Khanmak Villagers

(Source: Wat Amphawan's Archives, 2015)

4.4 Musical Composition

According to the interview with Mr. Namwa Romphothong, a Thai classical music expert, who composed the music for 'Lavapura Dance', it was found that the musical composition for this dance was inspired by Mon music culture which has been passed from one to another and still been active today. The Mon essence was added to his composition in order to show the audience the spirit of Dvaravati culture. The musical instruments played in the song include Cha-ke (plucked zither), Khlui (flute), Ranat Ek (higher xylophone), Ranat Thum (lower xylophone), Ranat Tat (a type of xylophone), Gongs, Taphon Mon (large drum played with the hand), Ching (small cymbals), Chap (flat cymbals), and Poengmang (Mon drum). Mr. Namwa also believes that Dvaravati people were Mon, and his belief is strongly supported by the archeological evidence which proves that Dvaravati culture was originated by the Mon people who came into power over the region during the 11th-16th centuries.

The two local wisdom elites and the historical and archeological expert were invited to watch 'Lavapura Dance' on stage. They all said that they could feel the essence of Dvaravati and modern Mon cultures reflecting through the music composed by Mr. Namwa Romphothong.

การประกาศเชิดชูเกียรติคุณ

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง

“กตเวทิตาจิต ๘๔ ปี”

โดย

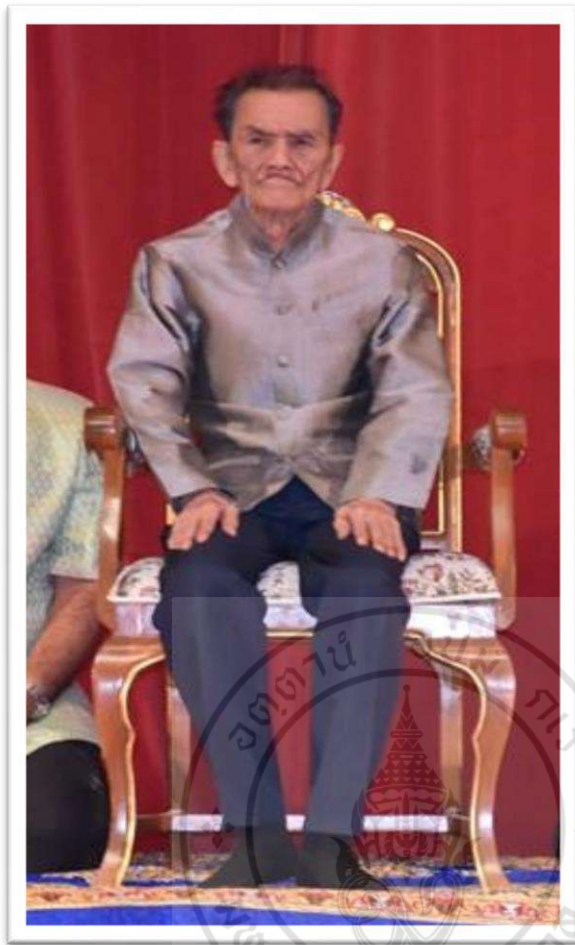
วิทยาลัยนาฏศิลปปลพบุรี

Copyright by Mahidol University

๗ มกราคม ๒๕๕๙

ณ หอประชุมอาคารอเนกประสงค์

วิทยาลัยนาฏศิลปปลพบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ครูน้าว่า ร่มโพธิ์ทอง
ผู้อำนวยการด้านดนตรีไทย
วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี

จุดเทียน - รูป บูชา
พระพุทธรูป ในโอกาส
พิธีทำบุญคล้ายวันเกิด
ครบ ๗ รอบ

พระภิกษุสงฆ์ เจริญพระพุทธมนต์ชัยมงคลคาถา

ครูน้ำว่า ได้ถวายพัดตาลปัตรที่ระลึกแด่พระครูสุทธิธรรมารักษ์
เจ้าอาวาสวัดสิงห์ทอง ประธานสงฆ์

พระครูสุทธิธรรมารักษ์ ได้เมตตาทำพิธีบังสุกุลให้ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง

ถ่ายภาพคู่กับพระครูสุทธิธรรมรักษ์ เกจิอาจารย์ของจังหวัดลพบุรี

ย่ามและพัดตาลปัตร ที่ระลึกเนื่องในงานกตเวทิตาจิต ๘๔ ปี

คุณครูวัฒนา โกศินานนท์ อดีตผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี
แสดงมุทิตาจิตและกล่าวอวยพรให้กับครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง

คณะครู - อาจารย์ ร่วมแสดงมุทิตาจิตและกล่าวอวยพร

นักเรียน - นักศึกษา ร่วมแสดงมุทิตาคารวะ

อดีตผู้อำนวยการ และผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปบุรี
พร้อมคณะผู้บริหาร ครู - อาจารย์ ร่วมถ่ายภาพเป็นที่ระลึก

คณะผู้บริหาร ครู - อาจารย์ ร่วมถ่ายภาพเป็นที่ระลึก

งานกตเวทิตาจิต ๘๔ ปี

ครูน้ำอ้วน ร่มโพธิ์ทอง ๓ มกราคม ๒๕๕๙

การแสดงผลงานเชิดชูเกียรติคุณของครุฑน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง
การบรรเลงปี่พาทย์ไม้แข็ง “เพลงสิงหพาหุ”

การแสดงผลงานเชิดชูเกียรติคุณของครุฑน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง
การบรรเลงเดี่ยวฆ้องวงใหญ่ ๙ วง “เพลงเดี่ยวพญาโคก”

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ถ่ายภาพร่วมกับครอบครัว

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ถ่ายภาพร่วมกับครอบครัวและลูกศิษย์

บูชาพระคุณครู
เนื่องในวันสงกรานต์
ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง

โดย
ภาควิชาดุริยางคศิลป์
วิทยาลัยนาฏศิลปปทุมธานี

Copyright by Mahidol University

๑๓ เมษายน ๒๕๕๗
ณ วิทยาลัยนาฏศิลปปทุมธานี

ครุณน้ำว้าและภรรยา
 สรงน้ำพระพุทธรูป
 เพื่อความเป็นสิริมงคล
 เนื่องในเทศกาลมหาสงกรานต์

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทองและภรรยา
รู้สึกปลาบปลื้มใจที่บรรดาลูกศิษย์
ร่วมกันอนุรักษ์ประเพณีของไทย

ครู - อาจารย์ภาควิชาดุริยางคศิลป์ ร่วมรดน้ำ
กราบอำนวยพรและขอพรอันประเสริฐจากครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง

คณะครู - อาจารย์ มอบของที่ระลึกเนื่องในวันสงกรานต์

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทองและภรรยา ถ่ายภาพร่วมกับคณะครู - อาจารย์

ประมวลภาพ

Copyright by Mahidol University

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงระนาดเอก
โดย ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ถวายการบรรเลงฆ้องวงใหญ่
ในโอกาส เสด็จพระราชดำเนินวิทยาลัยนาฏศิลปชลบุรี
ในวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๓๒

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงระนาดเอก
โดย ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง ถวายการบรรเลงฆ้องวงใหญ่
ในโอกาส เสด็จพระราชดำเนินหน่วยบัญชาการสงครามพิเศษ จังหวัดลพบุรี
ปี พ.ศ.๒๕๓๓

หลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง)

ผู้ประสาวิชาความรู้ด้านดนตรีไทย ให้กับครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง

ครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง กับคู่ชีวิต

ซ้อมการบรรเลง

การเรียนการสอน

ซ้อมการบรรเลง

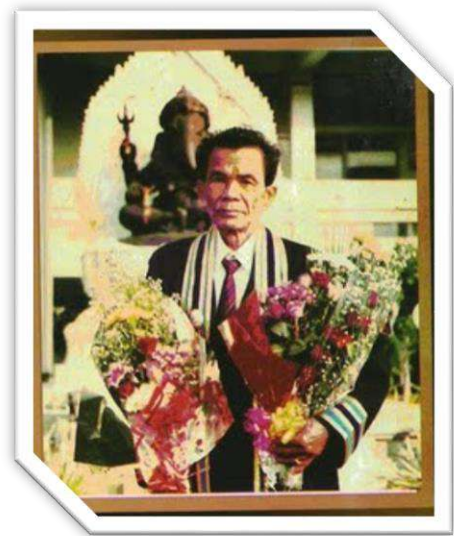

การเรียนการสอน

Copyright by Mahidol University

ชีวิตศิลปิน ของ ครุฑน้ำว้า ร่มโพธิ์ทอง

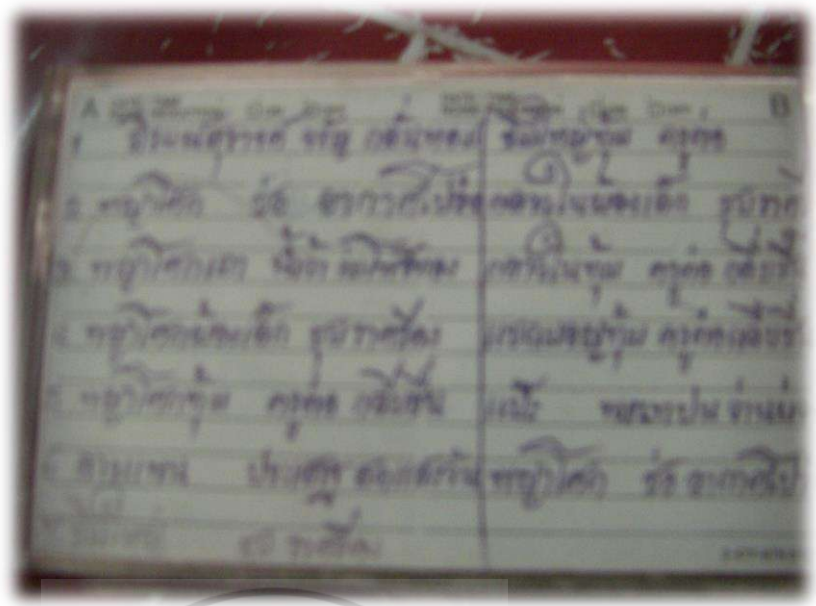

Copyright by Mahidol University

Copyright by Mahidol University

ประมวลภาพ งานสวดพระอภิธรรมศพ
คุณครูน้ำว่า ร่มโพธิ์ทอง
๑๐ - ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓
ณ วัดชีป่าสิตาราม อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี

Copyright by Me...ity